

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/21, helmikuu-maaliskuu 2021, 20. vuosikerta, irtonumero 2 €

Korona osoittaa - tarvitaan tehokas julkinen terveydenhuolto!

Nato, Navalnyi ja ihmisoikeudet. s.2
Kuntatalous ja sote. s. 3
Suomessa ei ole varaa sairastaa s.4
Suostuuko Suomi velkamaiden muuliksi? s.5
Vetyä tankkiin s. 8

Yksityisomistus vastaan kansanterveys. s.12
America is back. s.13
Historiallisen materialismin perusteista s.14

Protesti Sote- kaappaukselle vastaan on näkynyt mielenosoituksissa jo vuosien ajan. Tämä työ ei ole vielä ollenkaan ohi.

Kuntavaalit lähestyvät. Median mukaan vain paikalliset kysymykset kuuluvat kuntavaalien piiriin. Kuitenkin valtakunnan tason päätökset vaikuttavat eniten kuntalaisten elämään. Siksi Sote-ratkaisu on kuntavaalien ykkösasia. Hallitus esittää Suomeen 22 maakuntaa, joille siirtyvät kuntien tehtävät. Siinä kuntien päätösvalta karkaa kuntalaisten käsistä. Sosiaali- ja terveydenhuollossa liikkuvat isot rahat, joita ylikansalliset terveysalan jättiläiset kättävät taskuihinsa. Tämä on estettävä. Kasinokapitalisteilla on rahaa, etteivät tiedä mihin sen laittavat. Pääomatulot on saatettava progressiivisesti kunnallisverotuksen piiriin. Suunniteltu Sote-sekoitus tulee peruuttaa. Vain julkinen terveydenhuolto toimii kaikissa oloissa.

Sivut 3, 4, 5 ja 12

Sivut 2-3

- Suomen harjoitettava itsenäistä ulkopoliittikkaa
- Nato, Navalnyi ja ihmisoikeudet
- Kuntatalous ja sote
- Kolumni, Raakaa peliä

Sivut 4-5

- Suomessa ei ole varaa sairastaa
- Työmarkkinatilanne amerikkalaistuu Ruotsissa
- ”Elpymisväline”-Suostuuko Suomi velkamaiden muuliksi?
- Opiskelijat rahoittamassa yksityisiä lääkäriasemia

Sivut 6-7

- Kun tekoäly ja robotiikka valvovat ja ohjaavat elämää
- Uusliberalismi saapuu Lieksaan
- Lasten suusta
- Puolueista liikkeisiin
- Runokokoelma: ”Vähätuloisuus ja syvenevä alakuloisuus”
- Köyhyys kasvanut Tampereella
- Kansanterveyslain murentaminen

Sivut 8-9

- Vetyä tankkiin
- Viro sai uuden hallituksen
- Mökö, Joensuun ratapiha ja ”nälkärata”
- Rahakysymys
- Pohjois-Korean vastainen propaganda jatkuu
- Mauri Ryömälle patsas
- Raadin koostumus kattavampi
- Kaikenlaista uskonnollisuutta

Sivut 10-11

- Kansanrintaman yhteiskunta ohjelma
- Vaarallinen elvytys

Sivut 12 ja 13

- Yksityisomistus vastaan kansanterveys
- Parlamentarismi kommunistien ongelmaksi
- America is back

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista (6/1)
- Porvarillisesta demokratiasta

Sivut 16-17

- Terveydenhuolto Pohjois-Koreassa
- Navalnyi erikoistapaus
- Kahdenlaista oppositiota Venäjällä

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- M.A.Nummisen muistelmat
- Saksan hyökkäyksestä 80 v.
- Uskottava utopia

Rauhan, ystävyyden ja kansojen yhteistyön puolesta

30000 ihmistä juhli sodan päättymistä Helsingin Rautatien torilla 10.5.1945. He eivät halunneet vaarantaa saavutettua rauhaa

Kesällä tulee 80 vuotta sodan päättymisestä. 50 miljoonaa uhria vaatinut sota oli seurausta markkinoiden vaatimuksesta jakaa maailma uudelleen. Tänään pääoma hakee jälleen maailman uusjakoa. Sitä oli jo hyökkäys Jugoslaviaan, Libyaan ja Syyriaan. Sitä on Naton työntyminen kiinni Venäjän rajoihin. Venäjän, Kiinan, Pohjois-Korean ym. vastainen infosota on tänään niin pitkällä, että siitä on pian mahdoton kunniallisesti perääntyä. Vapaat markkinavoimat johtavat lainomaisesti uusjakoon. Kansanrintama uusliberalismia vastaan on välttämätön myös rauhan turvaamiseksi.

Sivut 2, 9, 13, 16, 17 ja 20

Tavoitteemme on uusliberalistisen politiikan muutos

Vuoden 2017 kuntavaalien julistukset osoittivat vielä työkan-
saa edustavien ryhmien eriseuraisuuden

Kuntavaalijulisteita näemme kesällä, kun koronan vuoksi vaalit käydäänkin 13.6. Myös kuntien ongelmat johtuvat uusliberalistisesta politiikasta, jonka puitteissa kaikki voitoiksi muutettava kaapataan markkinakapitalisteille. Jopa juomavesi, terveydenhoito ja energia, joiden järjen mukaan tulisi olla yhteiskunnan hoidossa. Kansan hyvinvoinnin heikentämisellä luodaan kilpailukykyä omistajille. Kaikki valtuustot toimivat näiden puitteiden sisällä. Koviin markkinoihin sitoutuneiden puolueiden sijaan kehitämme kansanliikettä, joka suuntaa demokraattiseen muutokseen.

Sivut 5, 6, 7, 10 ja 11

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 8.3.2021

Suomen harjoitettava itsenäistä ulkopoliittikkaa

Suomessa on tehty vakava virhe, kun on hylätty 2. maailmansodan jälkeen maatamme hyvin palvellut puolueettomuuspolitiikka. Puolueettomuuspolitiikkaan liittyi olennaisesti hyvät suhteet suureen naapuriimme Neuvostoliittoon. Tämä hyödytti suuresti Suomea, ja kukoistava idänkauppa oli merkittävässä roolissa, kun sodanjälkeistä hyvinvointivaltiota ryhdyttiin rakentamaan.

Suomi otti uuden suunnan ulkopoliitikassaan, jota alettiin kutsua Paasikiven-Kekkonen linjaksi. Se oli täyskäänös aiempaan katastrofaaliseen politiikkaan, joka oli johtanut sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Ymmärrettiin, että maamme turvallisuuden ja hyvinvoinnin kannalta on ratkaisevan tärkeää ylläpitää hyviä suhteita suurvaltanaapuriin kaikissa tilanteissa.

Kyse ei ole mistään kevyestä asiasta tai pikkujutusta. Viime kädessä kyse on sodasta ja rauhasta. Näin oli myös 1930-luvulla, jolloin oikeistolainen, Venäjä-vihamielinen ja fasismimyönteinen politiikka johti sotiin naapuriamme vastaan. Kymmeniä tuhansia miehiä, perheenisitä ja työläisiä, uhrattiin turhaan, koska maamme johto harjoitti uppiniskaista, sovitteluun ja kompromisseihin kykenemätöntä politiikkaa.

Kun katsoo tätä päivää, tulee hakematta mieleen vertailu synkkiin aikoihin ennen 2. maailmansotaa. Sotaisista puheista on tullut arkipäivää tiedotusvälineissä. Hiljattain iltapäivälehdessä pohdittiin Ruotsin ulkoministerin puheiden innoittamana Suomen ja Ruotsin mahdollisia yhteisiä sotatoimia Venäjää vastaan. Mediassa pelotellaan säännöllisesti ”Venäjän uhallaa”. Militaristinen Venäjä-vastainen propaganda vaikuttaa väistämättä ihmisten ajatteluun, mutta Nato-jäsenyyden kannatusta se ei ole saanut kuitenkaan nousuun.

Valtapolitiikat karttavat suomettumisleimaa kuin ruttoa. Tämä on aiheuttanut sen, että minkäänlaisia Venäjälle tai sen nykyjohdolle myönteisiä lausuntoja ei uskalla antaa yksikään valtapolitiikko. Neuvostoliiton hajoomisen jälkeen on iskostettu mieliin vääristynyt kuva Paasikiven-Kekkonen linjasta ja YYA-ajasta äärimmäisen kielteisenä ja synkkänä ajanjaksona historiassamme. Samaan aikaan ei olla huomaavinaan, että nykyinen länsisuuntaus ja USA-suhteiden voimakas painottaminen kahlitsee politiikkaamme huomattavasti entistä ”suomettumista” voimakkaammin.

Suomi on toiminut epäviisaasti, kun se on ulkoistanut ulkopoliitiikan hoidon EU:lle. Tämän ulkoistamisen vahvasti viimeksi ulkoministeri Pekka Haavisto äskeisellä Moskovan vierailullaan. EU:n Venäjän vastaiset toimet, sanktiot, pakotteet ja boikotit, ovat Suomen kannalta useimmiten hyvin vahingollisia. Suomelle olisi edullista käydä mahdollisimman paljon kauppaa Venäjän kanssa, mutta USA:n määräämät ja EU:n nöyrästi hyväksymät pakotteet rajoittavat pahoin toimintaa.

Poliittisen eliitin Venäjä-allergia näkyy monin tavoin politiikassamme. Asehankinnoissa näkyy vahva länsi- ja USA-suuntaus, joka saa Venäjän luonnollisesti varuilleen. Nyt koronarokotusten alettua on oltu huolissaan rokotteiden saatavuudesta. Valtamedia on vaiennut mahdollisuudesta hankkia rokotteita joko Venäjältä tai Kiinalta, toiselta lännen silmissä vihollisvaltiolta.

Suomen on nykyisissä oloissa mahdotonta harjoittaa yhteistyötä lännen vihollisiksi luokittelemien maiden kanssa. On hylättävä rähmälläänolo lännen suuntaan, ja palattava puolueettomuuspolitiikkaan sekä hyviin naapurisuhteisiin Venäjän kanssa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehti sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Nato, Navalnyi ja ihmisoikeudet

Kun katsomme karttaan, huomaamme miten monien vanhojen kaupunkien sijainti on valittu turvallisuuden perusteella. Täytyy olla yhteys merelle ja aluetta tulee kyetä puolustamaan. Tämä sääntö pätee tänäänkin. Neuvostoliiton, Ranskan ja Englannin neuvotteluissa toisen maailmansodan alla nousivat jatkuvasti esiin turvatakuut, joita mm. Neuvostoliitto vaati luoteisten rajojensa turvaksi. Kysymys oli tärkeä. Asian merkitys konkretisoitui viimeistään silloin, kun Suomen ja Neuvostoliiton keskustelut Leningradin turvallisuuden varmistamisesta kariutuivat ja johtivat ns. talvisotaan, tai kun Suomi ja Saksa sopivat kesällä 1940 saksalaisten joukkojen kauttakuljetuksista pohjoiseen ja Suomen asehankinnoista Saksasta.

Tänään Suomen ja USA:n solmima isäntämaasopimus on samoista syistä täysin verrattavissa Saksan ja Suomen kesällä 1940 solmimiin sopimuksiin. Isäntämaasopimus, Nato:n työntyminen kiinni Venäjän rajoihin, HX-hankinnat ja muut asehankinnat eivät jätä epäilyille sijaa. Kyse on konfliktin valmistelusta Nato:n ja Venäjän välille.

Suomen oma kokemus osoittaa, mitä maailmassa globaalisti tapahtuu. Teoksessaan ”Imperialismi kapitalismin korkeimpana vaiheena”, eritteli Lenin silloisten keskeisimpien kapitalistiblokkien pyrkimystä jakaa maailman taloudelliset resurssit uudelleen. Neuvostoliiton ja sosialistisen järjestelmän syntyminen pysäytti kapitalismin tämän kehitysvaiheen. Sosialismin hajoominen ja uusliberalismin muotoutuminen palautti uudelleen puhtaan kovan markkinakapitalismin. Tänään elämme pitkällä uuden imperialismin restauraation vaihetta, jota USA ja EU:n kapitalistiblokkit kehittelevät globaalilla tasolla. He tavoittelevat suuren Aasian mantereen taloudellista ja sotilaallista kontrollia. Tämä osoittaa myös läntisen kapitalismin olevan kriisissä, sillä kapitalismin tarvaratuotannon arvolaki pakottaa kapitalistit keskinäiseen kilpailuun taloudellisista resursseista. Vaikka myös Venäjä on tänään kapitalististen oligarkkien hallitsema valtio, sen yhteiskuntapolitiikka suojaa maan taloudellisten voimavarojen siirtymistä läntisten markkinavoi-mien käsiin. Tämän rajamuurin läntiset pääomapiirit haluavat keinolla millä hyvänsä murtaa.

Venäläiset kommunistit sanovat usein, että edelleenkin kaikki se, joka tänään Venäjällä on merkittävää ja suurta, luotiin sosialismin kaudella. Neuvostoliitto koki Hitleriläisten hyökkäyksen ja suuren isänmaallisen sodan. Tämän kokemuksen tuloksena luotiin voimak

kaat puolustuskyykyiset asevoimat. Edelleenkin nykyisellä Venäjällä asevoimat on selkeästi se perusvoima, joka estää läntisen pääoman suoran puuttumisen Venäjän sisäisiin asioihin. Venäjän osalta lännelle on jäänyt mahdollisuudeksi maan poliittisen tilanteen horjuttaminen. Poliittisella rajulla infosodalla pyritäänkin siihen, että eri menetelmillä saataisiin aikaan sellaista poliittista hämminkiä, joka johtaisi Venäjän hallinnon vaihtoon. Odotetaan, että uusi hallinto avaisi maan lännen uusliberalistisille markkinavoimille tai päästäisi Nato:n kontrolloimaan Venäjän asevoimia. Joitain vuosia sitten Pekka Haavistolta ehkä vahingossa lipsahti lause, jossa hän totesi, että tavoitteemme onkin ulkoisella painostuksella vaihtaa Venäjän hallinto.

Venäjä on iso ja voimallinen valtio. Siksi aseellinen puuttuminen sen asioihin samoin kuin väri-vallankumouksen organisoiminen on Venäjän kohdalla vaikeaa, toisin kuin esimerkiksi Syyriassa, Jugoslaviassa, Irakissa ja Libyassa. Näissä maissa lännen hallituksen vaihto-operaatiot ja uusliberalistisen politiikan levittäminen johtivat infrastruktuurin raunioittamiseen, miljoonien ihmisten tappamiseen ja häätämiseen pois kodeistaan. Niinpä lännen Venäjän vastainen infosota puhuu jatkuvasti Krimin miehityksestä ja asettaa Venäjälle talouspakotteita. Lännen infosota ei huomioi sitä, että Neuvostoliiton hajoomisen yhteydessä hajoomislakeihin perustuen Krimiläiset ilmaisivat v. 1991 ja 1992 halunsa liittyä takaisin Venäjään. Krimillä ei hyväksytty Maidanin vallankaappausta ja kansanäänestyksessä 16.3.2014 Krim kolmannen kerran hyväksyi itsenäistymisen Ukrainasta. On muistettava myös, että Maidanin vallankumouksen jälkeen Nato saattoi kyetä Ukrainan kautta käytännössä kontrolloimaan Krimil-

lä sijaitsevaa Sevastopolin laivastotukikohtaa. Vilkaistu karttaan osoittaa, miten maailman sotilaallinen asetelma olisi muuttunut. Ei Neuvostoliitto voinut 80 vuotta sitten mitenkään hyväksyä, että Hitlerin Saksa uhkasi Suomesta käsin Leningradia. Samoin ei Venäjä voinut hyväksyä sitä, että Nato uhkaa Krimiltä käsin Venäjää. Oli ihmiskunnan onni, että venäläinen Krim valitsi Venäjän.

Krimin ja Valko-Venäjän ohella yksi Venäjään kohdistettu painostusaihe on kysymys Navalnyista ja häneen kohdistetuista ”ihmisoikeusloukkauksista.” Kannattaa miettiä ensin, mikä on Navalnyi ja millä keinoilla hän on imagoinsa luonut. Navalnyi on selkeästi ilmaissut olevansa rasisti. Hän on osoittanut suhtautuvansa halveksivasti eiveneäläisiin mm. keski-aasialaisiin entisen Neuvostoliiton kansoihin. Hän ei ole selkeästi ilmaissut poliittista ohjelmaansa. Työkansan tulee huomata, että Navalnyi ei ole populistisen oikeiston tapaan missään arvostellut uusliberalistista kapitalismia. Navalnyin tiedetään vuosikausien ajan tukeneen eläkeiän nostoa. Kun ihmiset Venäjällä alkoivat voimakkaasti osoittaa mieltään eläkeiän nostoa vastaan, alkoi Navalnyi myös opportunistisesti hissukseen muotoilla kantaansa joukkojen mielipiteen mukaiseksi. Jos USA ja EU näkevät jotain käyttökelpois-ta Navalnyissa, voisi se olla paluu uusliberalististen markkinain avulla Venäjän taloudellisten resurssien avoimeen ryöstöön. Todennäköisimmin hän on pelkkä hämmentäjä, sillä Länsivaltojen silmissä tuskin on sellaista henkilöä, jonka ihmisoikeuksien puolustaminen olisi niin merkittävää, että hänen vuokseen keskeytettäisiin Nord Stream 2-kaasuputken rakennustyöt loppumetreille.

Suomalaisille hämmentäjille tässä piilee suuri vaara. Syntymisestäään saakka Venäjä on ollut naapurimme 1000 vuotta. Venäjän painostaminen on saanut valtaiset mitat. Jos Venäjä ei kaadukaan tämän politiikan seurauksena, olisi syytä miettiä, miten löytyy ulospääsy takaisin normaalitilaan, vai tapahuuko se jälleen ison katastrofin kautta.

T.

kyistä militarismin ihannointia ja jatkuvaa Venäjän ärsyttämistä ja vihan kylvöä. Nykytilanteessa on paljon verrokkia -30 lukuun. Päättykö nykytilanne yhtä onnettomasti kuin -30 lukukin, sen lähiaika näyttää? Loppukaneettina hie-man huumoriakin. Persut kiroavat kehitysavun alimpaan Manalaan. Samalla heillä ei ole poikkipuolistakaan sanaa, kun Suomi maksaa miljardeja euroja kehitysapuna Yhdysvaltain aseteollisuudelle. Velkaa tehdään nuorison maksettavaksi vuosikymmeniksi. Kuvitte-leeko joku hävittäjät tilattavan jostain muusta maasta kuin Yhdysvalloista? Lahjuksia lienee jaettu kop-pakaupalla.

Reino Welling
eläkeläinen ja omaishoitaja
Jämsänkoskelta

Onko jatkuva Venäjän ärsyttäminen viisasta?

Suomen itsenäisyys ja puolueettomuus on mennyttä ja olutta. Itsenäisyys meni EU:iin liittymisessä. Puolueettomuutta ei ole sen jälkeen ollut. Suomi on osoittanut haluavansa olla Yhdysvaltain sylikoira Israelin tavoin. Hieman kärkeä - jos Yhdysvallat käskää kaikkien suomalaisten nousta takaperin puuhun, niin yllättävän moni sitä yrittäisi. Yhdysvaltojen nuoleminen ja nöyristely ei ole enää hauskaa - se on sääliittävä.

Viimeisin esimerkki on amerikkalaisjoukkojen saapuminen Lappiin harjoittelemaan suomalaissotilaiden kanssa talvisissa olosuhteissa. Hetkinen - eikä Yhdysvalloissa ole talvisia olosuhteita? Venäjän hallitsijat myivät pilkkahinnalla Alaskan Yhdysvalloille 1867. Pidän tuota kauppaa tyhimpänä kauppana kautta historian sa-

tojen vuosien.

Alaskassa on paljon karummat olosuhteet talvella kuin Suomessa, joten kyllä siellä voisi harjoitella talvella. Yksi kysymysmerkki on esitettävä, sillä suomalaissotilaiden meno Alaskaan saattaisi maailmalla herättää liian suurta julkisuutta. Tarkoitukin onkin suomalaisten- ja jenkki-joukkojen yhdessä harjoitella hyökkäystä Venäjälle. Länsimailta loppuvat raaka-aineet ja Venäjällä on kaikkia maailman luonnonvaroja. Niitä hamusivat jo aikoinaan Napoleon ja Hitler ja yritti hän osingoille ehtiä pienen Suomenkin lahtarikenraali.

Mikä lienee synnä Suomen väärin valintoihin alun alkaen, ensin keisari Saksa, sitten Natsi-Saksa? Ilmeisesti Suomi selvisi toisesta maailmansodasta liian helpolla.

Muuten ei voi ymmärtää ny-

Kuntatalous ja sote

Hallitukset ovat viime vuosikymmenet toinen toisensa perään yrittäneet uudistaa maan sosiaali- ja terveyssektoria niin, että sen rahoitus saataisiin kestävämmälle pohjalle. Kestävä pohja tässä tarkoittaa kyseisen kuntatalouden menoerän kutistamista mahdollisimman pieneksi. Projekti on nimetty sote-uudistukseksi. Kukin hallitus tekee aina vähän edellisestä poikkeavan version tarjolle.

Kuvat: Heikki Männikkö

Taistelu Sote:sta on kestänyt pitkään ja jatkuu edelleen, vaikka jo välillä Sipilän hallituksen jälkeen ehdimme huokaista helpotuksesta. Marinin hallituksen Sote-esitys, jonka se sai valmiiksi kesällä, jatkaa Sipilän maakuntamallin linjoilla. Maakuntia tulisi 21 ja Helsinki muodostaisi oman palveluita tuottavan alueensa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kunnat menettävät yli 60 % päättäväisyydestään. Niistä tulee perinneyhdistyksiä? Kunnallinen itsehallinto hävitetään. Julkisten palveluiden järjestäminen siirretään kansanvallan ulottumattomiin. Tämän jälkeen Sote-palveluita voidaan ulkoistaa, myydä tai ostaa. Jos Marinin hallituksen suunnitelma toteutuu, kamppailu tulee olemaan kovaa. Kyseessä on lähivuosikymmenien aikana miljardiluokan bisnes.

Kaikkien eduskuntapuolueiden julkilausuttuna tavoitteena on jo pitkään ollut sosiaali- ja terveysmenojen kasvun pysäyttäminen. Pyrkimyksen pontimeksi on alun alkaen luotu uhkakuvaa, jonka mukaan kaikki hoito- ja hoivakulut tulevat jatkuvasti kasvamaan ja ovat koko ajan uhkana kuntatalouden kantokyvylle.

Uhkakuvilla pelottelua

1980-luvulla alkaneen villin ja vapaan kasinokapitalismin, ja siitä seuranneen kulutusjuhlan huomassa alettiin kyseenalaistaa hyvinvointiyhteiskunnan perustaa, ja julkisen sektori alettiin näkemään pel-

kästään kaiken nielevänä syöppönä. Uusliberalismin hyökyaalto saavutti Suomen, ja hyvinvointiyhteiskuntaa alettiin pala palalta hävittämään.

Teemasta kehkeytyi poliittisen keskustelun valtavirtaa, ja verovaroin kustannettavan palvelusektorin katsottiin olevan pelkkä häiriötekijä ja rasite bisnesorientuneessa tulevaisuudessa. Julkinen sektori oli siinä katsannossa aivan liian suuri, ja tähän hokemaan tukeutuen alettiin rakentelemaan uhkakuvia. Ensin kansaa peloteltiin eläkepomilla. Se pommi oli kuitenkin suutari. Sitten kunta- ja palvelu-

rakenteen uudistuksesta tulikin vain pelkkä kupru.

Kun vanhoja, köyhiä ja kipeitä kuitenkin tuntui olevan keskuudessamme liikaa, näiden määrän kasvusta kehiteltiin taas uhkakuvaa, jonka varjolla alettiin sorvailla erilaisia soster-sektorin säästömalleja. Sote-uudistus on nyt ollut jo useamman hallituksen työstettävänä.

Kuntien ahdinko

Sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen on aina ollut kuntien vastuulla, mutta osa rahoituksesta on tullut valtionveron kautta niin sanottuina kuntien valtionosuuksina. Hallitusten suunnatessa poliittikkatoimensa julkisen sektorin – siis hyvinvointiyhteiskunnan – alasajoon, ne alkoivat muiden leikkausten lisäksi karsia valtion menoja pienentämällä vuosittain kuntien valtionosuuksia. Näin vastuuta julkisen palvelutuotannon rahoituksesta on kammettu koko ajan enemmän kuntien kontolle. Samalla kuntien vastuulle on sälytetty jatkuvasti lisää erilaisia tehtäviä, kun saman aikaisesti valtion roolia niiden rahoittajana on pienennetty. Tämä on ajanut kuntatalouden ahdinkoon.

Sosiaali- ja terveyspalveluiden tarve on todellakin kasvanut, ja niiden rahoitukseen ovat päättäjät ja alan toimijat yrittäneet löytää jos jonkinlaisia poppaskonsteja. Kuntien harjoittama liiketoiminta ei ole Euroopan Unionin kilpailulainsäädännön mukaan mahdollista, koska se kieltää julkisrahoitteisen tahon toiminnan yritysmaailmassa. Kunnallistalouden rahoitus on pelkästään verojen ja palvelumaksujen varassa.

Kun hyvinvointiyhteiskunta kuitenkin vaatii toimiakseen kohtuullisen tasoisen ja vakaan rahoituksen, ovat kunnat olleet jo pitkään pakotetut korottamaan koko ajan omia veroprosenttejaan. Muutakaan tulojen hankkimisen konstia

kunnilla ei ole.

”Leveämmät hartiat” ei auta

Julkistaloutta rapauttavan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan ideologian ovat nielleet ja ottaneet toimintaohjeekseen kaikki valtapuolueet, ja se on saatu kymmenien vuosien jatkuvalla pelottelulla uppoamaan myös kansaan. Kaikenlainen byrokration karsiminen, palvelutuotannon sujuvoittaminen ja palveluketjujen suoraviivaistaminen ovat tietenkin kannatettavia pyrkimyksiä, mutta näillä sote-uudistuksen laatikkoleikeillä ei palveluiden tarvitsijan oloa eikä elämää paranneta, jos samaan aikaan julkisen talouden rahoitusta pidetään kahlattuna yritysmaailman yksipuolisten vaatimusten ja vientikapitalistien ja tukevan kansainvälisen kilpailukyvyn varjelemisen verukkeella.

Vuosia valmistellun sote-uudistuksen on joidenkin laskelmien mukaan oletettu saavan aikaan jopa miljardiluokan säästöt sosiaali- ja terveysmenoissa. Siitä tulee mah-

Kuntien velkaongelma

Sosiaali- ja terveyspalveluiden uudistamisen yhteydessä on peistä taitettu enimmäkseen näiden hoitoon ja hoivaan liittyvien palveluiden tulevasta työnjaosta. Mikä olisi se instanssi, mikä vastaisi parhaiten kasvavaan palveluntarpeeseen? Miten tulisi jakaa vastuuta julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden kesken?

Sote-uudistuskeskustelussa ei ole otettu juurikaan kantaa koko prosessin ”jälkihoitoon” nyt vallitsevan kuntatalouden näkökulmasta. Maan kuntatalous on kokonaisuutena erittäin raskaasti velkaantunut ja kuntakohtaisessa tarkastelussa velan määrässä per asukas on suuria vaihteluita.

Sote-uudistuksen myötä kun-

doton yhtälö, sillä kaikki uudistusta ajavat tahot lupaavat tulossa olevien muutosten takaavan kaikkien tarvittavien palveluiden olevan jatkossa entistä paremmin ja joustavammin kaikkien saatavilla.

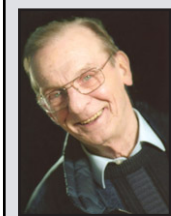
Ei siinä auta ”leveämmät hartiat”, varsinkin jos tämän sote-väännön tuotos tulee olemaan vain yksi uusi, maakuntatason hallintoporras. Ei kestävyysvajae katoa sillä, että palvelutuotannon kroonista rahapulaa jaetaan pienempiin osiin ja useampien julkistahojen momenteille. Parannuksen sosiaali- ja terveyssektorin palvelutarjontaan saa aikaan vain tarvittavalla määrällä taloudellista lisäatsausta. Kuntien valtionosuudet on palautettava neljännesvuosisadan takaiseen tasoon, ja veropohjaa on laajennettava säätämällä pääomatulot kunnallisverotuksen alaiseksi ja progressiiviseksi. Kunnille on annettava mahdollisuus järjestää tulorahoitusta muutenkin, kuin verotuksella ja palvelumaksuilla.

Unto Nikula
Rovaniemi

tien budjeteista siirtyisi jopa yli puolet joko valtion tai kaavailtujen hyvinvointialueiden kontolle. Kunnille jäisi kuitenkin nyt olemassa olevat velat hoidettavaksi. Mikä tahto vastaisi kuntien velasta tällaisten järjestyttävien vastuiden uudelleenjaon jälkeen?

Nykymuotoisen kunnallisveron tuotoksen puolittuminen muodostaisi suurelle osalle kuntia ylityspääsemättömän tilanteen suuren velkataakan vuoksi. Jos tällainen jätti-uudistus joskus toteutuu, sen kunnallinen loppuunsaattaminen edellyttää valtion taholta huomattavaa lisäatsausta jo olemassa olevan kuntien velkamassan muodostaman ongelman ratkaisemiseksi. (UN)

Raakaa peliä

Jossain laulussa se meni jotenkin näin; maailmassa on monta ihmeellistä asiaa, jotka hämmästyttävät kummastuttaa pientä kulkijaa. Kaiken ylimenevää, jossa kummastuksen sormi on hämmästyksen suussa, lienee tämän päivän yksipuolisuus. Työn miestä ja naista lyödään kuin vierasta sikaa. Luokkataistelussa näyttää olevan vain yksi osapuoli, kapitalistien pienen pieni luokka. Se vie ja työväenluokka vikisee jos sitäkään.

Porvarileirissä jatkuvasti hetaan, että ihmisten pitäisi opetella medialukutaitoa, että kaiken maailman salaliittoteoriat, valeutiset ja väärät tiedot eivät menisi läpi, eivätkä istahtaisi ihmisten mieliin. Tämä on sitä kuuluisaa farsealaisuutta, jossa varas huutaa: ottakaa varas kiinni! Porvarimedia kauttaaltaan ihan laidasta laitaan on niin täynnä pötyä, että joskus pienen kulkijan päästä huimaa.

Nykyinen demarivetonen hallitus on todella kova pala. Hesarissa oli (5.2) ansiokas juttu, jossa oli vertailtu edellistä **Juha Sipilän** (Kes) ja nykyistä **Sanna Marinin** (sd) hallituksia. Vertailussa todettiin, että jo nyt näyttää siltä, et-

tä Sanna Marin hallitus tekee kesään mennessä tavallisille pienille kulkijoille vähintään saman verran tuhoa kuin Sipilän hallitus ehti aikanaan tehdä. Eikä siinä ollut koronalla osaa ei arpa.

Vertailu perustui jatkuvasti jankutettuihin työllisyystavoitteisiin. Sipilän hallitus tavoitteli 30 000-40 000 uutta työllistä heikentämällä sosiaaliturvaa ja keventämällä verotusta. Mutta, vaikka Sipilän hallitus olisikin saanut 25 000-30 000 uutta työllistä, niin työllisyyden säkki vuoti ja vain työttömyys lisääntyi, sillä työtunnit vähenivät lähes kaksi prosenttia.

Nyt Marinin hallitus tavoittelee uusia työllisiä 31 000-36 000 samoilla eväillä, sosiaaliturvan leikkauksilla. Ne esitykset menevät eduskuntaan kevään aikana. Samalla linjalla on myös Kokoomus. **Kai Mykkänen** (kok) huutaa kurkkutorvi suorana: Sosiaalitutkia pitää leikata. Hallitus ei ole ainakaan vielä puhunut veronkevennyksistä, mutta demareilta sekin on mahdollista, piru tietää. Viimeksi, kun yritysveroa alennettiin reippaasti, valtiovarainministeri Jutta Urpilainen (sd) vakuutti, että sillä on työllisyyteen dynaamisesti myönteiset vaikutukset. Nyt tiedetään - ei ollut!

Oltakoon mitä mieltä tahansa,

niin tämä hallitus on jo nyt tehnyt Suomesta velkojensa vangin. Ja vain yhä pahempaa on tiedossa. Täysin tarpeettomiin ja mitään tuottamiin hävittäjiin uhraataan kymmeniä miljardeja. Lisäksi EU kuppaa Suomea jäsenmaksuillaan sekä kaiken maailman elvytys- ja ties millä velkarahastoilla. Heti kättelyssä sinne uppoaa nettona lähes 4 miljardia, eikä loppua ole näkyvissä. Näillä mennään, vaikka kaiken järjen mukaan Suomen pitäisi olla saaja, ei maksaja.

ooo

Nyky aika digitekniikoinen antaa kaikenlaisia jallituksen mahdollisuuksia. Vanhat konstit hylätään ja korvataan uusilla, jotka ovat tuloksiltaan joko tahtomattaan tai tietoisesti edeltäjäänsä pahempia. Meneellä vuosikymmenellä Tilastokeskus teki kansatalouden tilinpitoon aivan oleellisia muutoksia. Se lopetti kokonaan paperille tulostetun tilinpidon julkaisun, eikä niitä korvattu vastaavilla digitaalisilla tulosteilla.

Muutoksesta on koitunut melkoista harmia kaikille osapuolille. Tietojen käyttäjät ovat todella kovia, mutta niin käyttävät olevan tietojen tuottajatkin. Viimevuoden keuhkokuumeen bkt laskelmissa älyttömän suureen virheeseen. Pyynnöstä toimitin laskelman Tilastokeskukselle. Mitä sen jälkeen on tapahtu-

nut, siitä ei ole tietoa, kun eivät palanneet asiaan. Sekin panee miettimään laitoksen uskottavuutta. Mutta ei se mitään, on niitä muitakin ihmisten tekijöitä. Verohallitus julkaisi viime kuussa vuoden 2019 luonnollisten henkilöiden verotilastot. Ne ovat melkoinen ja erikoinen paketti. Tulokset eivät mene tasan. Kun lasketaan sarakkeet yhteen, tulostuksesta puuttuu peräti 3 671,8 miljoonaa euroa.

Koko kummallisuus on kahdessa suurimmassa tuloluokassa. Niiden tulot ja verot ovat muuttuneet olemattomiksi. Niiden selvittäminen osoittautui mahdottomaksi, joten ainoaksi keinoksi jäi laskea yhteen kolme tuloluokkaa eli yli 300 000 euron tulot ja verot. Sen jälkeen lopulliseksi kateissa olevaksi summaksi jäi suurista tuloista 2 339,9 miljoonaa euroa.

Edelleen. Vuonna 2019 pieni joukko 5 613 henkeä, 0,1 % tulonsaajista sai yli 300 000 euroa (keskimäärin 77 511 e/kk). Näiden tulojen veroaste romahti 36,4 %:sta 20,7 %:iin. Kun kokonaisveroaste pysyi edellisen vuoden tasolla, niin koko tämä homma näyttää jättimäiseltä mätäpaiseelta. Asia pahentaa se, että 68 % tulonsaajista sai alle 3 000 euroa (keskimäärin 1 468 e/kk). Tätä ei auta yhtään, ei sitten pätän ver-

taa, että heidän veroasteensa laski 13,7 %:sta 13,6 %:iin.

On tämä raakaa peliä!

ooo

Rohkeimmasta päästä olevat taloustieteilijätkin ovat huomanneet todellisen pelin hengen. Entinen taloustieteen ja työelämän professori **Sixten Korkman** pohti artikkelissaan ”Kestäkö kapitalismin perusta?” (HS 2.2) maailmanmenoja ja markkinataloutta. Lopulta hän totesi, että markkinatalous on hyvä renki, mutta huono isäntä. Yhdysvaltalaisen ns. huippuyliopiston MIT taloustieteen professori **Daron Acemoglu** panee paremmaksi pohtimalla, että nyt talouden perusteet saatavat muuttua pysyvästi (HS 31.1). Hän korostaa, että markkinatalous voi toimia vaikka tuotannon välineet ovat valtion hallussa – siis ilman kapitalisteja.

Kuten sanottu kapitalistit lyövät tänä päivänä työn miestä ja naista kuin vierasta sikaa. Siksi olisi korkea aika vaihtaa markkinatalouden huono isäntä paremman. Se on luokkataistelukysymys, sillä se tarkoittaa, että tuotantopääomien kapitalistinen yksityisomistus on lakkautettava!

Kai Kontturi

Suomessa ei ole varaa edes sairastaa

Suomessa ei kaikkein heikoimmassa taloudellisessa asemassa olevilla ole varaa edes sairastaa. Viime vuonna lähes 664 000 julkisten sosiaali- ja terveyspalvelujen asiakasmaksua päätyi ulosottoon. Vuonna 2019 vastaava luku oli runsaat 456 000, joten kasvua on lähes 50 prosenttia edellisvuoteen verrattuna. Sairaala- ja muiden laitoshoitomaksujen osuus oli noin kolmannes ulosottoon joutuneista asiakasmaksuista, noin 220 000. Niiden määrä kasvoi vuoteen 2019 verrattuna peräti 72 prosenttia.

Toiseksi eniten ulosottoon päätyi terveyskeskusmaksuja, joiden määrä oli lähes 130 000. Nousua edellisvuoteen verrattuna oli 56 prosenttia. Hammashoitomaksuja ja yleisiä sosiaali- ja terveyspalvelumaksuja oli viime vuonna ulosotossa hie-man vajaa 115 000 molempia.

Julkisen terveydenhuollon maksuja peritään muun muassa terveyskeskuskäynneistä, päivystys- ja poliklinikkakäynneistä, päiväkirurgisista toimenpiteistä, sairaalan hoitopäivistä, hammashoidosta ja käyttämättä tai peruuttamatta jää-neistä vastaanottokäynneistä. So-siaalipalvelujen maksuja ovat sään-nöllisen ja tilapäisen kotihoidon maksu, kotihoidon tukipalvelumak-sut, kuten ateriapalvelu, turvapuhe-linmaksu, pyykkipalvelu ja sau-na-palvelu. Lisäksi siihen kuuluvat omaishoitajan lakisääteisen vapaan aikaisten palvelujen maksut. Näitä maksuja ovat myös pitkäaikaisen palveluasumisen maksu, tilapäinen asumispalvelumaksu, päivähoito-maksu ja tilapäisen ja pitkäaikaisen

perhehoidon maksu. Kun taloudel-linen tilanne heikkenee jotain on jätettävä maksamatta.

Kunnan ja kuntayhtymien sairaalamaksut, terveyskeskusmaksut, päivähoitomaksut sekä muut sosiaali- ja terveyshuollon asiakasmaksut ovat ulosmitattavis-sa suoraan ilman tuomioistuimen päätöstä. Nämä velat vanhentuvat pääsääntöisesti viidessä vuodessa.

Asiakasmaksut aiheutta-vat ahdinkoa

Suomen köyhyyden vastaisen ver-koston EAPN-Finin Terveys- ja köy-hyystyöryhmä julkisti noin vuosi sit-ten vuonna 2019 tekemänsä verk-kokyselyn raportin. Selvitys koski si-tä, miten ihmiset selviytyvät julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon asia-kasmaksuista ja potilaan maksetta-viksi jäävien lääkkeiden ja tervey-denhuollon matkojen omavastuu-osuuksista. Kyselyyn vastasi ihmisiä eri puolilta Suomea. Vastaajissa oli muun muassa pitkäaikaissairaita, pienituloisia eläkeläisiä, omaishoi-

tajia ja sellaisten perheiden edus-tajia, joissa useampi perheenjäsen sairasti.

Kysely osoitti, että ihmisten ja perheiden arki voi ajautua koh-tuuttoman hankalaksi julkisen terveydenhuollon asiakasmaksujen ja lääkekulujen vuoksi. Sairauden hoidosta aiheutuvat erilaiset kustan-nukset tuottavat monille ihmisille ja perheille taloudellista ahdinkoa sekä velkaantumista, jopa luottotie-tojen menettämistä. Ruuasta, vaat-teista tai lääkkeistä joudutaan tin-kimään, kun pienet tulot eivät riit-tä edes välttämättömiin menoihin. Myös terveyspalveluista aiheutu-vien matkojen itselle maksettavak-si jäävistä osuuksista on monien vai-kea selvittää. Näiden maksujen vuok-si moni joutuu hakemaan myös toi-meentulotukea. Selvityksestä käy myös ilmi, että kun rahat eivät riit-tä asiakasmaksuihin ja lääkkeisiin, se voi aiheuttaa mielenterveysongelmia ja pahimmillaan jopa it-setuhoisuutta.

Velkaantuminen johtanut ulosottoon, pikavippeihin ja luottotietojen menetykseen

Kyselyn mukaan, velkaantuminen on johtanut maksamattomien las-kujen perintään, ulosottoon, pika-vippeihin ja jopa luottotietojen mene-tykseen, joka voi estää esimer-kiksi vuokra-asunnon, vakuutuksen tai liittymän saamista. 20 prosenttia vastanneista kertoi luottotietojen menettämisen joutuneen asiakas-maksuista ja osassa vastauksista tuli selkeästi esille, että luottotiedot oli menetetty nimenomaan hoito- tai lääkekulujen vuoksi. Lisäksi oli pel-

koa luottotietojen menetyk-sestä tulevaisuudessa, kun sairaus oli aiheuttanut työ-kyvyttömyyttä. Luottotietojen menetys vaikutti lainan-saantiin ja siihen, ettei saa-nut vakuutuksia, puhelinliit-tymää tai edes verkkopank-kitunnuksia. Oli myös ko-keuksia siitä, että vuokra-asunnon saaminen oli vai-keaa ilman kunnossa olevia luottotietoja.

Vastauksista kävi myös ilmi, että luottotietojen menetyk-sen ja velkojen maksun jälkeen ai-ka velkojen maksusta luottotieto-jen puhdistumiseen on kohtuuton. Vaikka velat olisi maksettu pois, ei ilman luottotietojen puhdistumista voi saada edellä mainittuja pank-ki-, vakuutus- tai liittymäsopimuk-sia omalle nimelle. Pankkitunnusten puute koettiin hankalaksi muun muassa siksi, että Kelan palveluihin sekä omat terveystiedot ja resep-tit sisältävään Kanta-palveluun kir-jaudutaan pankkitunnuksilla.

Vastauksissa ilmeni, että eri-laiset sosiaali- ja terveydenhuollon menoja kohtuullistavat maksukatot eivät toimi riittävässä määrin. Kai-ki eivät pysty käymään lääkärissä tai hankkimaan tarvitsemiaan lää-keitä. Raportti osoitti myös, ettei pe-rustuslain velvoite väestön tervey-den edistämisestä ja toimeentulon turvaamisesta sairauden perusteel-la toteudu kaikilla.

Kunnat ulkoistavat lasku-jen perinnän. Ulkomaiset perintäfirmat tahkoavat huimia voittoja

Perintätoimistoilla on nykyään mer-kittävä rooli sote-maksujen pääty-misessä ulosottoon ja niiden mää-rän huimaan kasvuvauhtiin, koska kunnat ovat ulkoistaneet maksa-

Kuva: Heikki Männikkö

Uusliberalistinen politiikka ei kaihdakaanlaisia riiston muotoja. Hallituspuolueet joutuvat toimimaan sen puitteissa. Poliitiikan suuntaan on saatava käänne.

mattomien laskujen perinnän niille. Tämä on johtanut siihen, että häikäilemättömään voiton tekoon keskittyvät perintätoimistot yrittävät peria yhä uudelleen ja uudelleen samoja maksamattomia laskuja. Tämä joh-taa siihen, että ulosottoon päätyvi-en sosiaali- ja terveyspalvelumaksu-jen kokonaismäärä kasvaa ja kasvaa.

Suomen suurimmat perintätoimistot ovat ulkomaisessa omistuksessa olevia suuryrityk-siä ja useat niistä ovat listautuneet myös pörssiin. Esimerkiksi Lowell Suomi Oy (aiemmin Lindorff), Aktiv Kapital ja Intrum toimivat ympäri Eurooppaa ja niiden vuosittainen liikevaihto ylittää useisiin satoihin miljooniin euroihin.

Lowell Group on perustettu Iso-Britanniassa vuonna 2004 ja se toimii Iso-Britanniassa, Saksassa, Itävallassa, Sveitsissä sekä Pohjois-maissa. Yhtiö osti maaliskuussa 2018 Lindorffin liiketoiminnot Suomessa, Ruotsissa, Tanskassa ja Virossa sekä Intrum Justitian liiketoiminnot Nor-jassa. Viron liiketoiminta myytiin OÜ Julianus Inkassolle elokuussa 2019. Lowellin omistajia ovat sijoitusyhtiö Permira Funds sekä kanadalainen eläkeyhtiö Ontario Teachers' Pension Plan.

Jatkuu sivulla 5

Tärkein tehtävä on nyt vapunpäivän tervehdysten kerääminen Kansan äänelle

Suomessa hallitus ja eduskunta ovat sopeutuneet täysin kovan markkinaliberalismin toteuttajiksi. Kansan ääni on työkalumme taistelussa muutoksen (demokraattisen käänteen) puolesta uusliberalistista EU-suuntausta vastaan. Siksi yksi tärkeimpiä lähipäivien tehtäviämme onkin Vapunpäivän tervehdysten kerääminen Kansan äänelle. Tämän avulla teemme Kansan ääntä ja tavoit-teitamme tunnetuksi ja hankimme rahaa toimitustyöhön. Teemme työtä, että korona ei ryöstä meiltä toistamiseen Vappua. Varmistakaamme nyt oma sekä läheisten tovereittemme ja ystäviemme tervehdys Kansan äänelle. Sen voi tehdä mm. alla olevalla lomakkeella.

Vapunpäivän tervehdys

K

ansanääneen

Tervehdykset palautetaan pe. 23.4.2021 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Auroorankuja 3 D 39, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja ”tekstitervehdys” (10-15 sanan vapaamuotoinen tervehdysteksti) 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkit-kää tiedonantoihin: ”Vapunpäivän tervehdykset”

Paikkakunta/ kaupunginosa/ kylä

Työmarkkinatilanne amerikkalaistuu Ruotsissa!

Ruotsissa hyvin toiminut LAS (Lagen om anställnigsskydd) eli Työ-suojelulaki on nyt häviämässä kuvioista. Työnantajat ovat hyvin pitkään valittaneet, että ihmisiä ei uskalleta palkata, koska heis-tä ei sen jälkeen mitenkään pääse eroon. Todellisuuteen kuuluu, että hyvin suuri osa palkansaajista ei viimeisten 20 vuoden aika-na ole edes ollut vakituksessa työsopimuksessa. He ovat joko tun-ti-, pätkä-, määräaikais- tai sesonkityöläisiä. Näitä eri sopimuksia työnantajat sitten vaihtelevat keskenään sitä mukaa, kun sopimuk-set raukeavat.

Ongelman nimi on EU

Ennen EU-jäsenyyttä tällaisia työ-sopimuksia ei tunnettu, vaan kol-men kuukauden koeajan jälkeen työntekijä siirtyi vakituiseseen työ-suhteeseen. Jokainen ymmärtää varmasti, että näillä nykyisillä tun-ti- ja pätkätoilla palkkatyöläinen ei saa vuokra-asuntoa sen enempää kuin lainaa pankista omistusasun-toon. Eri ammattiliitot ovat pit-kään protestoineet Työsuojelulain heikentämistä ja suuri osa kansa-laisista on allekirjoittanut protes-tilistan heikennyksiä vastaan! Siitä huolimatta asia ajetaan läpi mo-nien, mutta ei kaikkien ammatti-liittojen tuella. Nyt edessä on vain lainmuutos. Kuinka tämä on mah-dollista? Niinpä tietenkin – ongel-man nimi on EU.

EU:n salainen huippuko-kous

Kansalaisille ei kerrottu EU:n sa-laisesta huippukokouksesta jo 17. marraskuuta 2017 Göteborgissa, jossa asia käsiteltiin ja hyväksyt-tiin! Mukana oli 200 henkilöä Euro-roopan parlamentista, sen neuvos-tosta ja komissiosta, sekä Ruotsin

ammattiliitojen keskusliiton sekä akateemisten liittojen korkein joh-to. Työnimellä ”Huippukokous oi-keuden, työllisyyden ja kasvun alal-a” päätettiin, että Työsuojelulaki so-velletaan EU:n sosiaaliseen pilariin. Mutta tärkeintä oli, että EU:n jäsen-maat ”itsenäisesti” toteuttavat huo-nonnuukset joko työmarkkinaosa-puolten kesken taikka lakisääteisesti. Tärkeinä oli siis, että ideaa pide-tään kansakunnallisena, eikä mis-sään nimessä EU direktiivinä! Siitä syystä sopimus annettiin Keskustan ja Liberaalien ideaksi tammikuus-sa 2018. Sosiaalidemokraateille apu oli välttämätön, muussa tapaukses-sa äärimmäisen luokkavihainen esi-telmä olisi ollut pääministeri Löfve-nin päänmenoa.

Yksityistetään ammatti-koulutus ja työvoimapa-lvelut

Muistaa siis pitää, että Työsuoje-lain poistaminen ei ole Sosiaalide-mokraattien taipumista hallituk-sen oikeistoenemmistön vaatimuk-siin. Kysymys on ollut ja tulee aina olemaan puhdas EU direktiivi, jon-ka ammattiliitojen johtotelimet yh-teisesti hyväksyivät EU:n huippu-

kokouksessa 2017. Huippukokouk-sen kohta 5: ”Vaatimuksen mukai-sesti työehtosopimus tulee noudat-taa työnantajan tarpeiden pohjalta jotta työnantaja joustavammin so-veltaa työn markkinatalouden vaati-miin olosuhteisiin”. Samaan ”työlli-syyden ja kasvun” alalle sovelletaan ettei valtio tulevaisuudessa vastaa työttömien uudelleen koulutukses-ta - vaan irtisanova työnantaja! Tar-koitus ei suinkaan ole, että työnan-taja vastaisi uudelleenkoulutukses-ta, vaan ideana on yksityistää am-mattikoulutus sekä työvoimapa-lvelu, joka jo osittain on yksityinen.

EU pirstaloi jäsenmaiden lainsäädännön

Ruotsin työmarkkinatilanne ame-rikkalaistuu hyvällä vauhdilla. Näin EU direktiivit lyövät Ruotsin ja muiden jäsenmaiden lainsäädäntöä pirstaleiksi. Se mikä tähän asti toimi hyvin, estämällä suurien ihmisjoukkojen joutumista taivas-alle työttömyyden sattuessa, on nyt mennyttä aikaa! EU on ollut ja tulee aina olemaan suurpääoman kannattavin pelikenttä. Brysselissä lyödään ihmisten turvallisuus pirs-taleiksi yhtä aikaa koko EU alueel-la! Se antaa monia uusia miljoonia verohuojennuksia tai silkkää rahaa suurpääomalle. Tätä kutsutaan yk-sityisyrityksen vapaudeksi – kaikki muu on sosialismia.

**Anita Salvén
Tukholma**

-Toimituksen välitsikot-

"Elpymisväline" - Suostuuko Suomi velkamaiden muuliksi?

Kun lastu laineilla - Suomi matkalla EU-liittovaltioon

EU komissio taivuttelee euromaita liittovaltioksi - kriisin varjolla. Ensin komissio tasaisi velkaisempien valtioiden velkoja. Sitten olisi tasatava verotuloja. Suomelle kertyisi miljarditolkulla velkaa. Joka sentti olisi pois Suomen elvyttämisestä. Onko Suomi velkaunionin maksu-mies? Euromaiden on syytä pohtia liittovaltion etuja ja haittoja.

Puntaroinnilla alkaa lisäksi olla kiire.

EU-ajan tärkeimmästä päätöksestä ei kenties järjestetä kansanäänestystä. Rahaliitto muuttuu liittovaltioksi vaivihkaa hivuttamalla, eivätkä suurelta osin suoraan näytä siltä, mitä ne ovat. Meitä huijataan koronapuheilla ym. ja liittovaltiota rakennetaan salaviihkaa keneltäkään lupaa pyytämättä. EU-komissio ajaa nyt euromaiden toisen maailmansodan jälkeen suurinta muutosta rahoituskriisin varjolla. EU ei ehdottane rahaliiton muuttamista liittovaltioksi. Suuren muutoksen verhoilu kiertoilmaisuihin ja pieniin askeliin ei estä jäsenmaiden kansalaisia ja päättäjiä keskustelemasta asioista niiden oikeilla nimillä.

Tätä komissio ei kertonut

Elpymisvälineen kustannuksia ja hyötyjä ei punnita. Esityksessä ei pohdita, miten verojen tasaus tapahtuisi tai miten usein elpymisvälinettä käytettäisiin. Komission mukaan velkojen yhteisvastuun rinnalla olisi toteutettava talouden kurinan-

Eurokriisi on kestänyt toistakymmentä vuotta ja kärjistynyt koko ajan. EU ei ole optimaalinen valuutta-alue ja siksi euroalueella on jatkuvia ongelmia. Yksi euron suunnittelija, komission rahapoliittinen ekspertti Bernard Connolly totesi, että euron takia yksi tai useampi maa velkaantuu pahasti. Hän kritisoi euroa kirjassaan "Euroopan mätä sydän" (1995) ja sai potkut komissiosta. .

alaisuutta varmistavia ja talousohjausta tehostavia uudistuksia. Ne tarkoittaisivat päätösvallan siirtämistä jäsenmailta komissiolle. Komissio valvoisi, että lupaukset pitäivät. Velka- ja talouslupauksia antaisivat samat valtiot, jotka ovat lupailleet samaa jo runsaan vuosikymmenen. Komissio valvoisi jäsenmaiden taloudenpitoa – kuten tähänkin asti.

Parasta varautua sääntörikkomuksiin

Yhteisvastuun ehtoja noudattavat maat saisivat lainoja, joten ne eivät tarvitse yhteisvastuullista rahoitusta. Ne voisivat hankkia rahoituksen omin voimin, kuten Suomi on tähän asti hankkinut. Toisaalta juuri yhteisvastuun rinnalla toteutettava talouskuri tarkoittaisi, että yhteisvastuullista rahoitusta tarvitsevat maat jatkaisivat nykymenoaan. Eli päädyttäisiin ojasta allikkoon tai allikosta ojaan. Vain liian suuret velat jaetaan jäsenmaiden kesken.

Vakavaraiset maksaisivat eniten

Suomen kaltaiselle maalle velkojen yhteisvastuu takooitaisi pakkoa maksaa muidenkin velkoja. Sen lisäksi, että Suomen valtio on saanut tähänkin asti edullista rahoitusta, Suomi kuuluisi yhteisvastuun suhteellisesti suurimpiin kustantajiin. Velko-

jen uudelleenjako jäsenmaiden kesken tarkoittaa kahta keskeistä asiaa: tarkan euron maita rangaistaan lisävelalla ja velkamaita palkitaan siten, että niiden vanhat velat maksetaan. Suomi on ainoa velaton euromaa. Suomelle lankeaisi velkojen yhteisvastuusta suhteellisesti eniten vastattavaa.

Suomestakin voisi tulla velkamaa

Suomen rahat ja saatavat ovat noin 120 miljardia suuremmat kuin velat. Suomen luottoluokitus on parasta A-luokkaa ja Suomi saisi halutessaan markkinoilta luottoa 0- tai miinuskorolla – luultavasti ainoana EU-maana. Suomen valtiolla on noin 220 miljardia riihikuivaa sosiaalirahastoissaan ja niiden korkotuotot ovat viime vuosina olleet 5 – 10 miljardia vuodessa. Kansainvälisen valuuttarahaston mukaan Suomi on Norjan lisäksi ainoa velaton maa Euroopassa. Suomi on euroon liittymisen jälkeen kerännyt mahdolliset rahamäärät eläkerahastoihin "euron epäsymmetristen shokkien" varalta. Velkavastuiden todennäköinen jakoperuste olisi joko jäsenmaiden osuus koko euroalueen bruttokansantuotteesta tai niiden osuus yhteisen keskuspankin EKP:n niin sanotusta muunnetusta pääomavaimesta. Kummalla tahansa ja-

Juhani Tanski
ATK-suunnittelija
SKP-listat, Kuopio

si. Ja näin kävisi siis siinä ihannetapauksessa, että kaikki muutkin euromaat vastaisivat omista osuuksistaan Kreikkaa myöten.

Verotulot valuisivat muiden velkoihin

Velkojen yhteisvastuuseen siirtymisen johtaisi EU-jäsenmaksujen ja verojen tasaukseen. Tulonsiirrot olisivat seurausta velkavastuiden jakamisesta. Valtion antama lupaus velkojen maksamiseksi perustuu verotusoikeuteen ja on lupaus verotulojen käyttämisestä velkojen maksamiseen. Jos valtio lupaa maksaa jonkun muun valtion velkoja, sitoutuu se samalla tulonsiirtoihin. Komission ehdottama velkojen yhteisvastuu merkitsee, että valtio lupaisi käyttää verotulojaan muidenkin eurovaltioiden velkojen maksamiseen. Tämä heikentäisi Suomen yhteisvastuuyhtälöä, sillä Suomen verotus on keskimäärin euromaita - varsinkin kriisimaita – ankarampaa. Vanhojen ja edes Suomen kokoisten eurovaltioiden verotulot ovat keskimäärin

alle 40 % kunkin maan vuotuisesta bruttokansantuotteesta, mutta Suomen luku oli 2020 yli 43 %.

Ei liittovaltiota ilman tulonsiirtoa

Velkavastuiden yhteisvastuun seurauksena syntyvä verotulojen siirto Suomesta ja muista vähiten velkaisista euromaista velkaisimpien eduksi tuskin jäisi ainoaksi tai edes pääasialliseksi tulonsiirtokeinoksi. Osavaltioiden väliset tulonsiirrot kuuluvat useimpien maailman liittovaltioiden ominaispiirteisiin aivan samaan tapaan kuin "tavallisten" valtioiden sisällä verotuloja siirtyä keskuhallinnon ja provinssien, maakuntien tai kuntienkin välillä. Saksa on liittovaltio, ja varsinkin sen itäisten ja läntisten osavaltioiden välillä siirtyy vuosittain erittäin suuri määrä verotuloja lännestä itään. Samoin USA on liittovaltio, jonka osavaltioiden menoista keskimäärin runsaat 20 % perustuu liittovaltion tulonsiirtoihin. Merkittäviä tulonsiirtoja virtaa vauraimmista osavaltioista ja provinssista vähävaraisimpien tueksi niin Kanadassa, Britannissa, Japanissa kuin Intiassakin. Tulonsiirrot ovat liittovaltioissa ennemmin sääntö kuin poikkeus osoittavat Maailmanpankin aiheesta laatimat tutkimukset. Niinpä Suomen lienee keskimääräistä suurituloisempaa ja korkeamman verotuksen maana viisasta varautua toimimaan myös tulonsiirtojen maksajana, jos euroalue muuttuu liittovaltioksi.

Juhani Tanski
SKP:n kuntavaaliehdokas
Kuopiossa

Suomessa ei ole varaa edes sairastaa ...

Jatkoa sivulta 4

Intrumin pääkonttori on Tukholmassa ja sillä on toimipisteitä 24 Euroopan maassa ja Brasiliassa. Intrumin kuukausi sitten julkaiseman tiedotteen mukaan sen liikevaihto oli viime vuonna 21,38 miljona kruunua ja sen koko vuoden sijoitetun pääoman tuotto nousi 7,7 prosenttiin. Intrum AB:n hallitus ehdottaa, että varsinainen yhtiökokous jakaa osakkeenomistajille osinkoa yhteensä 1,450 miljona kruunua.

Perustuslain velvoite ei nykyään toteudu kaikilla

Edellä mainittu raportti osoitti, ettei perustuslain velvoite väestön terveyden edistämisestä ja toimeentulon turvaamisesta sairauden perusteella toteudu kaikilla. Sen perusteella on vähintäänkin kohtuullista vaatia terveydenhuollon asiakasmaksujen poistamista. Tätä puoltaa se, että pelkästään terveydenhuollon asiakasmaksut voivat ajaa ihmisen ulosoto kierteeseen ja sitä kautta pysyvästi toimeentulotuen asiakkaaksi. Asiakasmaksuista säädetään laissa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista sekä asetuksessa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista. Ne mahdollistavat sen, että kunta voi itse päättää ottaa käyttöönsä pienemmät maksut tai antaa palvelun maksutta. Se ei kuitenkaan saa periä palveluista niiden tuotantokustannuksia suurempia maksuja.

Toinen vähimmäisvaatimus on oltava perintätöi-

mistojen sulkeminen kokonaan pois ainakin sosiaali- ja terveydenhuollon alalta. Kuntien on itse tehtävä maksusuunnitelma asiakkaan kanssa, jos asiakasmaksujen maksamisessa on vaikeuksia.

Jotta perustuslain velvoite väestön terveyden edistämisestä ja toimeentulon turvaamisesta sairauden perusteella toteutuisi, on lääkkeiden maksukaton oltava nykyistä alhaisempi ja elintärkeiden lääkkeiden on kuuluttava kokonaan korvattaviin lääkkeisiin ja maksukattossa on otettava huomioon kaikki reseptilääkkeet. Kaikkein pienituloisimmilla maksukaton on oltava nolla. Perustuslain velvoitteen toteutuminen edellyttää myös ulosoton suojaosuuden nostamista ja velkojen vanhentumisasjan lyhentämistä niin, että sairauden hoito ei missään tapauksessa vaarannu.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Uusliberalismi nosti esiin velkaantumisen. Velallisten Tuki ry:n edustajia eduskuntatalolla Joukkovoiman "ei jatkoon" protestin yhteydessä 30.3.2019. Henkilöt edessä vasemmalta: Pekka Tiainen, Liisa Mariapori, Kalevi Partanen ja Jali Raita. (Katso KÄ 3-4/2019)

Opiskelijat rahoittamassa yksityisiä lääkäriasemia?

Vuoden 2021 alusta lähtien korkea-asteen opiskelijoiden terveydenhuolto muuttui, kun myös korkeakouluopiskelijat siirtyivät Yliopilaiden terveydenhoitosäätiön (YTHS) piiriin ja saivat maksettavakseen pakollisen terveydenhoitomaksun. Lain mukaan YTHS:n on tuotettava palvelut pääosin omana toimintanaan ja täydennettävä tarvittaessa palveluja muilla palveluntarjoajilla. Nyt kuitenkin puolet näistä palveluista tulee yksityisiltä lääkäriasemilta, yleisimmin Terveystalolta ja Mehiläiseltä. YTHS toimii 22:lla ja muut palveluntarjoajat 23 paikkakunnalla.

Terveydenhoitomaksu maksetaan Kelalle, joka maksaa korvauksen YTHS:lle. Maksun suuruus lukuvoodelle 2021 on 71,60 euroa. Kela ei lähetä erillistä laskua, vaan opiskelijat joutuvat itse huolehtimaan asian. Mikäli laskua ei maksa, se menee ulosottoon. Jos opiskelija saa opintotukea, Kela voi periä maksun tuista opiskelijalta kysymättä.

Mennään hankalimman kautta

Opiskelen itse AMK-tutkintoa omaehtoisena opiskeluna eli työttömyyskorvauksella. Opinnot ovat kokonaan verkko-opintoja, joten en käy koskaan kampuspaikkakunnalla. Jatkossa joudun kuitenkin raahautumaan sinne lähes 100 kilometrin päähän YTHS:n lääkärille, hammaslääkärille tai verikokeisiin, ellen halua maksaa täysin turhaan tätä nyt voimaan tullutta pakollista terveydenhoitomaksua.

Omalla paikkakunnallani olisi tuki Mehiläisen tuottama opiskeluterveydenhuolto, mutta sitä saavat käyttää vain täällä asu-kelevat, eivät paikkakunnalla asuvat. Joudun siis maksamaan omasta pussista myös junaliput aina, jos

tarvitsen lääkäriä, kun tähän mennessä olen vaan voinut kävellä 10 minuutin matkan terveyskeskukseen. Meno on aivan kuin Lapis-sa, missä työskentelin viime talvena: kuumeessa jouduin lähtemään kaukoliikenteen bussilla Ivaloon lääkäriin.

Maksetaan kaikki kahdesti

Opiskelijaryhmässämme on myös työssäkäyviä opiskelijoita, joilla on jo käytössään työterveyshuolto – juuri yksityisellä puolella. Silti nämkään opiskelijat eivät ole pakollisen opiskelijaterveydenhoitomaksun ulkopuolella.

YTHS:n sivuilla lukee, että terveydenhoitomaksu on luonteeltaan vero eikä maksu, koska sillä rahoitetaan yleisesti opiskelijaterveydenhuoltoa. Maksan kuitenkin joka kuukausi pienestä ansiosidonnaisesta päivärahasta jo 25 % veroa. Se on kaksinkertainen määrä, mitä maksaisin veroja palkasta. Eikö mikään riitä?

Tämän uuden palvelun rahoitusmallissa valtio maksaa suuren osan kustannuksista, mutta silti opiskelijoiden harteille jää lähes neljäsosa maksutaakasta (23 %). Tällä hetkellä ammattikorkeakouluissa

opiskelee 270 000 tutkinto-opiskelijaa. Jokainen meistä maksaa vuodessa 71,60 euroa, joten potti on jo meidän osalta lähes 20 miljoonaa euroa. Eikä tuossa ole mukana edes yliopisto-opiskelijoita. Lisäksi tulevaan yhteishakuun on tulossa tuhansia uusia opiskelupaikkoja, joka kasvattaa entisestään opiskelijamääriä.

Kuka tästä todellisuudesta hyötyy?

Paljon on hehkutettu sitä, kuinka tämä muutos tuo yhdenvertaisuuden kaikille opiskelijoille, kuinka kaikki nyt jatkossa pääsevät samantasoisien terveydenhuollon piiriin ja kuinka palveluiden saatavuus paranee.

Kysyn vaan, miten tämä parantaa meidän etäopiskelijoiden elämää? Miksi meidän pitäisi rahoittaa omasta pussista yksityisten lääkäriasemien toimintaa ja vielä maksaa matkakustannukset kaupan päälle, vaikka voisimme ihan hyvin käydä oman kaupungin terveyskeskuksessa?

Ymmärtäisin hieman paremmin, jos saisin edes marssia tuonne kiven heiton päässä olevaan Mehiläiseen, eikä minun tarvitsisi lähteä joka vaivan takia junamatkan takana olevaan lääkäriin. Mitä hyötyä tuosta uudistuksesta on, jos palvelujen saatavuus vaan heikkenee ja jo valmiiksi köyhysrajan alapuolella eläville tulee entistä suuremmat kustannukset? Ketä tämä muutos ihan oikeasti palvelee?

C. Maria

Kun tekoäly ja robotiikka valvovat ja ohjaavat elämää

Tsekkasin aamulla netistä, kuinka Terveyden ja hyvinvoinninlaitos (THL) visioi KATI-ohjelmassaan meikämiehen ja monen muun suomalaisen tulevaisuutta - lähenevää vanhuutta. THL:n mukaan: ”Kehittyvä teknologia tarjoaa jo tällä hetkellä laajan kirjon keinoja ja työkaluja tukea ikääntyvien ja muiden tukea tarvitsevien henkilöiden (mm. vammaisten) itsenäistä kotona asumista ja parantaa myös kotihoitopalvelujen laatua ja kustannustehokkuutta. Teknologiaa kuitenkin hyödynnetään tähän tarkoitukseen toistaiseksi melko vähän.” KATI-ohjelma toteuttaa lisäksi Hyvinvoinnin tekoäly ja robotiikka -ohjelman (Hyteairo) kotona asumisen toimenpiteitä ja on samalla osa Ikäohjelmaa. Se toimeenpannaan maakunnan alueen kuntien yhteisissä hankekokonaisuuksissa. Sosiaali- ja terveysministeriö myöntää niihin valtionavustusta vuosille 2021-2022.

VTT ja THL ovat toteuttaneet kimpassa tämän takia esiselvityshankkeen nimeltä ”Teknologiatuetun kotona asumisen kansallinen toimintamalli ja tietojärjestelmät” (KATI). KATI-projektissa on kyse tieto- ja viestintätekniikan sekä robotiikan hyödyntämisestä vammaisten ja vanhusten kotiasumisen ja kotihoidon tukena. Kustannustehokkuus on mieltäni valpavasta sana. Se tarkoittaa yleensä ihmistyövoiman käytöstä aiheutuvien palkkakustannusten minimoimista.

KATI:n tavoite

Tavoitteena on vanhusten ja vammaisten kotihoidon digitalisoiminen. Keskeinen osa-alue on ikäihmisten ja muiden tukea tarvitsevien itsenäisen kotona asumisen toteuttaminen nykyteknologian suomin keinoin. Näihin kuuluvat: kotiin tuotavat palvelut sekä sote-ammattilaisten etä- ja lähtyö kotona hyödyntämällä tekoäly- ja robotiikkaratkaisuja. Toimintamalli kohdentuu sote-alueen järjestämissivustulla oleviin kotihoitopalveluihin sekä kohdehenkilön itsenäisen toimintakyvyn (sosiaalinen, fyysinen, psyykinen ja tiedollinen) ylläpitoon. Vastaavaa teknologiaa voidaan soveltaa myös palveluasumisessa. Kuinka paljon IT-tehtävät mahtavat syödä duuniaikaa digitalisoitujen sotehoitajien hoiva- ja hoitotyöstä? Mikä on ratkaisun työllisyysvaikutus?

THL ei ole unohtanut myöskään liike-elämän intressejä KATI-hankkeessaan. Sen arvion mukaan uusien teknologioiden käyttöönotto ja käyttö tuottavat myönteisiä vaikutuksia Suomen yritys-, innovaatio- ja liiketoimintakentällä, mukaan lukien kansainvälinen toiminta. On ilmeistä, että nykyteknologian käyttöönotto ja käyttö tuottavat positiivisia hyvinvointivaikutuksia ainakin laite- ja ohjelmistofirmojen omistajille. Anturit suoltavat terveysdataa keskusvalvomoon jatkokesittelyyn. Tekoälytohtori hoitaa netin kautta lekurin rutiinit. Kuinka saa käyttöoikeuden potilas/asia-

kastiedoista kertyvään metadataan?

Kotihoidon digitalisoimisen ja monitoroimisen kritiikkiä

Asianosaisena vanhukaisena ja tulevana vanhuksena minua ihmettyttää, kuinka näiden KATI-palveluiden laitteisto- ja ohjelmistohankinnat, käyttäjäkoulutus, laitteistohuolto, IT-tuki, ohjelmistopäivitykset ja tietoturva kustannetaan? Oman 33-vuotisen työkokemukseni perusteella psyykkiseltä ja tiedolliselta toimintakyvyltään rajoitteiset ihmiset omaksuvat tietotekniikan hyötykäytön lähiopetuksena tekemällä oppien. Kuka kouluttaa heidät?

Kuinka tähän digitalisoidun ja valvotun vanhuuden ja vammaisuuden hankkeeseen riittää fyrkkaa? Koko 2000 -luvun ajan maamme hallitukset ovat toinen toisensa jälkeen leikanneet järjestään sosiaali-, terveys- ja koulutusmenoja. Lisäksi EU:n kilpailulainsäädäntö mahdollistaa ylikansallisten yhtiöiden kotihoidon digitalisaatio- ja robotiikkabisneksen valtauksen. Minusta epähumanitaariseen terveysbisnekseen ja -kilpavarusteluun on syntymässä Suomeen uusi verovarilla rahoitettava lonkero. Tätäkö varten vauras Stadi on jemmannot vuosikausia fyrkkaa tileilleen? Onko ihmisen harjoittama hoito- ja hoivatyö niin arvotonta ja merkityksentöntä, että läsnäolotyöt kannattaa lopettaa?

Onko päämääränä miljardeja säästävän omaishoidon hyödyntämisen tehostaminen?

Kuinka vanhuksen tai vammaisen ihmisen sosiaalinen, psyykinen ja tiedollinen toimintakyky kohenee kotieristyksessä tekoälyn ja etähoitajan valvonnassa tai näiden kanssa seurustellessa virtuaalimaailmassa? Ihminen ihmistyy ja säilyttää ihmisytyensä vain häntä tukevassa ja kannustavassa ihmisyhteisössä. Kotona asuvan kehitysvammaisen ai-

Matti Laitinen
Asukkaiden Helsinki yhteislistalla

tämä lemuu siltä, että tulevaisuudessa vanhusten ja vammaisten hoito tulee keskittymään etäohjattuun, etävalvottuun ja kustannustehokkaaseen omaishoitajuuteen. Vastuu hoidosta ja palveluista kohdennetaan yhä enemmän läheisille ja omaishoitajille. Tästä ympäri vuorokautta kuormittavasta työstä maksetaan osalle porukkaa pientä liksaa ja loput, useat sadattuhannet ihmiset tekevät sitä edelleen korvauksetta. Kun kelvollisia kunnan ylläpitämiä palvelutaloja ei tarvitse rakentaa, kun lähipalvelut lakkauteaan eikä henkilökuntaa palkata, kustannukset pysyvät kurissa. Yksityissektorin hoivajätit ovat valmiita riipimään digitalisoinnin tuottamasta runsaasta oheissadosta oman osuutensa.

Tarjolla monia sähköisiä sosiaali- ja terveyspalveluita

Kansalaisille tarjotaan useita sähköisiä sosiaali- ja terveyspalveluita. Niiden hyödyllisyyttä perustellaan terveyden ja toimintakyvyn ylläpidon sekä itsehoidon kannalta. Tällaisia ovat mm. erilaiset riskitestit, omien

tietojen hallinta ja katselu Omakan-nassa sekä e-asointipalvelut, verkkokokoukset ja -kauppaostokset. Vastuu omasta asemasta ja terveydestä siirtyy taas piirun verran omalle kontolle. Lisäksi on tietenkin aivan eri juttu, kuinka moni toimintakyvyltään rajoitteinen vanhus tai vammainen kykenee näitä omatoimisuutta kysyviä palveluita käyttämään. Sosiaalisen median palvelut ovat laiha lohtu ikääntyville ihmisille saada vertaistukea ja helpotusta yksinäisyyteensä.

Yli vuoden kestänyt koronakurimus on jo osoittanut, että fyysisiä ihmissuhteita ei voi korvata somella tai niiden virtualisoinnilla. Onko tarkoitus esineellistää puolustuskyvyttömät kohderyhmät suoriteiksi ja vieraannuttaa heidät todellisuudesta?

Roboteistako ihmiselle lohtua ja apua elämään?

THL uskoo automaateilla ja roboteilla olevan tulevaisuudessa merkittävä rooli kotona asumisen tukena. Toistaiseksi niiden käyttö on vielä vähäistä. Tekoälyistetyllä koneella korvataan ihmisen suorittama hoiva ja huolto vammais- ja vanhuksissa. Siivousrobotit heiluvat telkkarien kotitalouksissa. Ne jeesaa-vat THL:n mukaan jo itsenäistä kotona bunkkaamista. Lisäksi markkinoilla on tarjolla sosiaalisia robotteja, jotka voivat vähentää kotona asuvan vanhuksen yksinäisyyden tunnetta. Tulevaisuudessa etätyöläiset käyvät etänä etätyöterveysasemalla. Lopulta sähköinen sote-järjestelmä virtuaalisine fattoineen, kelo-

neen ja terkkareineen ulotetaan joksaiseen suomalaiseen kotiin.

Toki THL myöntää, etteivät kalliit robotit ole kaikkien käytettävissä. Tilanteen avittamiseksi tarvitaan yhteiskunnan tukea. THL ei kuitenkaan kerro, kuinka moni omais/kotihoidossa elävä yksinäinen ja eristetty ihminen kaipa seurakseen ja avukseen mieluummin ihmistä kuin konetta.

En halua etävalvottua, teknologiatuettua, tekoälyistettyä virtuaalivanhuutta

Itse en kaipa vanhukaisena osakseeni etävalvottua, teknologiatuettua ja tekoälyistettyä virtuaalivanhuutta, vaikka tiedollinen toimintakykyni riittää yhä varsin hyvin uusimman tietotekniikan ja viestintäteknologian laitteiden käyttämiseen ja niiden käytön omaksumiseen. Minun elämässäni kanssakäyminen ihmisten kanssa ja minun asioistani päättäminen ovat reaalisia lähi-toimenpiteitä, joissa minä olen itse konkreettisesti läsnä ajassa ja paikassa. Minä haluan saada tarvitsemiäni sote-palveluita oman asuinalueeni julkisena lähipalveluna. Sama pätee puolisooni sekä myös kotona asuvaan vammaiseen poikaamme.

Sydänvikaisella mutsillani ja muistisairaalla faijallani kävi hyvä tsägi, kun he ehtivät delata ennen koronaa ja vanhuuden tekoälyistettyä digitalisoitintia.

Matti Laitinen, Helsinki
kirjailija
Asukkaiden Helsinki yhteislistalla

Uusliberalismi saapuu Lieksaan

Tänään yksikään poliittinen puolue ei halua tunnustautua uusliberalistiseksi, mutta teoreettinen oleminen näkyy päätöksistä. Tuoreimpana, yksityistää Lieksan SOTE-kiinteistöt. Yksityistämällä on pitkä historia, jossa on käytetty sanoja, ”tehokkuus”, ”vapaus” tai on haluttu rajata yhteiskunnan ”toimiala” klassisen liberalismin tavoin puolustukseen, sisäiseen- ja ulkoiseen turvallisuuteen. Nämä ”rajat” on ylitetty, turvallisuudenkin yksityistyksessä.

Uusliberalismin voi tulkita laajaksi ”salaliittoteoriaksi”, jonka tarkoitus on luoda yksityisille pääomille tuottoedellytyksiä (vrt. Caruna). Tämä on tarkoittanut pitkällä aikavälillä työtulosiivun kapenemista pääomatuloihin nähden (mm. Milanovic 2016). Suomen kehityksessä ei ole arvioitu piensijoittamisen merkitystä, joka on tehnyt työväenliikkeenkin useimmista päättäjistä pääoman omistajia, joka on epäilemättä vaikuttanut pääomatulojen nopeaan kasvuun (OECD) ja sen kevyeen verottamiseen.

Uusliberalismi syntyi 1939 professori Hayekin aivoituksista keynesiläisyyden valtavirtaistamaan, hyvinvointia rakentavaan maailmaan, vastavoimaksi yhteiskunnan toimien laajenemiselle (mm. Löppönen 2017). Sodan jälkeen – liberan nimissä – synnytettiin ensimmäiset ”ajatushautomot”, joiden määrä luetaan tänään tuhansissa eri puolilla maailmaa. Professori M. Friedman synnytti 60-luvulla ns. ”Chicagon koulukunnan”, joka vei vapaiden markkinoiden teemaa läpi maailman monetarismina, vakai-

Lieksassa on on pitkät perinteet sairaalarakennusten tuhoamisesta. Oikealla Yrjö Lindgrenin (mm. Stadikan piirtäjä) arkkitehtitoima Pielisjärven sairaala, joka on korjaamattomassa tilassa ja yllä nykyinen terveyskeskus, joka on yksityisen ”investorin” tieltä hävitettävä.

na valuuttoina.

Kehityksessä on tärkeää huomata se, että yhteisöllisen hyvinvoinnin rakentaminen sai länsimaissa yleisen hyväksynnän, joka näyttäytyi uusliberalistien silmissä ”sosialismina, tehottomuutena”. Lähtökohta oli selkeästi taloudessa, ei ihmisten hyvinvoinnissa. Media on maksanut meilläkin talouden ensisijaisuuden, Yhteiskunnan tilaa kommentoidaan pörssikurssien kehityksen kautta ekonomistien suilla, ei hyvinvoinnin sosiaalisin mittarein sosiologien aivoituksin. Tässä näkyy ”ajatushautomoiden” voima ja ulottuvuus päätöksentekijöiden kenttään, johon kenttään opintansa ja koulutuksensa ulottavat hautomot. Koulutuksessa, niin oppilaat kuin opettajatkin, ovat usein tietämättömiä niistä teoreettisista tai pääoman sanelemista lähtökohdista, jotka johtavat yksityistämisiin, toimien liikelaitostamisiin, kansa-

laisyhteiskunnan toimien rajauksiin.

Tätä taustaa vasten on helppo havaita syitä, jotka johtavat yhteiskunnallisen osallistumisen alenemiseen, äänestysaktiivisuuden laskuun. ”Uurnilla” vaikutetaan jatkuvasti pienenevään yhteiskunnalliseen kokonaisuuteen.

Maailman johtavat taloustutkijat ovat jo vuosia varoittaneet siitä, että yliopistojen koulutus on urautunut uusliberalismin, monetarismien yksipuoliseen oppiin, mikä näkyy epätasa-arvon kasvuna niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Kriisien jälkeinen kehitys, olipa kysymys sodista, epidemioista tai luonnon mullistuksista, on luonut tasa-arvoisemman syklin talouteen. Meneillä oleva ”koronakausi” ja ilmaston muutos saattavat luoda uudenlaisia merkityksiä yhteiskunnalliseen ajatteluun, yhteisöllisyyteen.

Hannu Ikonen
Lieksa

LASTEN SUUSTA

Lasten suusta kuulee totuuden, sanoo eräs vanha lausahdus. Olen havainnut sen todeksi. Lapset sanovat sen, minkä he näkevät ja kuulevat. Lasten tekemät päiväkirjat ovat avoimia ja hyvin usein rehellisiä. Siksi pidän niitä suurella arvossa. Minäkin muistan tapahtumia elämästäni viiden vuoden ikäisestä, joista olen sitten kirjoittanut.

Kansan Äänessä, numero kuusi, 2020 sivulla 7 oli Elina Talian kuvaus inkeriläisen pojan Armas Laurentin kokemuksista alkaen viisivuotiaasta 1934. Tilasin kirjan sivulla olleesta numerosta (+358400954660) ja ihastuin kirjan kerrontaan. Mikä määrä jännit-

täviä kokemuksia, ja kuinka tarkkoja havaintoja! En ole sattunut koskaan ennen lukemaan niin ansio-kasta nuoren ihmisen historiaa.

Armas muutti Suomeen 1943, ja hän kirjoitti valtavan määrän muistiinpanoja. Tyttärensä Maritta kokosi aineiston kirjaksi. Yli 400 A-nelosen kokoista sivua. Ainoa kömmähdyks oli julkaista ne yksissä kansissa, vaikka niistä olisi saanut kolme lähes 300 sivuista kirjaa.

Myötätunnolla mukana eläen Unto Kiiskinen tietokirjailija Jokioinen

Puolueista liikkeisiin

Sitrassa on toteutettu viime vuonna ”Kansanvallan peruskorjaus” -tutkimus. Laajassa kyselyssä selvitettiin suomalaisten luottamusta erilaisiin yhteiskunnan instituutioihin ja sitä mille taholle suomalaiset toivovat nykyistä enemmän vaikutusvaltaa. Kyselyssä oli mukana lähes 4000 suomalaista ympäri maata. Tuossa kyselyssä selvitetiin myös suomalaisten käsityksiä poliittisista puolueista ja niiden toimintatavoista. Puolueet löytyvät tässä Sitran kyselyssä listautuneista puolueisiin erittäin paljon. Noin puolet suomalaista sanoo, ettei luota kovinkaan paljon puolueisiin ja lähes 15 prosenttia ei luota niihin lainkaan. Puolueiden yhteiskunnallista vaikutusvaltaa haluaisi lisätä vain neljä prosenttia suomalaisista.

Tyytymättömyys puolueisiin on siten suurta. Tämä viittaa siihen, että uudenlaisille tavoille osallistua vaaleihin ja pyörittää laajemminkin demokratiaa löytyy suomalaisten keskuudessa vahvaa kysyntää. Kansanvallan peruskorjaus ei näytä suomalaisten mielestä tapahtuvan perinteisten puolueiden kautta. Ne ovat jämähtäneet paikoilleen.

Uudistumiskyinen demokratia näyttää siis edellyttävän jotakin muuta, kuin perinteisiä puolueita. Niissä on suomalaisten mielestä liikaa byrokratiaa, puolue- ja ryhmäkuria ja muutenkin kankeita ylätason rakenteita. Puolueista olisi suomalaisten mielestä siirryttävä uudenlaisiin poliittisiin liikkeisiin, joissa kannattajat ja äänestäjät pääsevät vaikuttamaan koko ajan myös vaalien välillä suoraan liikkeen toimintaan: ehdokkaisiin, poliittisiin linjauksiin ja muuhun käytännön politiikkaan. Liike eroaa puolueesta siinä, että kerää kannattajia ja toimijoita, ei jäseniä. Tällaiset liikkeet pyrkivät limittämään suoran demokratian ja edustuksellisen demokratian toisiinsa. Liikkeen tavoitteena on luoda toimiva tapa, jolla kansalaiset voivat vaikuttaa suoraan myös edustuksellisen demokratian toimintaan.

Tällaista liikettä tarvitaan epäilemättä myös Tampereen kunta-politiikassa. Sille on huutava tarve. Sellaiseksi pyrkii kansanliike VaihtoehtoTampere, VaTa. Tampereen Puolesta (TaPu) voisi olla myös tällainen liike. Valitettavasti vain Yrjö Schaefitel näyttää sooloilleen sen ainakin toistaiseksi telakalle, ehkä jopa kokonaan upoksiin.

Jari Heinonen
Vaihtoehto Tampere (VaTa)

Seitsemäs runokokoelmani ”Vähätuloisuus ja syvenevä alakuloisuus”

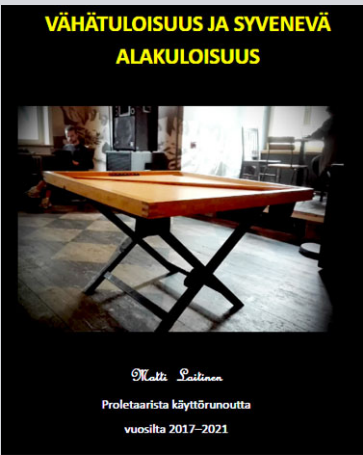
Seitsemäs julkaisemani, raikas, runokokoelma ”Vähätuloisuus ja syvenevä alakuloisuus” kertoo arjen elämästä markkinavetoisessa kulutus-Suomessa ennen koronaa ja sen vallitessa vuosina 2017-2021. En skivannut näitä säkeitä mielistelläkseni ketään. En pidä kokemastani ja näkemästäni. Olen vihainen vanhukainen. En peitele sitä teksteissäni. En aio kuitenkaan lannistua tai luovuttaa. Te-roittakaa hampaanne ja kömpikää kohti valoa!

Jokaisella ihmisellä niin terveellä kuin vammaisella tulisi käsitykseni mukaan olla oikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämään turvaan, kohtuulliseen toimeentuloon ja huolenpitoon koko elämänsä ajan. Havaintojeni mukaan tämä ei toteudu 104 vuotta täyttävässä vauraassa tasavallassa. Vaikka inhimillisestä kohtelusta ei aiheudu yhteiskunnalle lisäkustannuksia, siitäkään on tullut meille vieras käyttäytymisen laji.

Kuvailen Seiskassa mm. vammaisten, vanhusten ja pienituloisten ihmisten kohtelua Stadissa, heidän poljettua ihmisarvoaan ja eristettyä arkeaan, kevään tuloa, stogereissuja, ystävyyttä, koronapandemian vaikutusta ympäristööni sekä vallanpitäjien kyynistä mielivaltaa. Haluan kyseenalaistaa vauraan Stadin tylty pomot sekä kansallisen militarismimme kahjouden. Yhteiskunnalliset runoni perustuvat omassa elämässäni tekemiini havaintoihin sekä omiin kokemuksiini duunissa, arjessa ja reissatessa maailmalla. Omistan tässä kokoelmassa julkaisemani runot perheelleni ja eläkeruunatovereilleni.

Vähätuloisuus ja syvenevä alakuloisuus -runokokoelmaani (ISBN 978-952-67517-7-1) on painettu vain rajoitettu painosmäärä. Teos sisältää yhteensä 60 runoa (76 sivua), jotka edustavat tyyliuunaltaan proletaarista käyttörunoutta. Vastaa itse kirjan kustantamisesta, taitosta, sen runsaista valokuvista ja runoteksteistä. Runokokoelman voi saada haltuunsa vain tilaamalla sen sähköpostitse minulta (yhteystiedot mukaan): matti.laitinen@gmail.com. Kirja toimitetaan postitse huomiota herättämättä omistuskirjoituksen kera tilaajalle. Hinta: 10 euroa + 3,50 euroa postikulut. Maksuysteytys selviää kirjalähetyksen mukana.

Matti Laitinen
4.2.2021 Helsinki

Aikaisemmat runokokoelmani:

- Valinnanvapaus - proletaarista käyttörunoutta, omakustanne 2017
- Liian monet meistä - proletaarista käyttörunoutta, omakustanne 2014
- Tämä maa on meidän - proletaarista käyttörunoutta, omakustanne 2012
- Isänmaa - proletaarista käyttörunoutta, omakustanne 2011
- Barcelona, runoja maailmalta vuosina 1976-2010, omakustanne 2011
- Vallila - runoja vuosilta 2000-2010, omakustanne, 2010

Köyhyys on kasvanut Tampereella

Koko Suomessa oli vuonna 2019 köyhyysrajan alapuolella 670 000 suomalaista. He ovat köyhiä eli pienituloisia. Köyhyysaste oli 12,3 prosenttia. Köyhyysraja näissä laskelmissa on 1280 euroa kuukaudessa. Tampereella köyhyys on korkeammalla tasolla, kuin Suomessa ja muualla Pirkanmaalla keskimäärin. Se on 16-17 prosentin paikkeilla eli vajaat 40 000 tamperelaista on pienituloisia. Heidän määränsä on tuplaantunut Tampereella vuodesta 2000 alkaen. Keskeinen syy on laaja työttömyys, erityisesti pitkäaikaistyöttömyys. Myös korkea asumisen hinta pudottaa jopa työssä käyviä köyhyysloukkuun ja leipäjonoihin.

Jari Heinonen
Vaihtoehto Tampere yhteisliista

miten he elävät, millaista heidän arkensa on, mitä palveluja he saavat (tai mitä eivät saa) ja mitä he toivovat elämältään ja esimerkiksi kaupungin palvelujärjestelmältä. Tietoa on, mutta mitä köyhyydelle ja kasautuvalle huono-osaisuudelle pitäisi tehdä?

Ensinnäkin tarvitaan lisää työpaikkoja, koska ns. ”jokamiehen/jokanaisen” työmarkkinat ovat kuihtuneet. Tarvitaan jonkinlainen yksilöllisesti räätälöity kuntoutus- ja tukipalvelujen ketju, jossa koulutus, kuntoutus ja matalan kynnyksen työmarkkinat muodostavat saattaen vaihdettava-palveluketjun.

Toiseksi tarvitaan yhden luukun riittävän suuri perusturva nykyisen huonosti toimivan Bermudan kolmion tilalle: työmarkkinatuki - asumistuki- toimeentulotuki. Nykyinen perusturva on tasoltaan liian alhainen ja se toimii huonosti köyhien arjessa.

Kolmanneksi järjestelmäkesekeisen palvelujärjestelmän inhimillistämisen on myös tarpeen. Palveluun pääsyn kynnystä on mädallettava ja lähipalveluja lisättävä. Samalla sosiaalityön työkalupakkia tulisi olennaisesti laajentaa. Sinne tarvitaan esimerkiksi erilaisia maksusitoumuksia, bussikortteja, puhelinkortteja, uimahallilippuja, kulttuurilippuja ja nykyistä monipuolisempi aktiivipassi.

Köyhyys on aikamme sosiaalinen kysymys, joka on ratkaistavissa yhdessä toimimalla. Tällaisessa toiminnassa ”Kuka kuulee köyhää” – toiminta kantaa hedelmää. Tarvitsemme aktiivista toimintaa ja kansalaisliikkeitä rakentamaan sellaisen hyvinvointimallin, jossa kaikilla on oma paikkansa ja jossa kaikki ovat laulun arvoisia. Tampereen kaupungin sinänsä hyvä köyhyysohjelma tulisi päivittää ja ryhtyä viipymättä sen pohjalta tositoi-

Jari Heinonen on perehtynyt asiaan. Häneltä ilmestyi v. 2019 kirja ”20-luvun hyvinvointimalli. Sosiaalinen kysymys, liike & politiikka”. Into 2019.

miin köyhyyden vähentämiseksi.

Pienituloisille on kyettävä avaamaan ulospääsyreittejä köyhyydestä. Koulutusta kaikille, työ ja kohtuullinen palkka, oikeudenmukainen sosiaaliturva ja palvelut sekä ennen muuta osallisuus yhteiskunnassa ovat tällaisia asioita. Samalla ne ovat kehittyvän hyvinvointimallin keskeisiä ja olennaisia piirteitä. Tällaista hyvinvointimallia me tarvitsemme. Yhteiskunta on kaikkine eriarvoisuuksineenkin lopulta ihmisten tekoa. Yhteiset tekomme voivat sitä myös muuttaa.

Jari Heinonen
VaTa ry:n puheenjohtaja, Tampereen kaupungin köyhyystöryhmän jäsen

Kansanterveyslain murentaminen

Kansanterveyslaki sisältää määräykset Suomen kuntien tehtävistä terveydenhuollon järjestämisessä. Sen säätäminen vuonna 1972 oli sodanjälkeisen ajan merkittävin terveydenhuollon uudistus. Jokainen kunta veloitettiin huolehtimaan perusterveydenhuollosta perustamalla terveyskeskus yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Terveyskeskuksessa yhdistettiin saman katon alle monet terveyspalvelut, kuten yleislääkärin vastaanotto, neuvola, hammashuolto, vuodeosasto ja kouluterveydenhuolto. Tarkoituksena oli siirtää terveydenhuollon painopistettä ehkäisevään terveydenhoitoon. Tavoitteena oli myös kattavuus, paras mahdollinen hoito ja joustava ohjaus erikoissairaanhoidon. Merkittävä uudistus oli maksuttomuus, jonka olisi pitänyt toteutua vuosikymmenen loppuun mennessä.

Kaikista näistä tavoitteista on liivetty askel kerrallaan. On korotettu maksuja ja tehty uusia maksuja. On luotu erityismääräyksiä (”porsaanreikiä”) ja otettu käyttöön esim. ”palveluseteleitä”, jolloin potilas maksamalla osan kustannuksista itse, on ohjattu yksityisille palvelun tarjoajille.

Keskityn kirjoituksessa terveyspalveluiden maksuihin esimerkeillä, jotka eivät kuitenkaan kata koko maksujen kirjoa ja paikkakuntakohtaisia eroja. On kehitetty ”maksukattoja” esimerkiksi hoitokustannuksille, lääkkeille ja hoitomatkoiille. Näihin kaikkiin sisältyy niin paljon erityisehtoja, poikkeuksia ja paikkakuntakohtaisia eroja, että todellisuudessa mitään maksukattoja ei ole.

Esimerkkejä maksukirjosta

Julkisen terveydenhuollon maksukatto oli v. 2020 683 euroa kalenterivuodessa, mutta kun esim. hoitomaksu on vuodeosastolla 48,90/vrk, niin katon täyttymisestä huolimatta on mm. Meilahdesa maksettava 17,90/vrk. Porvoon terveyskeskuksessa jää maksettavaksi 22,50/vrk, vaikka maksukat-

to on täynnä.

Esimerkkejä Porvoon terveyskeskuksen maksuista vuositasona vuonna 2020: Lääkäriässä käynti 20,60 3x/v, hoitaja 11,65 5x/v, jonka jälkeen ei peritä perusmaksua. Iltä ja viikonloppu Porvoon sairaalan ja terveyskeskuksen yhteis-päivystyksessä 37 euroa joka kerta. Haavahoidossa, jalkaterapiassa ja jalkahoidossa maksu peritään aina joka käynniltä 11,65 euroa tai peritään sarjahoitona 45x/v. Näiden hoitamatta jättäminen esimerkiksi diabeetikoilla tai verisuoniongelmissa kärsivillä voi johtaa amputaatioihin. Käynti puhe- ja ravitsemusterapiassa aina 11,65/kerta. Sarjahoito esimerkiksi fysioterapia 11,40 45x/v, eivät aina sisälly maksukattoon. Muistiklinikalla käynti 20,60/kerta ei myöskään sisälly maksukattoon, vaikka se on oleellinen hoito esimerkiksi dementian varhaiseen löytymiseen. Muita maksuja ovat esimerkiksi osastopäivä 20,60, kotikäyntipäivä 25,10. Kertakäynti/vrk 12,00. Kotihoidon kautta saatua terveydenhoitoa ei myöskään huomioida maksukattoon kuuluvaksi.

KELA-byrokratiaa

KELA:n maksukatot ovat tervey-

Kalevi Wahrman
Vaihtoehto uusliberalismille, Porvoo

teen liittyvät matkakustannukset 300 euroa/v. Kertamatkasta omavastuu on 25 euroa/suunta. Tulokinta on horjuvaa, eikä kata kaikkia potilaan hoitosuunnitelmaan kuuluvien hoitojen matkoja. Esimerkiksi ryhmäterapiat riippuen hoidon ohjaajan tittelistä, itsenäisen kuntoutus jne. eivät kuulu korvattaviin matkoihin. Matkakustannuksia voi kerryttää hyväksyttyjen kulujen osalta pienemmissäkin erissä enintään puolivuositain, mutta se vaatii jatkuvaa kaavakkeiden täyttämistä netissä tai paperille. Lääkekatto on 577,66 euroa/v ja siihen kuuluu alkajaiseksi 50 euron vuosittainen omavastuu ja aina apteekkimaksu. Kela hyväksyy aina korvattavat lääkkeet erikseen. Korvausta ei välttämättä saa vaikka toinen lääke olisi parempi tai korvattava lääke ei sovi sivuvaikutuksien takia. Esimerkiksi määrätty tulehduksen estolääkitys ei ole KELA-korvattava ja ohjaa käyttämään estolääkityksenä antibiootteja, vaikka se voi aiheuttaa resistenssiä antibiooteille.

Nähtäväksi jää mitä SOTE tulee vaikuttamaan. Jatkuuko ”luonnollinen hoidon priorisointi, lääkkeet vai leipää”, vai riittääkö voimia asian korjaamiseksi.

Kalevi Wahrman

Vetyä tankkiin?

Romaanissaan Salaperäinen saari kuvasi ranskalainen tieteiskirjailija Jules Verne, kuinka tulevaisuuden energia hoidettaisiin, kun kivihiili loppuu. Kirjan insinööri vastasi vedellä, joka sisältää vetyä. Kirjailija totesi siis jo vuonna 1874, että vety on tulevaisuuden polttoaine. Tämän hän sanoi juuri, kun kivihiilen kukoistus oli kovassa nousussa. Eikä ihme, sillä vetyä oli jo käytetty varhaisemmin talouksissa kaasuna, tosin vain puolet kaasusta oli tällöin vetyä, loput fossiilisia kaasuja.

Vetyä riittää

Vety on kevyin ja tavallisin alkuaine maailmankaikkeudessa. On laskettu, että 70-80 painoprosenttia on vetyä. Auringosta on 80 % vetyä. Sitä on siis runsaasti vesistöissä ja maaperässä. Vety oli ensimmäinen alkuaine, joka muodostui ison paukun yhteydessä, jolloin monet muutkin alkuaineet alkoivat muodostua. Eli sitä on loputtomasti.

Liikenteen päästöjä tulee kyetä alentamaan

Olemme tänään tilanteessa, jossa hiilidioksidipäästöjä on rajoitettava. Hiilidioksi- ja muut kasvihuonekaasujen päästöt ovat monella tavalla haitallisia, vaikka kasvistolle ne ovat hyödyksi. Niiden uskotaan aiheuttavan maan lämpötilan nousua muiden ilmakehään päästettyjen kaasujen kanssa. Suurempia haittatekijöitä ovat kuitenkin liikenteen ja kulkuvälineiden päästöt. Euroopan liikenteen ilmastopäästöistä 70-80% tehdään henkilöautoilla. Kotimaanliikenteen päästöt ovat 20% maan kokonaispäästöistä, tieliikenteen päästöt ovat 70% kaikista liikenteen päästöistä. Eli liikenteellä on suuri osuus maan ilmastopäästöistä, ja niihin on löydettävä ratkaisu. Vety voi olla se ratkaisu.

Jos katsomme vedyn ja auton historiaa, niin jo vuonna 1962 roopian liikenteen ilmastopäästöistä 70-80% tehdään henkilöautoilla. Kotimaanliikenteen päästöt ovat 20% maan kokonaispäästöistä, tieliikenteen päästöt ovat 70% kaikista liikenteen päästöistä. Eli liikenteellä on suuri osuus maan ilmastopäästöistä, ja niihin on löydettävä ratkaisu. Vety voi olla se ratkaisu.

Jos katsomme vedyn ja auton historiaa, niin jo vuonna 1962

Kuva: Wikimedia Commons

Aurinko- ja tuulivoima voivat muodostaa yhdessä vetyvoiman kanssa toimivan jatkumon. Niiden avulla voidaan tuottaa vedestä vetyä, jota on mahdollista siirtää pitkiäkin matkoja. Ruotsiin ollaan suunnittelemassa maailman suurinta tuulivoimapuistoa, mutta tuulivoiman käyttö sekään ei ole ongelmaton.

oli USA:ssa kokeiluja vetyauton luomisessa. Koeautojen määrä oli 63 kappaletta, mutta jostain syystä ei päästy eteenpäin. Ongelmat olivat luultavasti teknisiä. Avaruuslentoihin vety löysi tiensä polttoaineena hieman myöhemmin.

Hagelin ja Lövenborgin aloite jätettiin hyllylle

Ruotsin eduskunnassa tekivät Rolf Hagel ja Alf Lövenborg Kommunistisen työväenpuoleen taholta vuonna 1978/79 lakiehdotuksen vedyllä toimivien ajoneuvojen kehittämisestä. Lakiehdotus ei saanut tällöin kannatusta, mitä tänään Ruotsissa ehkä kiroillaan.

Tänään on tilanne muuttunut, sillä tiede menee eteenpäin. Kilpailu on kova siitä, kuka ehtii ensimmäisenä valmistamaan turvallisia vetyautoja tavalliselle kansalaiselle. Euroopassa on Saksa johtavassa asemassa, USA on pitkällä kokeiluissaan ja myös Venäjällä on jo koemalleja. Markkinoilla on jo autoja, mutta ne ovat tuhottoman arvokkaita, sillä autojen polttokennot ovat vielä äärettömän kalliita. Toyotalla on Mirai, Hyundaila 1x35 ja Nexa,

Saksalla MB GLC, Hondalla Clarity.

Ruotsilla fossiiliton projekti

Ruotsi on kuitenkin pyrkimässä fossiilittomaan ajoneuvoon. Itse asun pari kilometriä Sandviken tehtaalla, jossa on maan neljäs vetyauton tankkauspaikka. Maassa on viisi asemaa, jossa vetyä voi tankata: Göteborg, Tukholma, Mariestad, Uumaja ja Sandviken. Sandviken aloitti vetyprojektinsa jo vuonna 2016 yhdessä Sandvikin ja AGA:n kanssa. Sandvik valmistaa kennojen osat, AGA vetykaasun ja kunta antoi paikan.

Koko projekti on täysin fossiiliton, kun

mukaan tuli Jädrašin tuulipuisto, joka lähetti sähköä AGA:lle, joka valmisti vedyn elektrolyysin avulla. AGA:ltä vety lähetetään putkia pitkin tankkauspaikkaan Sandvikin tehtaalla. Kaupungilla on nyt busseja ja virka-autoja noin parikymmentä kappaletta. Lisää on tulossa.

Vetyauto lienee tulevaisuutta

Polttokennoja voi käyttää autoissa, junissa, rekoissa, ambulansseissa ja kiinteissä yksiköissä sähköä ja lämpöä antamassa. Ainoa päästö on vettä ja lämpöä, jos vedyn tuo-

Kuva: Esa Salomaa

Ruotsin kokemus näyttää, että vety polttoaineena kyllä tulee syrjäyttämään fossiiliset. Siitä olemme Kansan äänessä kirjoitelleet pitkään. Siitä puhumme kuntavaalien yhteydessä myös kansanrintaman "hallitusohjelmassa". Kuvassa vedyn tankkausasema Sandvikenissä.

tanto on ylläolevan mallin mukainen. Jos vety tehdään fossiilisia aineita käyttäen, niin epäpuhtaudet voidaan eliminoida valmistuspaikassa. Ongelmana on myös se, että vety ottaa suuren tilan, mutta siihenkin löytyy varmasti hyvä ratkaisu. Turvallisuuskysymykset on myös jo otettu huomioon liikkeellä olevien autojen kohdalla. Vetyauton tulevaisuus näyttää varmalta, koska sen tehokin matkassa on tuplaten verrattuna nykyiseen bensa-autoon.

Esa Salomaa
Sandviken, Ruotsi

Viro sai uuden hallituksen: Nato-mannekiinit alkavat selättää pandemiaa

Viron suojelupoliisin junailemalla hallituksen kaadolla päästiin eroon kiusallisesta konservatiivipuolue EKRE:stä ja pääministeriksi saatiin nainen. Virosta tuli taas Nato-kelpoinen.

Kaja Kallas liittyy EU:ssa nuorten naispääministerien joukkoon. (Wikimedia)

Viro ajautui tammi-kuun lopulla hallituskriisiin, kun suojelupoliisi epäili korruptiota hallituspuolue keskustaa ja kahta muuta hallitukseen sidoksissa olevaa henkilöä. Keskustan pääministeri Jüri Rataseksi vielä samana iltana ja hajotti hallituksen. Seuraavana päivänä parlamentti olisi äänestänyt konservatiivisen hallituspuolue EKRE:n lakiehdotuksesta hyväksyä avioliitto vain naisen ja miehen väliseksi. Esitys oli menossa parlamentin äänestyksessä läpi. Hallituksen kaatuessa myös tuo kiusallinen lakiesitys kaatui. Jüri Ratase esitti samalla uudeksi hallituksen muodostajaksi reformipuolueen puheenjohtaja Kaja Kallasta.

Paluu normaaliin

Ratakseen II hallitus ehti istua vallassa lähes kaksi vuotta huhtikuusta 2019. Rataksesta tuli pääministeri keväällä 2019 vain siksi, että hän suostui muodostamaan hallituksen "hyliöpuolue" EKRE:n kanssa. Vaalit voitti reformipuolue ja hallituksen muodostajan paikka olisi kuulunut Kaja Kallak-

Protesti Viron suojelupoliisia vastaan. Kytteissä lukee: "Jos Sinisalu ja Parmas haluavat sekaantua politiikkaan, heidän pitäisi olla ehdolla vaaleissa. EKRE:läiset ilmoittavat näin, että he eivät pidä KAPO:n sekaantumisesta politiikkaan ja hallituksen kaatamisesta. Se vei EKRE:ltä hallituspaikan. Tämä lienee ensimmäinen protesti Viron voimakasta turvallisuuspoliisia (KAPO) vastaan."

selle. Ratas ei kuitenkaan halunnut luopua vallasta. Hän oli ollut pääministeri jo 2016-2019 ja valta maistui hyvältä. Ratakseen valanhalu loppui vasta, kun hallitus työ EKRE:n kanssa oli viemässä Viroa Unkarin ja Puolan tielle. Konservatiivipuolue EKRE tunnetaan maahanmuuttovastaisena ja perhearvoja puolustavana puolueena. Sen hallitustavoitteena oli saada avioliittolain avulla estettyä samaa sukupuolta olevien avioliitot.

Kaataminen tilaustyö

EKRE:läiset osoittivat helmikuun puolessa välissä mieltään suojelupoliisia vastaan. EKRE on katsonut Viron suojelupoliisin sekaantuneen politiikkaan pitämällä korruptiosyytöksiä tekaistuna ja ajoitusta tarkoitusshakuisena.

Viron hallituksen kaadolle on etsitty syitä myös Atlantin takaa. EKRE oli trumpilainen puolue ja Bidenin voiton varmistuttua EKRE sai mennä.

Suojelupoliisi syytti Tallinnan kaupungin virkamiehen edistäneen kauppakeskus Porto Francon parkkihallin ajoluiskan kaavoitusta. Valtiovarainministeriön virkamiehen

puolestaan epäiltiin junaillleen edullisen koron valtion myöntämälle Porto Francon lainalle. Porto Francon rahoittajaa, virolaista liikemiestä puolestaan epäiltiin lahjonnasta. Kaikki syytetyt ovat kiistäneet syytökset ja he odottavat vapaalla jalalla oikeudenkäyntiä, jonka pitäisi alkaa tämän vuoden lopulla.

Uusi hallitus keskittyy pandemiaan

Uuden hallituksen muodostivat reformipuolue ja keskusta kahdestaan. Heillä on parlamentissa enemmistö, 60 edustajaa 101:stä. Kaja Kallaksen hallituksessa on 7 naisministeriä ja 8 miesministeriä. Pääministerin lisäksi sekä valtiovarainministeri että ulkoministeri ovat naisia.

Uusi hallitus on arvoiltaan liberaali. Pääministeri Kaja Kallas on luvannut ensi töikseen saada pandemian kuriin Virossa. Viro oli helmikuun lopussa Tsekin jälkeen EU:n pahin koronapesäke.

Viron talous on myös pahoin kärsinyt koronasta ulkomaisten turistien määrän laskettua vuodessa 70 prosenttia.

Leena Hietanen
Helsinki

Möhkö, Joensuun ratapiha ja "nälkärata"

Tekniikka ja Talous-lehti kirjoitti alkuvuikosta vedyn tulevaisuudesta ja näkymistä erityisesti liikenepolttoaineena.

Möhkö - kylä itäisessä Suomessa - mainitaan otsikossa siksi, että eräessä kaapissa Möhkön Ruukkimuseon lähellä on muutama mapillinen päteviä suunnitelmia.

Joensuun ratapihalla on alumiinia ym. metalleja selaisessa muodossa, että niistä saisi möhköläisillä suunnitelmilla päivitettyä ensi alkuun akkusähkökäyttöistä henkilöjunakalustoa vaikka Nurmese - Joensuu - Pieksämäki - väleille. Ratapihalla siis seisoo muutama etelä-Suomen lähiliikenteestä poistettua sähköjunaa. Möhkön mapit kertovat, miten niistä muokataan ensimmäiset akkusähköjunat. SKP:n piirijärjestö on jo useammassa vaaleissa pitänyt asialistoillaan Joensuun lähiliikenteen merkittävää tihentämistä kiskoilla ainakin noin puolen tunnin junamatkan päähän ja päästä.

Akkusähkö ei liene kovin pitkäikäinen ratkaisu ainakaan kaukoliikenteen voimanlähteeksi. Niinpä näkymäkentän takaseinällä

häämöttää vedystä polttokennossa sähköä sähkömoottor(e)illeen tuottava henkilöjuna. Semoisella päässeekin sitten yhdellä tankkauksella lastenkirjan Saunarantaa kauemmas. Tuotekehittelyyn koeajoihin taas (nälkä)rataosa Ilomantsi-Joensuu olisi varsin joutava, myös siltä osin sopiva.

Jotta voidaan vältellä liian ison palan haukkaamista kerralla, on mahdollista viipaloida kehityskaarta pienempiin ja päättävälle poliitikoille helpommin syötettäviin paloihin. Voi olla vaihepalanen, jossa dieselaggregaatissa poltettaisiin (maakunnassa tuotettua) biokaasua tai biodieseliä. Aggregaatti voisi olla veturin tai tenderin tapaan junaan liitettyä. Saisi meluta ja haista keskenään. Tenderin? Höyryveturin halot, koksit ja hiilet kulkivat pannun luokun lähellä omassa erikoisvaunussaan.

Vieläkö joku väittää, ettei maatiilojen ja jätteenkäsittelylaitosten tuottamalla biokaasulla ole kysyntänäkymiä?

Joensuussa 9.2.21
Sulopuisto

Rahakysymys

Tulipahan tuossa pilkkeitä kopsutellesi mieleen, jotta min-kähän verran ovat tulleet mak-samaan ne tunnustuslentokuvat kappaleelta, joita Horneteilla on käyty nappaamassa?

Kiinnostaisi pari eri summaa: pelkät ylläpito-ja käyttökulut per kuva ja hinta, joka sisältää myös pää-omakulut? Epäilyttää nimittäin

pikkusen, että kuvia ois ehkä voinut saada halvemmallakin.

Entäs ulkoistus? Sehän alentaa tunnetusti kuluja. Liekö semmosia tarjouspyyntöjä lähetelty? Hankintalaki saattaisi edellyttää...?

Ari Sulopuisto
Joensuu

Pohjois-Korean vastainen propaganda jatkuu

Suomessa ja muualla länsimaissa julkaistaan vuosittain Korean demokraattista kansantasavaltaa (KDKT) mollaavia kirjoja. Monesti ne perustuvat ns. loikkareiden kertomuksiin, mutta aina silloin tällöin länsimaiset ”asiantuntijatkin” niitä tekevät. Hiljattain Suomessa ilmestyi ”Pohjois-Koreaa tuntevan” tohtori Kai Myrbergin Korea-kirja. Kirja ja Myrberg saivat ruutuajakaava YLE:lläkin Arto Nybergin ohjelmassa. Kirja jatkaa tutuksi tullutta linjaa, jossa totuuksina tuodaan esiin niin Etelä-Korean yhendentymisministeriöstä liikkeelle lähtenyt propagandaa samoin kuin loikkareidenkin sepityksiä väärinymmärryksillä höystettynä.

KDKT:a demonisoivat kirjat on hyvä nähdä osana laajempaa uusliberalismin geopolitiikkaa. Sotilaallisen uhkailun ja kiristykseen rinnalla USA ja sen liittolaiset pitävät yllä jatkuvaa informaatiotasotaa KDKT:aa kohtaan. Tähän kuuluvat yhä uudestaan ja uudestaan toistuvat ”uutiset” ja fiktiiviset romaanit Koreasta.

Harva tietää tai muistaa, että Kiinassa KDKT:n rajan tuntumassa toimii järjestöjä, jotka houkuttelevat pohjoiskorealaisia loikkaamaan länteen. Tai että KDKT:sta poistuva tavallinen omaisuus- tai henkirikollinenkin muuttuu rajan ylitettyään entiseksi poliittiseksi vangiksi.

Länsimaiden harjoittamaan informaatiotasotaan kuuluu jatkuva KDKT:n ihmisoikeuksien arvostelu. Yhä paheneva taloussaaroto kuroittaa pohjoiskorealaista yhteiskuntaa ja heikentää mahdollisuuksia ostaa elintarvikkeita ulkomailta. Tämä jos mikä on vakava, YK:n ja USA:n aiheuttama rikos ihmisyyttä vastaan.

Porvarillisissa tiedotusvälineissä puhutaan paljon valeuutisista ja valemédiasta. Korean kysymyksessä koko porvarillinen tiedotusvälineistö välittää valeuutisia ja toimii aivan kuten valemédiaksi syytetty mediakin. Kenellekään toimittajalle ei ole epäselvää, etteivät-

kö KDKT:n kansaan ja yhteiskuntaan kohdistuvat eriskummallisuudet olisi valhetta. Siitä huolimatta niitä levitetään ja niihin uskotaan.

Syltityehdas löytyy Etelä-Koreasta

KDKT:aa koskevan valheellisen propagandan välittäjä on yleensä eteläkorealainen, konservatiivinen Chosun Ilbo – sanomalehti. Sanomalehti taas nojaa lähteissään yleensä tuntemattomaan hallituslähtöiseen. Käytännössä uutiset ovat peräsin Etelä-Korean eri ministeriöistä. Chosun ilbosta uutiset leviävät välittömästi kaupallisten uutistoimistojen kautta kaikkialle maailmaan. Los Angeles Times lehden kirjeenvaihtaja Barbara Denmick toteaa, että ”Chosun Ilbo ei ole huono lehti, mutta en pysty luottamaan sen Pohjois-Koreaa koskevaan materiaaliin. Siihen liittyy niin paljon harhaanjohtavaa tietoa”.

Etelä-Korean intresseissä on levittää negatiivista KDKT:aa koskevaa tietoa. Yleisen mielipiteen kääntyminen KDKT:aa vastaan vahvistaa Etelä-Korean maailmanpoliittista asemaa ja oikeuttaa Yhdysvaltojen vahvan sotilaallisen roolin Koillis-Aasiassa. KDKT:n kohdalla virheellisen tiedon levittäminen on vielä sikäli helpompaa, että tie-

tojen oikeellisuutta ei yleensä voi tarkastaa toisesta lähteestä, sillä KDKT:ssa toimii verrattain harvoja ulkomaisia toimittajia.

Loikkarien kertomukset osana informaatiotasotaa

YK:n ihmisoikeusraportit perustuvat loikkareiden kertomuksiin. Tarkemmissa selvityksissä näistä kertomuksista on paljastunut systemaattisia epäselvyyksiä. Eteläkorealaiset ihmisoikeusaktivistit ovatkin pitäneet kyseenalaisena sitä, että toimittajat ovat maksaneet loikkareille jopa 500 dollaria tunnilta heidän haastatteluistaan. Haastateltavat ovat kertoneet lehdistölle sellaisia juttuja, joita lehdistö on halunnut kuulla.

Jos leirien tilanne olisi sellainen, kuin mitä loikkarit kertovat, ja jos nämä loikkarit olisivat syntyneet leireillä, miten he olisivat päässeet pakenemaan näin hyvin vartioiduilta leireiltä? Miten he olisivat voineet lahjoa vartijat suurilla summilla, jos eivät olisi olleet koskaan missään tekemisissä rahat-alouden kanssa ja miten he olisivat voineet paeta jalkaisin, osa jopa kainalosauvojen varassa Kiinaan läpi koko Korean, halki vuoristojen kenenkään huomaamatta?

USA haluaa kontrolloida Kiinaa

Korean niemimaan tilanteen kärjistyminen kertoo hyvin kapitalismin tämänhetkisestä tilanteesta. Kaikki kansat, jotka eivät vapauta markkinoita uusliberalismin temmellyskentäksi, ovat enemmän tai vähem-

Nro 1/15

Kansanaäni

Sivu 15

Pitäisikö länsimedian välittämiin uutisiin luottaa?

Viime aikoina mediassa on noussut esiin kysymys tiedon välittämisestä ja propagandasta. Länsimediassa on paheksuttu Venäjän ”propaganda”-keskuksen Ukrainan kriisin, Rivien välillä ja välillä riittävän on ollut luottavissa käsitys, että länsimediassa edustatut objektiivista tiedonvälitystä ja että länsimainen media olisi Venäjän media ”luottavampi”.

Olen seurannut Pohjois-Korean (KDKT) liittyvää uutisointia yli 20 vuotta. Yhteistä tänä aikana välittelylle ”uutisille” on se, että Koreasta on noussut asioita, jotka tulevat kuvaa KDKT:sta kansainvälisenä häirikkönä sekä oikeuttavat KDKT:n enimmäispoliittikan jatkamiseen.

Leiri nro 14 osoittautui valheeksi

Tiistai 14.12.2012. Viime vuonna julkaistusta kirjasta Leiri nro 14 on kirjoitettu kymmeniä tai satoja lehtijuttuja Suomessa. Kirjassa Sin Dong Hyuk vuodattaa kolme muuta muuta poliittisten väkien leiriä. Näin kirjan suomalainen kustantaja markkinoi kirjaa: ”Shin Dong Hyuk on myy Pohjois-Koreasta vankileirillä numero 14 vuonna 1982. Shin Dong Hyukin kertomus osoittautui valheeksi.”

Kim Jong Unin ex-tyttöystävä ei teloituttakaan!

Lokakuussa 2013 taas uutisoitiin, että KDKT:n johtaja Kim Jong Un olisi teloituttanut entisen tyttöystävänsä, suosittu laulaja Hyon Song Wolin pornografian materiaalin valmistamisesta. Tämänkin ”uutisen” osoittautui perättömäksi ja kumottu.

Kuitenkin Helsingin sanomat nosti esiin saman uutisen vielä 21.8.2014 kerrassaan eteläkorealaisesta kapellimestari Chung Myung Whunista. HS kirjoitti: ”Elokuussa 2013 suuri eteläkorealainen sanomalehti Chosun Ilbo väitti, että Unha-uukeremien ja eskin toisen

Kaksi KDKT:aan palannutta loikkaria pitämässä lehdistötilaisuutta Pjongjangissa. Loikkareiden paluu on lisäintyöntä sen jälkeen, kun Kim Jong Un lupasi puhessaan, että palavia loikkareita ei rangaista, mikäli he eivät ole syyllistyneet rikoksiin ennen loikkaamista.

Kaksi KDKT:aan palannutta loikkaria pitämässä lehdistötilaisuutta Pjongjangissa. Loikkareiden paluu on lisäintyöntä sen jälkeen, kun Kim Jong Un lupasi puhessaan, että palavia loikkareita ei rangaista, mikäli he eivät ole syyllistyneet rikoksiin ennen loikkaamista.

nut amerikkalaisille apua sen selvittämiseksi, kuka hyökkäyksen takana on. Amerikkalaiset ovat luonnollisesti kieltäytyneet KDKT:n tarjoamasta avusta.

USAlle ei ole todisteita asiasta, itse asiassa kaikki asiantuntijat ovat todenneet, etteivät todisteet

seen. Käytännössä uutiset ovat peräsin Etelä-Korean eri ministeriöistä. Chosun ilbosta uutiset leviävät välittömästi kaupallisten uutistoimistojen kautta kaikkialle maailmaan. Monet amerikkalaiset Korean niemimaan uutisointiin perehtyneet toimittajat ovatkin todenneet, että Chosun ilbon toimittamien KDKT:aa koskevien uutisien pitää aina suhtautua varauksella.

Toisin on Suomessa. Helsingin sanomat toistaa tunnetusti nämä eteläkorealaiset uutiset ilman lähdekritiikkiä. Kyse on Helsingin sanomien valitsemasta politiikasta, jonka tarkoituksena on edistää uusliberalistista, yhdysvaltojenyhteistä politiikkaa Suomessa. Eikä YLE juuri jää jälkeen Helsingin sanomista.

Kuinka luotettavaa länsimedian tiedonvälitys ylipäätään on?

Näiden esimerkkien valossa voidaan kysyä, kuinka luotettavaa suomalaisen ulkomaan uutisointi ylipäätään on? Suomalainen media kenttä on

Lehtemme numerossa 1/15 oikaisimme silloisen median tietoisesti KDKT:stä levittämää valejuttuja. Kun seuraa nykyisen mediapoolin vaihetta, kannattaa käyttää tutkimassa myös kuvan esittelemä artikkeli. Sinne pääsee seuraavan linkin kautta: <https://asiakas.kotisivukone.com/files/kansanaani.kotisivukone.com/kns1-15.pdf> tai kirjoittamalla hakukoneeseen vain ”Kansan ääni” ja etsimällä sieltä lehden numero 1/15.

män vaarassa. Esimerkkinä ovat sodat ja interventiot Jugoslaviassa, Irakissa, Libyassa ja Syyriassa. Tilanne kertoo myös haasteista, jotka liittyvät KDKT:n strategisesti tärkeään asemaan Korean niemimaalla.

Viimeisen vuosikymmenen aikana USA on pyrkinyt saamaan hallintaansa Kiinan naapurimaita, esimerkkinä Afganistan ja Pakistan. USA:lla on sotilastukikohtia sekä Japanissa että Etelä-Koreassa. Japanissa sotilaita on 35700 ja Etelä-Koreassa 28500. Jos Etelä-Korean ja KDKT:n väliset suhteet lämpenisivät, USA saattaisi menettää sotilastukikohtansa sekä Japanissa että Etelä-Koreassa. USA:n sotilastukikohdat ovat erittäin epäsuosittuja kummassakin maassa mm. sen vuoksi, että USA:n sotilaat ovat syyllistyneet lukuisiin rikoksiin asemamaassaan, eikä heitä saada normaaleja teitä oikeuteen vastaa-

maan tekemisistään. USA:n sotilastukikohtien oikeutus perustuu miltei yksinomaan KDKT:n kuviteltuun uhkaan.

Virheellistä tietoa, propagandaa on levitetty aina ja siihen on myös uskottu aina. Tänä päivänä suurvalloilla on omat virastonsa, jotka vastaavat heidän intressejään palvelevan tiedon levittämisestä. Länsimaiset uutistoimistot palvelevat luonnollisesti näitä samoja tarpeita. Sopiva yleinen mielipide saattaa mahdollistaa sodan aloittamisen. Tästä on esimerkkejä lähi-menneyksyydessäkin.

Kriittinen asenne uutisia lukiessa on aina hyväksi. Erityisen kriittinen kannattaa olla KDKT:aa koskevien uutisten kohdalla.

Juha Kiekki
Loimaa

Mauri Ryömä ansaitsee patsaan

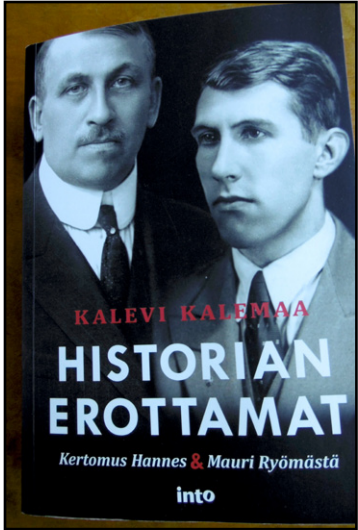
Kirja:
Kalevi Kalemaa: Hannes ja Mauri Ryömä - Historian erottamat. Into 2021.

Isä ja poika Ryömä olivat vasemmiston eri laidoilla. Isä Hannes Ryömä oli sosialidemokraatti, kun poika Mauri Ryömä oli kommunisti, stalinisti. Aikalaisena hän ymmärsi Natsi-Saksan olevan Neuvostoliiton pahin vihollinen. Hän puolusti Stalinin puhdistuksia tarkoituksellisesti eikä mielivaltaisina. Neuvostoliitolla oli sekä ulkoisia että sisäisiä vihollisia. Stalinin täytyi puhdistaa vastustajansa Neuvostoliiton johdosta, jotta maa kykenisi vastaamaan Natsi-Saksan hyökkäykseen.

Mauri Ryömä ymmärsi myös Molotov-Ribbentrop-sopimuksen merkityksen ja Stalinin pelaavan aikaa valmistautukseen saotaan. Hänen aatetovereistaan Raoul Palmgren ja Arvo Turtiainen hylkäsivät sopimuksen takia hetkeksi sekä Stalinin että kommunismin.

Tannerin perivihollinen

Sosialidemokraatti Väinö Tanner vihasi sekä kommunisteja että Neuvostoliittoa. Hän oli Mauri Ryömän leppymätön vihollinen. Ryömä joutui kokemaan kaiken sen vainon ja eristyksen, jonka Suomessa totuuden puhujat joutuvat kokemaan. Hänet poistettiin

Isä ja poika, Hannes ja Mauri Ryömä olivat lääkäreitä ja sosialisteja

kansanedustajan tehtävistä armeijaan kesken kauden. Hän joutui vankilaan sodan aikana runoilijajavimonsa Elvi Sinervon kanssa.

Huolimatta vastenmielisyydestään Tanneria kohtaan Ryömä elätteli toivoa, että vasemmisto olisi yhdistynyt. Sosialidemokratien olisi hänen mielestään pitänyt ottaa kommunisteja vaalilistoilleen ja muodostaa kansanrintama. Ryömä jopa unelmoi mahdollisuudesta, että kommunistit olisivat levittäytyneet laajasti eri puolueisiin. Haave yhteisestä vasemmistosta esti häntä pitkään ottamasta Suomen kommunistisen puolueen jäsenkirjaa.

Baltian kohtalo esimerkkinä

Kalevi Kalemaan teos ”Historian erottamat” on mielenkiintoista luettavaa lähes loppumetreille saakka. Aivan lopussa hän intoutuu päästelemään kaikki latteudet Stalinista ja Neuvostoliitosta. Kalemaa jopa kiittelee, että hyvinvointivaltio on Väinö Tannerin ansiota, vaikka sen rakentamiseen Suomessa osallistuivat myös porvaripuolueet. Mauri Ryömä ei erehtynyt siinä, että Väinö Tanner kuului sotasyöpyisyyssketjuun yhdessä Risto Rytin ja Mannerheimin kanssa.

Mauri Ryömä pyrki kaikin keinoin vaikuttamaan siihen, ettei suomalainen vasemmisto olisi lähtenyt mukaan Natsi-Saksan puolelle hyökkäämään Neuvostoliittoa vastaan. Väinö Tanner perusteli omia valintojaan sillä, että hänen ansiostaan Suomi vältti Baltian kohtalon. Mauri Ryömällä oli laajempi kuva vaihtoehtoista ja Stalinin tavoitteista. Ryömä ei koskaan antanut Tannerille anteeksi sitä, että Suomi päätyi Hitlerin liittolaiseksi sosialidemokratien avulla.

Mauri Ryömä ansaitsisi patsaan rohkeudesta aikanaan. Paikka patsaalle on jo olemassa. Se on Hakaniemessä siinä, missä nyt sijaitsee Väinö Tannerin patsas.

Leena Hietanen

Raadin koostumuksen ol-tava kattavampi

Kalevi Kalemaan (s. 1941) poliittisen historian merkkiteos ”Historian erottamat” kahdesta suomalaisesta sosialistista, isästä ja pojasta, Hannes ja Mauri Ryömästä ei päässyt kilpailemaan vuoden 2020 tietokirjojen Finlandiasta.

Esiraadin tehtävänä on lukea lähes 300 kirjaa ja valita niiden joukosta kuusi (6) kirjaa kilpailemaan pääpalkinnosta, Tieto-Finlandiasta. Kuuden kirjan joukkoon ei mahtu-

nut ensimmäistäkään uutta avaus-ta suomalaiseen historiankirjoitukseen. Kalevi Kalemaan teos on sellainen.

Jotta jatkossa Tieto-Finlandiasta pääsisivät kilpailemaan myös historian kirjat, raadin tulisi koostua eri-ikäisistä ja -taustaisista raatilaisista. Nyt syntyi mielikuva, että raatilaiset olivat liian nuoria.

Leena Hietanen
Helsinki

Kaikenlaista uskonnollisuutta!

Kyllähän sitä kaikenlaista uskonnollisuutta on. Minä sanoin, kun ne rakensivat sen Hiljaisuuden kappelin - vai mikä se oli - tuonne Narinkatorille, ja siellä käydessäni minulta kysyttiin: Mitä uskontoa kannatat? Sanoin heille, että Muinaisuskontoa! He ihmettelivät mitä se on?

Niin minä sanoin: Ettekö tiedä, että Suomessa oltiin jo kauan siten uskonnollisia. Esimerkiksi Väinämöinen rukoi: ”Ukko ylinen Jumala luoja kaikki valtiainen antaas miul runsahan saon, antaas miul runsahan saon sekä leipää tehäkseni, että olutta pannakseni” Suomessa oli siis uskonto ennen, kun nämä hörhelöt valloittajat tulivat uskon-

non varjolla ryöstämään meidän esi-isiamme!

Minä en tosin voi olutta ottaa, mutta muuten voin sanoa, että sen uskonnon suunta on minusta oikeampi kuin ryöstely-uskonnon, jota ruotsalaiset har-rastivat, niin eiköhän Lalli tehnyt oikein, kun vetäisi kirveellä piispa Henrikiä niin, että tuntui!

Kyselee: Lassi T.

PS: Lassille ja lukijoillemme tiedoksi, että piispa Henrikiä ja Lallia tuskin oli olemassa legendan kertomassa muodossa. Sitten tämän Narinkatorin ”Hiljaisuuden kappelin” kautta myös kirkkoon kuulumatmat maksavat kirkollisveroa.

Kuntavaalit 2021: Kansanrintaman yhteiskuntaohjelma

Hyvinvointivaltion puolesta politiikan suunta kääntettävä

Euroopan Unioni on ”kovan ja puhtaan” markkinatalouden toteuttamisen väline - uusliberalistisen politiikan synonyymi. Sen toteuttajaksi ovat alistuneet kaikki eduskuntapuolueet, myös ”perinteiset työväenpuolueet”. Pettämällä kannattajiensa edut ne hyväksyvät ilman vaihtoehtoa toimintansa lähtökohdaksi EU-raamit ja näin lunastavat eliitiltä paikkansa ”yhteiskunnallisina toimijoina”. Nykykomennossa ihmisten perusturvan ja hyvinvoinnin leikkaamisesta on tullut pääomapiireille kilpailukykyä lisäävä tekijä. Tämä on tänään valtiovallan keskeisin tehtävä. Siksi vaadimme ja ajamme politiikan muutosta.

Elintarviketuotannon omavaraisuus ja paikallinen tuotanto on turvattava.

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puuraaka-aineen tuotantoaluetta. Maataloustuotantoa keskitetään ”suotuisimmille alueille” Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Tämä merkitsee oman tuotantomme korvaamista suurten maatalousjättien (Saksa, Ranska, USA, Monsanto) ylivallalla ja tuonnilla. Elintarviketuotannon kansallisen omavaraisuuden säilyttämiseen näyttää EU:n puitteissa olevan hyvin vaikea vaihtoehtoa. EU säätelee maataloustukia. Viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma. Maataloustuotannon hiipuminen ja omavaraisuuden häviäminen tarkoittaa sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon. Meidän tulee vahvistaa omaa maatalouspolitiikkaa ja tehdä päätös maataloustuotannon omavaraisuudesta siksi, että maailmassa elintarvikkeet eivät riitä, jos tuotantoa rakennetaan vain kannattavimmilla alueilla. Koko maa on pidettävä asuttuna ja hyvät elämisen olosuhteet ja korkea työllisyys turvattava kaikissa osissa maata. Tämän johdosta myös kansallinen maatalouden tuki on säilytettävä.

EU:n kilpailudirektiivi tulee purkaa

Kuntatalouden ja elinympäristömme kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen kaikissa hankinnoissa suosittaisiin painotetusti paikallisia toimijoita. Suomen jäsenyys EU:ssa kuitenkin estää kuntalaisten kannalta järkevien ja ekologisesti viisaiden hankintojen tekemisen. EU-lainsäädäntö ja uusliberaalia politiikkaa ajavat kotimaiset kuntapäättäjät ovat ajaneet kotimaisen lähituotannon ja -palvelut ahtaalle. Lähituotanto ja lähipalvelut on kaikissa kuntien hankinnoissa asetettava mahdollisuuksien mukaan etusijalle suhteessa kuntalaisten kannalta vahingolliseen kapitalistisen kilpailulainsäädännön vaatimaan kilpailutukseen.

Kuntapalvelut on tuotettava julkisina palveluina

Hyvinvointivaltion ytimeen kuuluvia hyvin toimivia julkisia palveluja ei tule ulkoistaa eikä yksityistää. Muutaman viime vuosikymmenen aikana on porvarillisten kuntapäätäjien toimesta yhä enemmän kun-

Kansanrintama osallistuu vuoden 2021 kuntavaaliin, että äänestäjillä on mahdollisuus vaatia kansan etujen mukaista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Tähän rakennustyöhön osallistuvia ehdokkaita on eri puolue- ja yhteislistoilla. Haluamme esittää tuhoisalle uusliberalistiselle suuntaukselle vaihtoehdon, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kansojen välinen tasa-arvoon perustuva yhteistyö ovat tärkeämpiä arvoja kuin liikevoitot ja pörssikurssit. Monet väittävät, että kuntavaalissa olisivat kärjessä aivan eri asiat kuin valtiolisissa vaaleissa. Tämä on äänestäjien sumutusta. Lähiajan valtiolisella tasolla tehtävillä ratkaisuilla on historiallinen merkitys kansan elämään. Pian ratkaistaan säilyykö meillä vuosisatojen aikainen kunnallinen itsemääräämisoikeus, säilyykö asukkailla päätösvalta alueensa terveydenhuoltoa ja kaikkia palveluita koskeissa asioissa. Niiden perusteella ratkaistaan, mitä me yleensä enää voimme asuinalueillamme ja kunnissa päättää. On taisteltava sen puolesta, että ratkaisulta ei siirry kauas kuntalaisista suurille markkinamekanismeille ja ylikansallisille sijoittajille.

nallisia palveluita kilpailutettu, ulkoistettu ja pahimmassa tapauksessa yksityistetty. Tämä on johtamassa palveluverkon rapistumiseen ja on merkittävänä osasyynä esimerkiksi maattamme ravistelevissa vanhusten hoivaskandaaleissa. Suomalainen hyvinvointivaltio on joutunut hoiva- ja terveysalan suuryhtiöiden riistämäksi.

Erityisesti kaikki sosiaali- ja terveydenhoidon palvelut ja ikäihmisten palvelut tulee toteuttaa kuntien omana tuotantona. Kilpailutus ja erityisesti yksityistäminen johtaa siihen, että palvelut suoritetaan entistä vähemmällä työvoimalla ja huonommin. Terveystä tulee yhä selkeämmin kauppatavaraa. Kuntien verorahoilla hankkimista yksityisistä palveluista katoaa rahaa kotimaisen verotuksen ulottumattomiin ulkomailla oleville omistajatahoille. Tavallisella kuntalaisella ei ole mitään vaikutusmahdollisuuksia yksityisesti tuotettujen palveluiden sisältöön tai laatuun, mikä on jo sinänsä ristiriidassa Kuntalain kanssa, jonka mukaan tarkoituksena on luoda edellytykset kunnan asukkaiden itsehallinnon sekä osallistumisen ja vaikuttamismahdollisuuksien toteutumiselle kunnan toiminnassa.

”Sote-uudistus” tulee peruuttaa ja sote-palvelut siirrettävä julkisten yhteisöjen hoidettaviksi

Sanna Marinin hallituksen valmisteluma sote- ja kuntauudistusesitys esitys 21 sote-alueen (maakunnan) sekä HUS-alueen muodostamiseksi, joka mitätöisi kuntien vuosisataisen perinteen itsehallinnollisina alueina, tulee peruuttaa. Sote-suunnitelmalla tavoitellaan ainoastaan terveyspalvelujen yksityistämistä ja terveydenhoitoon suunnattujen varojen ohjaamista alan yksityisten kapitalistien liikevoiton kasvattamiseen. Kuntalaiset menettävät mahdollisuuden valvoa terveydenhoidon laatua ja hinnoittelua. Kansanrintamavoimat vaativat, että kaikki jo yksityistetyt palvelut on otettava takaisin yhteiskunnan haltuun ja korvauksetta.

Julkisen sektorin yksityistäminen on pysäytettävä ja terveydenhuoltoa kehitettävä yhteiskunnallisena toimintona

Vuonna 1972 tuli voimaan kansanterveyslaki. Sen säätäminen oli sodanjälkeisen ajan ehkä merkittävin terveydenhuollon uudistus. Kunnanlääkärijärjestelmä purettiin ja jokainen kunta velvoitettiin huolehtimaan perusterveydenhuollosta perustamalla terveyskeskus yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Kymmenessä vuodessa toteutettiin uudenlainen järjestelmä, johon tehtiin suuri kansantaloudellinen

panostus. Terveyskeskuksissa yhdistettiin saman katon alle monet terveyspalvelut. Sinne tulivat yleislääkäritoiminta, neuvolatoiminta, koululääkäritoiminta, hammashoito ja vanhustenhoiva sekä pitkäaikaishoiva. Perusläähtökohtana oli saatavuus, maksuttomuus ja ensiluokkaiset terveyspalvelut. Valitettavasti lakia on jatkuvasti vesitetty. SOTE:n kehittämisessä tulee palata kansanterveyslain perusläähtökohtiin ja samalla kehittää erikoissairaanhoidon ja perusterveyshoidon välille joustava ja katkeamaton hoitoketju.

Kansanrintamajärjestöt esittävät, että maassamme tulee rakentaa hyvin varustettu kunnallinen terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta kohti. Terveyspalvelut tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta takaa sen laadun.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannukset ovat – laajamittaisen kaupungistumisen vuoksi – kasvupaikkakunnilla karanteetipieni- ja keskituloisen palkansaajan maksukyvyyn ulottumattomiin. Asumisen hinta on viimeisten vuosikymmenten ajan noussut vuokra-asuntotuotannon muututtua yhä enemmän kovan rahan liiketoiminnaksi. Sotien jälkeen valtion tukema asuntotuotanto, aravajärjestelmä, oli oleellinen osa suomalaista asutuspolitiikkaa. Valtio ei enää lainota omistusasumista. Asuntomarkkinat on pyhitetty kovan rahan pankkilainoitukselle.

Nykyään valtion asuntorahaston kautta rahoitetaan vain vuokra-asuntotuotantoa. Tämän tuetun asuntokannan vuokrien taso asetetaan asuntoministeriön ohjeituksen mukaan kunkin paikkakunnan yleistä vuokratasoa vastaavaksi. Tämä pitää etenkin ruuhka-Suomen asumiskustannuksia sieltämitätömän korkeina. Tämä hintatasojen kytkös on purettava, ja muuttovoitopaikkakuntien on aloitettava oma, Ara-rahoitteinen vuokra-asuntotuotanto.

Kohtuullisen voimakaskaan vuokra-asuntojen uudistuotanto – etenkin kasvukeskuksissa – ei ole vaikuttanut asumiskustannuksia alentavasti. Tämä johtuu kansainvälisten sijoittajien tulosta Suomen vuokra-asuntomarkkinoille, koska merkittävä osa vuokra-asuntojen uudistuotannosta päättyy nykyään suoraan ulkomaisille sijoitusrahastoille.

Kasvukeskuksiin työn perässä muuttavien, usein matalapalkkaisten työntekijöiden tulotaso ei yllä kattamaan kohtuuttoman korkeita asumisen kustannuksia. Alipalkattujen työntekijöiden matalaa tulotaso korvataan verovaroista makset-

Kuva: Heikki Männikkö

Kansan ääni pitää sotien kaatamista kuntopolitiikan ykkösasiana. Tulee säilyttää kunnallinen itsehallinto ja estää päätösvalan siirtyminen maakunnille ja kunnallisten toimintojen yksityistäminen. On estettävä terveydenhoitoon ja sosiaaliturvaan tarkoitettujen varojen ohjautuminen markkinavoimien taskuihin. Sote kaatoi Sipilän hallituksen, mutta työ julkisen terveydenhuollon, kunnallisen itsehallinnon puolesta jatkuu. Monet suuret kuntalaisille tärkeät asiat odottavat ratkaisua.

tavalla asumistuella. Asumisen tuki julkisista varoista on muodostunut hyvin useille vakiintuneeksi ja välttämättömäksi osaksi kuukausittaista tuloa. V. 2019 Kela maksoi ylihinnoitellun asuntokannan asukkailla asumistukina noin 2300 miljoonaa euroa. Tämän voidaan katsoa olevan suoraa tukea sekä alhaista palkkatasoa yllä pitävälle työnantajille, että kansainvälisille sijoittajille.

Palkankorotuksilla turvattava reaalianstiotaso ja ostovoima. Päämääräksi täystyöllisyys

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla, kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle.

Säädettäessä Suomeen minimipalkkalakia tulee varmistaa, että se ei korvaa työehtosopimukseen perustuvaa yleissitovuutta, joka on alakohtainen vähimmäispalkka. Euroopan ammatillinen yhteistyöjärjestö katsoo, että minimipalkka tulee olla 60% medianipalkasta. Suomessa medianipalkka oli vuonna 2020, 3140€/kk, joka tarkoittaisi 1884 euron minimipalkkaa. Samalla tulee säätää, että työehtosopimuksilla tai työsuopimuksella ei tätä alemmasta palkasta saa sopia

Työsuhteen tulkintaetuus on siirrettävä työntekijälle

Nykyisellään Työnantajalla on oikeus tulkita mitä tahansa työsuhteen normilähdettä, kuten lain, työehto- ja työsuopimuksen sisältöä. Työntekijällä on velvollisuus noudattaa työnantajan tulkintaa, kunnes asia on ratkaistu viime kädessä tuomioistuimessa. Jos työntekijä ei ryhdy selvittämään asian oikeaa tulkintaa, voi työnantajan väliaikainen tulkinta jäädä pysyväksi. Työnjohto-oikeudesta johdettua tulkintaa tulee muuttaa niin, että työntekijän erimielistä tulkintaa tulee toteuttaa ensisijaisesti, johon työnantaja voi hakea muutosta.

Maankäyttö ja asuminen

Kuntien määrän pienentyessä alueellinen itsehallinto supistuu. Yhä pienempi joukko ihmisiä Suomen kunnanvaltuustoissa päättää kuntansa maan- ja luonnonvarojen

käytöstä. Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja sekä erilaisia harrastusmahdollisuuksia. Näistä asioista kunnissa käydään päättäjien ja asukkaiden välillä kärkeästä kamppailua.

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen muutamaankasvukeskukseen merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on epäonnistunut. Se merkitsee maaseudun autoitumista. Lainsäädännöllisesti on turvattava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua. Siksi on tuettava syrjäseutujen tuotantoa, säilytettävä maataloustuki ja pidettävä sähkö- ja tieverkko yhteiskunnallisessa omistuksessa.

Ilmastonmuutoksen torjuminen suurimpia haasteitamme

Ihmiskunnan kehitys ja oleminen rakentuvat meitä ympäröivän biosfäärin ja ekosysteemin varaan. Tämä puolestaan luo vankan perustan sille, että tehtävämme on turvata ympäröivän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Suurimpia yhteiskunnallisia haasteitamme on ilmastonmuutoksen torjuminen. Ilmaston lämpenemisen syynä ovat ilmakehässä lisääntyvä hiilidioksidi ja muut kasvihuonekaasut, joita sinne tuottavat kivihiilen ja öljyn polttaminen sekä metsien hävittäminen. Kansanrintaman järjestöt katsovat, että kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä voidaan jo nyt kääntää laskuun, mutta se vaatii uusliberalismille vaikeaa yhteiskuntasuunnittelua.

Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöjä tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alentaa 95 %. Suomen tulee olla hiilidioksidipäästöjen suhteen täysin hiilineutraali vuoteen 2035 mennessä. Tämä tulee merkitsemään tutkimuksen, innovaatiokehittelyn ja ympäristöteknologian kilpailukyvyyn osalta hyppäyksellistä edistystä. Kaivostoiminta on siirrettävä kotimaiseen omistukseen ja annettava toimiluvat vain saasteettomalle kaivannaisteollisuudelle. Ympäristövalvonta tulee tehdä toimi-

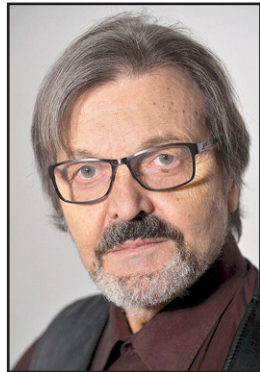
Vaadimme valtiollista energiayhtiötä ja -kansanpankkia. Julkiset sote - palvelut turvattava

Helsinki

Matti Laitinen
Kirjailija
Asukkaiden Helsinki

Helsinki

Heikki Männikkö
Laborantti,
Toimittaja
Asukkaiden Helsinki

Helsinki

Ville Rahikainen
Leipomotyöläinen
Luottamusmies
Asukkaiden Helsinki

Kuopio

Paavo Senn
Televerkkosaantaja
SKP listat

Kuopio

Juhani Tanski
ATK-suunnittelija
SKP listat

Porvoo

Kalevi Wahrman
Teleasentaja
Vaihtoehto
uusliberalismille

Tampere

Juhani Brander
Ammattiainneiden opettaja
Kirjailija
Vaihtoehto Tampere

Tampere

Jari Heinonen
Sosiaalityön professori
Varavaltuutettu
Vaihtoehto Tampere

Tampere

Leena Huhtala
Eläkeläinen
Vaihtoehto Tampere

Tampere

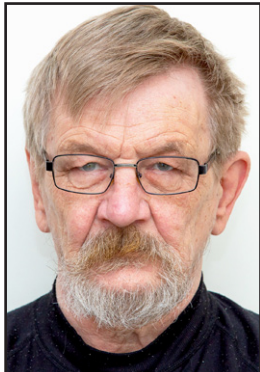
Hannu Huhtala
Varastomies
Eläkeläinen
Vaihtoehto Tampere

Tampere

Reine Lindeman
Perushoitaja
Sosiaaliohjaaja
Vaihtoehto Tampere

Tampere

Arto Lohi
Levyseppä
Vaihtoehto Tampere

Tampere

Jenni Stenberg
Eläintenhoitaja
Vaihtoehto Tampere

Kuntavaalit 2021: Kansanrintaman yhteiskunta ohjelma...

Jatkoa sivulta 10

vaksi eikä sitä tule alistaa millekään elinkeino- eikä liikennetoiminnoille. Ympäristöministeriötä ei tule yhdistää maa- ja metsätalousministeriöön.

Jätehuolto ja kierrätys suunniteltava tuotantoketjun alkupäässä

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Lähtökohtana tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdollisimman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

Turpeesta ja ydinvoimasta on luovuttava ja suunta otettava kohti uusiutuvia energiamuotoja. Keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi on uusiutuvan energian käyttö. Se on taloudellisesti edullista ja ympäristön kannalta oikea vaihtoehto. Bioenergian käyttö piristää aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa hankitaan lähialueilta. Turpeen noston ja polton kielteiset ympäristövaikutukset tekevät siitä tuhoisimman energialähteen. Voimaloiden turvekattiloissa voidaan turpeen sijaan polttaa uusiutuvaa puuta ja muita biopolttoaineita. Maalämpö on edullista energiaa. Riskialttiille ydinvoimalle ei tule myöntää uusia periaate- eikä rakennuslupia, koska se on muuttunut tappiolliseksi. Suomi on energiavaroiltaan rikas maa ja luopumalla ydinvoimasta ja kivihiihen tuonnista Suomi saavuttaa varsin nopeasti energiantuotannon omavaraisuuden. Vetytalouden käynnistäminen ja kehittäminen on välttämätöntä ja se ratkaisee myös säästövoiman saatavuuden

On perustettava kansallinen sähköyhtiö ja toteutettava kuluttajille samansuuruiset sähkötariffit

Ilman voitontavoittelua tuotetun kohtuuhintaisen energian tulee olla tasapuolisesti saatavissa ympäri maata. Energiayhtiöiden tulee olla yhteiskunnallisia omistuksia.

Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnot ovat yleisesti suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen eriarvoisuuteen. Energia- ja sähkön siirtoyhtiöt hamuavat kansalaisten perusoikeuksien ja turvallisuuden kustannuksella suurvoittoja. Tämä tapahtuu maamme huoltovarmuuden – mihin kategoriaan kohtuuhintaisen sähkön saaminen myös kuuluu – kustannuksella. Siksi maassamme koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi kansallinen valtion omistama energiayhtiö, joka hoitaa sähkön siirron, -tuotannon ja -myynnin.

Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen yhteiskunnassa kansalainen tarvitsee enenevissä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko. Jokaiselle kansalaiselle on turvattava oikeus maksuttomaan tietotekniikan koulutukseen ja tukeen.

Vahva tunnistautuminen

Palveluiden siirtyminen nettiin on tosiasia, joka tulee lisääntymään.

Myös manuaalisessa asiointissa tarvitaan vahvaa henkilödokumenttia. Kaikkien palveluiden (pankkipalvelut, Kela, työttömyysturva, terveys-tiedot ym.) käyttö on mahdollista vain vahvan henkilö- tunnistautumisjärjestelmän ja -asiakirjan kanssa. Valtiovallan tulee korvauksetta taata ja hallita järjestelmää, jolla jokaiselle kansalaiselle järjestetään asiakirja sekä sähköisessä että manuaalisessa muodossa, jolla saa oikeuden käyttää ja hallita kaikkia itselleen tarvittavia palveluita. Asiakirja tulisi toimia myös matkustusasiakirjana, joka korvaa nykyisen passin.

Riskitön talletus kansalaisten perusoikeus

Tänään politiikkaa mukautetaan kaikkien sopivaksi osalta kapitalistiselle riskinotolle. Keinottelun ja ris-

kinoton piiriin saatetaan myös pienet eläke- ja ansiotulot. Tavallisella ihmisellä ei ole keinoa säilyttää turvallisesti ja riskittömästi pieniä eläke- ja palkkatulojaan sekä säästöjään. Tämän tulee sisältyä ihmisen perusoikeuksiin. Siksi vaadimme, että maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaatajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkka ja eläketulojaan sekä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Tarvitaan uusia ratkaisuja – kansanrintama uuden maailman puolesta

Maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on tuotta-

nut ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin, jolle ei näy loppua. Tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn ja sen tekijät suurten pääomien etujen edelle.

Pääomien rajaton toiminta tuleekin saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Kansanrintamajärjestöt haluavat rakentaa laajan kansalaisten ja järjestöjen yhteisen rintaman poliittisen vaihtoehdon luomiseksi nykyennolle. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Kansan äänen järjestöjen kuntatyöryhmä

Vaarallinen elvytys

Ystävänä pilaillee kustannuksellani: "aina sinä sitten jaksat puhua siitä setelirahoituksesta". Puhun siitä, koska se on tärkeää, hyvin tärkeää. Setelirahoitus on yleisnime, jolla tarkoitetaan myös määrällistä helpottamista (QE) ja rasitusvaarassa olevan varallisuuden ostamista valtion piikkiin (distressed assets purchasement).

Kuten on jo 13 vuoden ajan tullut selväksi, keskuspankkien ohjauskorkojen pitäminen äärimmäisen matalina on merkki epätoivosta ja talouden sakkaamisesta. Ohjauskoroilla säädellään taloutta. Ne ikään kuin määräävät rahan hinnan. Matalalla ohjauskorolla yritetään saada talous kasvamaan, mutta tässä ei ilmeisesti onnistuttu. Suuret yritykset eivät käytä halpaa rahaa investointeihin. Niiden omistajille ja liikejohdolle on hyödyllisempää keinotella pörssissä. Monissa kehittyneissä maissa kustannustaso on noussut niin kor-

keaksi, ettei oman tuotannon kehittäminen ja kasvattaminen enää kannata. Yritysten velkaantuminen vain pahentaa tilannetta. Koululaitoksen vääristymät ovat johtaneet siihen, että oppilaitokset tuottavat yhä vähemmän ammattitaitoista työvoimaa. Vanhemmat haluavat lapsensa yliopistoihin ja lapset haluavat toimistotyöhön. Ja jos valtiolla ei ole omaa tuotantoa tekniset valmiudet vähenevät.

Matala ohjauskorko, velkaantuminen ja setelirahoitus ovat tie talouden rappioon. Tuotantoinvestointien sijasta keskuspankit rahoittavat velkakurimuksessa olevia yrityksiä. Yhteisöt käyttävät verokertymää ja keskuspankkien leikkirahaa epäonnistuneiden yritysten hengissä pitämiseen. Kun roska- ja jätteiden keskukset taseeseen, pankit ja yritykset ryhtyvät täysin holtittomiksi. Tällä tavoin ruokitaan ikäviä ilmiöitä terveiden yritysten kustannuksella.

Lopullinen suorittaja on aina veroja maksava kansalainen. Maaliskuussa on Suomessa totuttuun hetki. Väki seuraa silmät suuriina valtionvarainministerien ja pääministerien lehdistötilaisuuksia ymmärtämättä, että heidän lapsiansa ja lastenlapsiansa ollaan juuri myymässä velkavankuuteen. Pian on karitsoja ruuhkaksi asti teurastamoissa. Suomen olisi irtaannuttava euroalueesta välittömästi. Ruotsin esimerkki todistaa, että omalla valuutalla pärjää Euroopan Unionissa oikein hyvin. Tämän osalta olen täysin samaa mieltä taloustutkija Tuomas Malisen kanssa.

Aiheesta käytävä keskustelu on Suomessa äärimmäisen yksipuolista. Poliitikot ja joukkotiedotusvälineet seuraavat valmista käsikirjoitusta.

Tauno Auer
Helsinki 22.2.2021

COVID-19 –rokotteiden patenttisuojat: Yksityisomistus vastaan kansanterveys

Tärkeiden COVID-19-rokotteiden ympärillä olevien monien kiistojen joukossa patenttikiellot kiinnittävät paljon vähemmän huomiota kuin rokotteiden jakelu tai kyky saada niitä. Yhdysvaltojen ja Euroopan Unionin immateriaalioikeuksia (IP) suojaavat patenttilait antavat kuitenkin maailman rikkaimmille maille epäoikeudenmukaisen taloudellisen edun kehitysmailhin verrattuna rokotteiden saannissa.

Koronavirusrokotteiden tuotanto on keskitetty pienelle määrälle patentinhaltijoita, jotka ovat monopolisoineet tuotannon perustuen voittoja suojaaviin immateriaalioikeuksiin. Maat, joissa on syvät taskut - Yhdysvallat, Kanada, Iso-Britannia, Norja ja EU, ovat ostaneet yli 80% saatavilla olevista rokotetarpeista yrityksiltä, kuten Moderna, Pfizer ja AstraZeneca.

Nämä samat Big Pharma -monopolit ovat käyttäneet patenttejaan estääkseen muiden maiden yritysten rokotteiden tuotannon laillisesti. Pfizerin patentti on estänyt Intian yrityksiä kehittämästä vaihtoehtoisia versioita rokotteestaan. Ja Pfizer haastoi Etelä-Korean SK Biosciencen, kun yritys kehitti pneumokokki-konjugaattirokotteeseen, pakottaen sen lopettamaan tuotannon.

AstraZenecalla on rokotteiden valmistussopimuksia Intian ja Brasilian yritysten kanssa, mutta niillä on iso hintalappu. Pääsy REGN-COV2: een, Regeneronin COVID-19-monoklonaalisten vasta-ainoiden hoitoon, voisi tavoittaa paljon enemmän ihmisiä, jos lupien poissulkemiset eivät estäisi tieteellisen tiedon siirtämistä.

Lokakuussa 2020 Etelä-Afrikan, Intian ja useat muut maat kehottivat Maailman kauppajärjestöä (WTO) kumoamaan COVID-19-rokotepatenttien immateriaalioikeudet. He vetosivat pandemian aiheuttamaan hätätilanteeseen ja vaativat IP-suojausten poistamista, jotka estävät hengen pelastavien rokotteiden ja muiden lääkkeiden saatavuuden ja vaikuttavat niiden

kohtuuhintaisuuteen.

COVID-19-rokoteprojekteista ei ole pulaa maailmanlaajuisesti. Maailman terveysjärjestön mukaan maailmassa kehitteillä olevista 214 mahdollisesta rokotteesta 52 on kliinisisä tutkimuksissa; 13 on edistyneissä testausvaiheissa; ja seitsemän on hyväksytty hätä- tai rajoitettuun käyttöön. Patenttikieltojen poistaminen antaisi useammalle yritykselle mahdollisuuden aloittaa tuotanto aikaisemmin.

Maailmanlaajuinen vetoamus IP-patenttien kumoamiseksi

Venäjä, Intia ja Kiina ovat kehittäneet tehokkaita COVID-19-rokotteita, jotka täyttävät hätätilanteita koskevat standardit, ja ne jakavat niitä naapurimaissa ja kehitysmaissa. Venäjän Sputnik V -rokote on annettu Venezuelan, Argentiinan, Bolivian, Palestiinan ja Unkarin saataville. Yhdistyneet Arabiemiirikunnat on saanut rokotuksia Sinopharmilta Kiinasta ja hyväksynyt Venäjän Sputnik V -rokotteeseen.

Kuuballa on kaksi tehokasta rokotteita - Soberana (Sovereign) 1 ja 2 - jotka ovat lähellä testivaiheen saattamista loppuun. Yhdysvaltain pakotteet ovat kuitenkin vaikeuttaneet sosialistisen maan rahoituksen saamista tuotannon ja globaalien jakelun laajentamiseksi. Tämän ongelman ratkaisemiseksi Kuuba neuvottelee toisen Yhdysvaltojen pakotteista kärsivän maan, Iranin kanssa rokotteiden tuottamisesta. Tuotantokustannukset mukaan lukien erikoislaitteet ja kylmävarastoin-

ti voivat nousta miljardeihin dollariin. Yritykset saattavat olla haluttomia vastaamaan kalliiden tuotantoinvestointien riskeistä vain joutuakseen vastaamaan Big Pharmedin oikeudellisiin haasteisiin patenttioikeuksien suhteen.

Lääkärit ilman rajoja -järjestö (MSF) käynnisti sosiaalisen median kampanjan tukeakseen pyrkimyksiä poistaa patenttikiellot joulukuussa 2020. Kutsumalla hallituksia "asettamaan elämän voittojen edelle" ja varoittamalla "lääketeollisuuden voitontavoittelusta", vetoomuksessa kehoitettiin tukemaan aloitetta #NoCovidMonopolies. Lääketeollisuus ja rikkaimmat maat jättävät huomiotta koronaviruksen tuhoisat vaikutukset, ja vastustavat jopa väliaikaisen patenttisuojan kumoamista. He väittävät, että tämä tukahduttaisi innovaatiot. Se mitä he todella tarkoittavat on, että se tukahduttaisi voitot.

Regeneronin lääkejättiä johtavien miljardöörin Leonard Schleiferin ja George Yancopoulosin yhteenlaskettu varallisuus on 4 miljardia dollaria. Vaikka heillä on maine lääkkeiden tuottamisessa hurjassa tahdissa, kumpikaan heistä ei tehnyt työtä REGN-COV2: n tuottamiseksi, kuten he tunnustavat IP-patenttien kumoamista vastustavassa yhtiön lausunnossa.

Regeneronin edustaja sanoi: "Vasta-ainelääkkeiden valmistus on uskomattoman monimutkaista, ja tekniikan siirtäminen vie useita kuukausia sekä merkittäviä resursseja ja taitoja. Valitettavasti se ei ole niin yksinkertaista kuin laittaa koostumus internetiin ja sitoutua olemaan haastamatta muita yrityksiä pandemian aikana". (thelancet.com, 5. joulukuuta 2020)

Samassa artikkelissa lainataan MSF Access -kampanjan van-

Kuva: Workers World

Philadelphialaiset vaativat COVID-turvallisuutta. Kymmenet opettajat ja yhteisöaktivistit vaativat Philadelphian pormestarin Jim Kennyn toimistolla 12. helmikuuta avaamaan koulut opetukseen vasta, kun kaikki opettajat on rokotettu ja koulut on tuuletettu kunnolla.

hempaa oikeudellista ja poliittista neuvonantajaa Yuanqiong Hu: ta, joka korostaa, että koostumuksen laittaminen verkkoon "olisi tervetullut ensimmäinen askel".

Tieteen monopolisointi

Yhdysvaltain ja EU: n patenttilainsäädännössä pannaan täytäntöön tavaroiden ja palvelujen tuotannon monopolit. Mutta globaalissa pandemiassa ne voivat johtaa kaoottiseen ja epätasaiseen elintärkeiden tarvikkeiden, kuten COVID-19-rokotteiden, lääkkeiden ja terveyden henkilökohtaisten suojarusteiden tuotantoon ja jakeluun.

Alkuperäinen syy patenttilakien suunnittelulle oli kannustaa ja suojella yksittäisiä keksijöitä. Mutta kapitalismin kehittyessä suurten yritysten edut korvaavat yksittäiset tekijät edunsaajina. Suurin osa yrityksistä vaatii työntekijöitään allekirjoittamaan heille innovatiiviset ideat. Tällä tavoin suuret yritykset takaavat suurimman osan tuloksesta.

IP-käsite on yksinkertaisesti uusiin keinoihin varallisuuden ja vallan kasaamiseen ja massojen sortamiseen sellaisten yrityslii-

tien kuin Regeneronin toimitusjohtajien toimesta. Rokotteita kehitettäessä tutkijat, teknikot, kemistit ja laboratorioavustajat tekevät varsinaisen työn huoltohenkilöstön ylläpitämissä rakennuksissa tehtaan työntekijöiden tuottamalla laitteilla. Ja monet muut työntekijät suorittavat tuotannon ja jakelun. Tuhannet vapaaehtoiset palvelevat marsujen lailla rokotteiden tehokkuuden testaamiseksi.

COVID-19-rokotteet ja lääkkeet ovat elämää pelastavia välttämättömyystuotteita. Lääkeyritysten ote tuotannossa ja jakelussa osoittaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien patenttijärjestelmä ei toimi. Sitä ei ole suunniteltu käsittelemään pandemioita tai monia muita ihmisten elintärkeitä tarpeita. Patenttijärjestelmä, joka rajoittaa välttämättömyystuotteiden saatavuutta ihmisille, asettaa syytteeseen kapitalismin, joka asettaa voitot aina ihmisen tarpeiden edelle.

Betsey Piette, 23.2.2021
Workers World/ workers.org
Käännöksen editointi:
Tommi Lievemaa

Parlamentarismi kommunistien ongelmana

Lenin taisteli väsymättä parlamentarismia vastaan. Hän kirjoitti: "Proletariaatti ei voi voittaa valloittamatta puolelleen väestön enemmistöä. Mutta rajoittuen tai panna tämän valloittamisen ehdoksi äänen enemmistön saaminen vaaleissa porvariston herruuden vallitessa, on auttamaton vähäjärkisyys tai yksinkertaisesti työläisten pettämistä." Leninin taistelu menshevikkien opportunistia vastaan Venäjällä ennen muuta oli yhteydessä siihen, että parlamentarismi tuo työväenliikkeeseen pirstoutuneisuutta ja hämmennystä. Tämän taistelun tinkimättömyys menshevikkien kanssa johti siihen, että bolshevismista tuli itsenäinen ja ainoa voima vallankumouksellisessa liikkeessä Venäjällä. Sen vuoksi ainoastaan Venäjällä, jossa työväenluokka ei ollut käytännöllisesti katsoen opportunistin saattutun ja sen etujoukko- parlamentaarista reformilta, Leninin johtama ja vallankumouksellisen marxismin kannalla oleva bolshevistinen puolue pystyi pysymään pystyssä, vakuuttamaan ja järjestämään proletariaatin taisteluun porvaristoa vastaan ja toteuttamaan sosialistisen vallankumouksen Venäjällä.

Mutta myös Leninin jälkeen opettavainen on se tosiasia, että länsimaiden kommunistit jäivät porvarillisten vapauksien ja demokratian vankeiksi, parlamentarismien kannattajiksi. Muun muassa fasismi, joka ei kursaillut parlamentarismien sovinaisuuksilla, voitti Ernest Thälmanin johtaman 300-tuhannen jäsenen Saksan kommunistisen puolueen, ja tuli terrorismilla valtaan. Mutta tämäkin opetus jäi omaksumatta.

Sodan jälkeisellä kaudella, 1950-luvulla suurin osa lännen suurista kommunistisista puolueista uudistetun sosialismin nimissä, eurokommunismin muodossa, vaihtoen luokkataistelun ja proletariaatin diktatuurin parlamentarismiin ja "sosiaaliseen valtioon" (hyvinvointivaltio) pettivät työväenluokan edut,

mikä johti monien näiden puolueiden hajoamiseen tai heikkenemiseen. Muun muassa, sellaiset mita suurimmat (1970-lukujen puoliväliin asti) kommunistiset puolueet, kuten Ranskan ja Italian, asetuttuaan eurokommunismin tielle ne menettivät työtätekevien laajojen joukkojen luottamuksen ja lakkasivat näyttelemästä entistä osaansa.

Parlamentarismien virus turmeli myös NKP:n 1960-luvulta lähtien, mikä loppujen lopuksi muodostui yhdeksi tärkeimmistä sosialismin tuhoutumisen syistä Neuvostoliitossa ja sen hajottamiseen. Venäjän federaation kommunistinen puolue, VFKP, peri NKP:ltä ja eurokommunistisilta puolueilta parlamentarismien huonoimmat puolet ja jo kaksi vuosikymmentä vaaleista

vaaleihin menettää asemiaan ja äänestäjiään. Menettyään oman etujoukkonsa tuen, työväenluokka joutuu säännöllisesti sosialidemokraattien verkkoon ja heidän yhteistyöhön ja sopuulupolitiikkaan porvariston kanssa.

Varsinkin kun, esimerkiksi, 1950-1970-luvuilla, tultuaan valtaan sosialidemokraatit proletariaatin luokkataistelun ja Neuvostoliiton esimerkin puristuksessa turvasivat väestön enemmistön hyvinvoinnin huomattavan nostamisen, mukaan luettuna valtion kustantama: maksuton terveydenhoito, koulutus ja erilaiset sosiaalimaksut. Tämä niin sanottu sosiaalivaltio (hyvinvointi valtio) kehittyi eniten skandinaavisissa maissa nimellä "ruotsalainen sosialismi", suomalainen ja muita. Taistelu vallasta vaihdettiin elämän mukavuuteen. Se oli kehittyneiden länsimaiden työtätekeville "kultainen vuosisata"

Mutta ne, jotka tavallisesti kaikin tavoin lämmittävät myytiä "sosiaalivaltiosta", "skandinaavisesta sosialismista", vaikenivat sen päällellystä – imperialistisesta ylivoitosta "kolmansien maiden" riiston kustannuksella, siitä, että "sosiaalisen valtion" alta tihkuu sorrettujen kansojen veri ja hiki, että se on samaa kapitalismia, yksityisomistuksen ja ylikansallisten korporaatoiden herruutta. Sen vuoksi "sosi-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sekä Suomessa että Venäjällä kommunistit jakautuvat lukuisiin eri ryhmiin. Kansan äänen piiristä olemme tehneet lukuisia esityksiä yhteisen maailmankatsomuksen t. toimintataktiikan kehittämiseksi. Vastausta emme ole saaneet. Onko asia niin, että pelkkä vastaaminen merkitsi yhteydenottoa ja keskustelua ja siihen he eivät uskaltaneet?

aalisen valtion" henkimä sumu alkoi hävetä, kun uusliberalismiin siirtymisen yhteydessä talousjärjestelmän kova käsi veti leveään viivan "yleisen hyvinvointi valtion" yli ja sääliä leikkaa kuluja sosiaalisiin tarpeisiin ja maksullisuuden periaate valtaa aseman toisensa jälkeen. Proletariaatin luokkataisteluahan Lännen maissa käydään, itse asiassa merkittävässä määrin "kultaisen vuosisadan" menneiden lahjojen palauttamisesta, suurimmaksi osaksi ryöstetyn uudelleenjaosta. Sosialismista ei käytännössä ole puhe. A.A. Kovavljev (Pyataya Gazeta n-45 10.11.2020)

Leninin perustama bolshevikkipuolue toteutti maailman ensimmäisen sosialistisen vallankumouksen. Puolueen nimi muuttui ajan

kuluessa NKP:si. Puolue pysyi vallassa seitsemänkymmentä vuotta, mutta kasvatti samalla omat haudankaivajansa. Lontoossa juhlittiin vuonna 1964 kylmän sodan erään pääarkkitehdin, Winston Churchillin, 90-vuotispäivää. Joku juhlijoista esitti nostettavaksi simamukia parhaalle kommunismin vastustajalle. Sir Winston vastasi, että on yksi mies, joka on tehnyt tuhat kertaa enemmän vahinkoa kommunismille. Hänen nimensä on Nikita Hrushtshov, taputtakaamme hänelle. Kyse oli Hrushtshovin vuonna 1956 NKP:n XX:n edustajakokouksen yhteydessä pitämästä Stalinin vastaisesta "salaudesta" puheesta, joka levitettiin länteen, kuten myöhemmin hänen

Jatkuu sivulla 19

America is back

Suomen eliitin länsi-ideologia ja väärä käsitys Yhdysvaltain roolista maailmanpolitiikassa

Suomalainen valtavirran julkisuus on läpiamerikanisoitunut. Amerikkalainen kaikkialta aivoihimme tunkeutuva globaali viihdeteollisuus hallitsee mieltä ja kieltä. Yhdysvaltain ammattilaisurheilusarjoja pyöritetään loputtomasti lukemattomilla kanavilla reaaliaikaisesti. Todellisuutemme on täynnä amerikkapuhetta. Suomalaiset ajattelevat, käyttäytyvät, pukeutuvat ja tuntevat, tai ainakin uskovat tuntevansa, kuten amerikkalaiset. Yhdysvaltain presidentinvaaleiksi kutsuttu, äskettäin järjestetty amerikkalainen demokratiaspektaakkeli jälkinäytöksineen kokosi suomalaisiin mediahuoneisiin päivä toisensa jälkeen erilaisia asiantuntijoita, tutkijoita, yliopistoihmissiä ja tietysti laumoittain toimittajia kommentoimaan näytelmää. Suomen valtamediaa seuraamalla saa helposti käsityksen, että nämä asiantuntijoiksi kutsutut todella ymmärtäisivät Yhdysvaltoja ja kykenisivät syvällisesti arvioimaan sen roolia maailmanpolitiikassa. Tämä käsitys on kuitenkin väärä, sillä suomalaisen eliitin, mukaan lukien valtamedian toimittajat, käsitys Yhdysvalloista on väärä. Asiantuntijoiksi kutsutut Ulkopoliittisen instituutin, Naton Helsingissä sijaitsevan Hybridikeskuksen, eri yliopistojen tutkijat ja heitä komppaavat toimittajat omaavat joko täysin tai pääasiallisesti anglo-amerikkalaisen atlantistisen ideologian vyöryttämän käsityksen maailmasta. Valitettavasti tämä koskee myös Suomen poliittista eliittiä presidenttiä ja pääministeriä myöten.

Yhdysvallat ei ole demokratia

Totaalista tiedotussotaa Suomessa käyvän Mediapoolin alaiset maamme tiedotusvälineet ovat Joe Bidenin vaalivoiton jälkeen yksimielisesti toittottaneet atlantistista ilosanomaa muun muassa ”demokratian”, ”diplomatian”, ”vapauden”, ”vakauden” ja ”luottamuksen” paluusta. Bidenhan tuli valituksi Yhdysvaltain presidentiksi amerikkalaista 2000-luvun imperialismia ja valvontakapitalismia tyylipuhtaasti edustavien digijättien vahvasti tukemana ja näissä oloissa vaalit eivät koskaan ole rehelliset. Huomion liiallinen kiinnittäminen presidentinvaaleihin johdattaa kuitenkin harhaan, sillä Yhdysvallat ei ole demokratia, vaan lähinnä sotateollisen kompleksi ja finanssieliitin hallitsema sionistinen oligarkia.

Helsingin Sanomilla ja Natolla on yhteiset arvot

Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa ”Diplomatia tekee paluuta maailmanpolitiikkaan” 7.2.21 uskotaan, että Bidenin voiton myötä ”merkittävämpää on kuitenkin linjan selkeys ja se, että Yhdysvalloilla ja Euroopalla on taas sekä yhteiset arvot että yhteinen vastuu liberaalin demokratian toimintakyvystä ja liittolaisuus on taas kunniasa”. Mistä tulevat nämä arvot, vastuu ja kunnia? Naton pääsihteeri Jens Stoltenberg julisti jo vuosi sitten Nato-2030-ohjelman lanseeraustilaisuudessa, että ”tämän projektin tavoitteena on tarjota puolustusyhteistyölle maailmanlaajuinen ulottuvuus, joka merkitsee sitä, että täytyy työskennellä entistä läheisemmässä yhteistyössä niiden kumppaneidemme kanssa, jotka jakavat meidän käsityksemme puolustettaessa meidän arvojamme maailmassa, jossa täytyy olla yhä suorituskykyisempi”. Onnittelupuheessaan Joe Bidenille Jens Stoltenberg puolestaan sanoi, että ”Nato-maiden täytyy säilyä yhtenäisinä pystyäkseen tarmokkaasti vastustamaan niitä seurauksia, joita Kiinan nousu turvallisuuden alalla aiheuttaa, vastustamaan terrorismia, erityisesti Afganistanissa ja Irakissa, ja (vastustamaan) Venäjää, joka tulee yhä enemmän esiin”. Yhdysvaltain sotateolliseen kompleksin kiinteät suhteet omaava Lloyd Austin tuli sopivasti Bidenin puolustusministeriksi takaamaan amerikkalaisen asekaupan aseman suhteessa ”kumppanimaihin”. Austin sanoi virkaanastujaispuheessaan suoraan, että

”Meidän asemamme Euroopassa on olennaista meidän kansallisille turvallisuusintresseillemme”. Suomen kannalta vahingollista tässä ”yhteiset arvot ja yhteinen vastuu” ajattelussa on se, että kyseessä ovat nimienomaan amerikkalaiset arvot ja vastuu, ja jotka muiden vielä täytyy lunastaa kalliilla hinnalla.

Miehitetty Eurooppa alistuu Washingtonin edessä

Toistuvasti esitetyt väitteet Euroopan ja Yhdysvaltain ”yhteisistä intresseistä” asettuvat hyvin outoon valoon, kun katsoo tarkemmin Yhdysvaltain ja Naton niin sanottua Eurooppapolitiikkaa. Sillä onko presidentin nimi Trump vai Biden ei tässä asiassa ole juuri mitään merkitystä. Edesmennyt Naton kylmän sodan yksi pääsuunnittelijoista, Yhdysvaltain kansallisen turvallisuuden neuvonantaja Zbigniew Brzezinski totesi jo muutama vuosikymmen sitten, että ”Eurooppa on perustavaa laatua oleva geostrateginen sillanpääasema amerikkalaisille, (...) kiertelemättä sanoen, Läntinen Eurooppa säilyy amerikkalaisena protektoriaattina ja eurooppalaiset valtiot muistuttavat muinaisista imperiumeista riippuvaisia vasallivaltioita”. Tähän vasallivaltion asemaan myös Suomen poliittinen johto on yhä kiinteämmin maattamme viemässä.

Toisen maailmansodan jälkeisen miehitystilanteen jatkaminen amerikkalaisine sotajoukkoiineen ja tukikohtineen vaatii jatkuvasti viholliskuvien päivittämistä vastamaan atlantistista sotilaallista doktriinia. Marraskuussa 1990 Euroopan parlamentti tosin aivan poikkeuksellisesti hyväksyi kunnianhimoisen päätöslauselman, jossa protestoitin Naton eurooppalaisella maaperällä suorittamia salaisia aktiviteetteja vastaan ja katsottiin, että Naton tuli siihen kytkeytyvien salaisen tiedusteluyksiköiden toiminta on Euroopassa sotkeutunut vakavalla tavalla terrorismiin ja rikollisuuteen ja voi merkittäväällä tavalla Euroopan demokraattisia struktuureita”. Valitettavasti tämä päätöslauselma vain hienoisesti peiteltäine viitauksineen Yhdysvaltain 1960-80-luvuilla Länsi-Euroopassa organisoimiin terrorioperaatioihin on jäänyt kuolleeksi ja lopulta täysin unohdetuksi kirjaimeksi, vaikka hybridisodankäynnin, väri vallankumousten sekä Yhdysvaltain maailmanpoliittisen aseman merkittävän heikentymisen vuoksi

päätöslauselma vaikuttaisi tänään jopa paljon tärkeämmältä kuin kolmekymmentä vuotta sitten.

Yhdysvallat lyö kapuloita Euroopan energiarattaisiin

Trumpin aikana Yhdysvallat on yhä tiukemmin vaatinut eurooppalaisia alusmaitaan nostamaan puolustusbudjettinsa 2 % BKT:sta. Erityisesti Saksa on joutunut tästä asiasta Yhdysvaltain jatkuvan ripityksen kohteeksi, sillä amerikkalainen sotateollisuus hamuaa Saksalta puolustusarvikeostojen myötä saatavia miljardoja lisäeuroja. Tämän vuoksi Yhdysvallat pyrkii ylläpitämään ja luomaan uusia sotilaallisia uhkakuvia samaan aikaan, kun Nord Stream 2 kaasuputkihanke on lähellä maaliaan. Tällä hetkellä ollaan enää noin satakunta kilometriä Saksan rannikolta. Valmistuessaan venäläistä kaasua kulkisi läntiseen Eurooppaan vuosittain noin 55 miljardia kuutiometriä, mikä on valtava määrä ja auttaisi osaltaan EU:n suuresti haaveilemassa ”vihreässä siirtymässä”. Yhdysvallat on kuitenkin laittamassa yhä kiivaammin kapuloita eurooppalaisten rattaisiin, jotta se saisi hankkeen kariutettua Saksan rannikkovesille. Washington on käynnistänyt pelottelukampanjan ja uhannut pakotteilla niitä eurooppalaisia yrityksiä, jotka ovat mukana Nord Stream hankkeessa. Sanktioiden olisi määrä koskea jopa 120 eurooppalaisyritystä, mikäli nämä eivät vetäytyisi hankkeesta. Vuoden 2021 alussa tanskalainen maailmanlaajuisesti toimiva ympäristöteknologiaan keskittynyt suunnittelu- ja konsultointiyritys Ramboll ilmoittikin vetäytyvänsä hankkeesta peläten amerikkalaisten kostotoimia. Samoin teki norjalainen DNV GL, joka tarjosi Nord Streamille norjalaisista meri- ja energiaosaamiseen keskittyviä riskienhallinta- ja sertifiointipalveluita.

Eurooppa vahingoittaa itseään tukemalla Yhdysvaltain sotilaallista ja taloudellista imperialismia

Virallisesti Yhdysvallat perustelee eurooppalaistoimijoiden uhkailua Ukrainan tilanteella, mutta taustalla on amerikkalaisten Venäjää vastaan pakotteiden avulla käymä hybridisota, jossa Yhdysvallat käyttää vasallinaan pitämää Eurooppaa vain välikappaleena. Todellisuudessa Ukrainan tai Krimin tilanteella ei ole mitään yhteyttä pakotepolitiikkaan, vaan kyse on amerikkalaisen geopolitiikan lähtökohdista tulevasta pyrkimyksestä haitata kaikenlaista Venäjän ja Euroopan välillä tapahtuvaa taloudellista ja muuta yhteistyötä. Käräjänä on ensisijaisesti Eurooppa. Pahimmassa tapauksessa Nord Stream hankkeen keskeytyessä läntinen Eurooppa saattaisi ajautua pakkotilanteeseen, jossa se joutuisi ostamaan ekologisesti erittäin tuhoisaa ja kalliimpaa amerikkalaista liuskekaasua. Juuri tätä Yhdysvallat tavoittelee. Myös kotimaiset atlantistit ovat innoissaan nostaneet esiin Nord Stream kaasuputkihankeeseen keskeyttämisen hyvänä painostustoimena Venäjää vastaan – tällä kertaa tosin niin sanotun Navalnyin tapauksen johdosta.

Yhdysvallat epävakauttaa edelleen Lähi-idän turvallisuustilannetta

Donald Trump jatkoi monelta osin edeltäjänsä, neljä sotaa presidenttikaudellaan aloittaneen Nobelin rauhanpalkitun Barack Obaman linjoilla, mutta sillä erotuksella, et-

Kuva: Wikimedia Commons

Trumpin kannattajilla oli tietoa väri vallankumouksen teoriasta

tä Trump ei aloittanut yhtään uutta sotaa. Yhdysvaltain häviöitä aloittamansa sodan Syyriassa Trump käynnisti Lähi-idän strategiseksi liitoksi (Middle East Strategic Alliance) kutsutun Nato-johtoisen sotahankkeen, joka on Yhdysvaltain mukaan suunnattu ”terrorismia, merirosvoja ja Iranin aiheuttamaa uhkaa vastaan”. Reilu vuosi sitten Trump kutsui hanketta mahtipontisesti Lähi-idän Natoksi (NATOME-Nato Middle East). Valmisteluvaiheessa Yhdysvallat lietsoi jännitteitä Qatarin ja Saudi-Arabian välille, jotta Qatar saataisiin varmasti mukaan tähän arabi-Natoon muiden Yhdysvaltain Persianlahden liittolaisten tavoin. Yhdysvaltain päämääriä tässäkin hankkeessa, aivan kuten Euroopassakin leimaa sekä taloudellisen, että sotilaallisen valta-aseman säilyttämispyrkimys alueella.

Demonisoimalla lisää raskaiden pakotteiden kohteena olevaa Irania, Yhdysvaltain sotateollinen kompleksi saa myytyä alueelle lisää aseita ja samalla Yhdysvallat voi siirtää sodankäynnin taloudellisia rasituksia muodostamalleen täysin keinotekoiselle, alun perin jo isä ja poika Bushin hahmottelemalle Naton hallitsemalle ”kansainväliselle yhteisölle”, jonka tässä tapauksessa muodostavat Saudi-Arabia, Kuwait, Qatar, Oman, Bahrain ja Arabiemiraatit. Yhtenä piirteenä tässä sotahankkeessa on tietysti terrorivaltio Israel, joka on avoimessa konfliktissa Palestiinan lisäksi sekä Syyrian että Iranin kanssa. Israel tekee jatkuvasti pommituslentoja Syyriaan ”terrorismin vastaisen sodan” nimissä. Kaikissa alueen konflikteissa Yhdysvallat ja Nato asettuu Israelin puolelle aivan, kuten jo virressä numero 173 lauletaan ”Sionin muuri ei sortua saata, kun peruskallio Jeesus on sen. Rynätkä saavat nyt Helvetin joukot, on Herra kanssamme voimallinen”.

Kun vastassa on Kiina

Presidentti Trump kiihdytti aseiden myyntiä Taiwanille osana Kiinan vastaisia toimia. Obaman varapresidenttinä toiminut Biden jatkaa Obaman vuonna 2011 viitoittamaa linjaa, jossa Yhdysvaltain ulkopoliitiikan painopiste siirtyy asteittain Lähi-idästä Kiinaa vastaan. Heti virkaan astuttuaan Biden määräsi Kiinaa härnätäkseen USS John McCain ohjuslaivan kulkemaan Kiinan ja Taiwanin välisen salmen läpi, joka Yhdysvaltain mukaan osoitti ”Yhdysvaltain vaakaata sitoutumista vapaaseen ja avoimeen Indopasifiseen merialueeseen”. Kiinan presidentti Xi Jinping joutuikin heti tuoreeltaan varoittamaan Yhdysvaltain uutta hallintoa uuden kylmän sodan tiedoisesta käynnistämisestä. On mahdollista, että Kiinan vastainen hybridisodankäynti suuntautuu jatkossa Pekingin vuoden 2022 Olympialaisia vastaan. Suomen valtamediassa on jo muutaman vuoden esiintynyt suhteellisen järjestelmällistä, anglo-amerikkalaisen ideologian vääristä-

mää kiinalaisvastaista kirjoittelua. Corona, rokotteet, Huawei, vakolu, uiguurit, Hongkong, ihmisoikeudet ynnä muita uusia aiheita keksitänneen lisää, jos Pekingin kohdalla Länsi haluaa saman lopputuloksen, kuin se onnistui saamaan sabotoidessaan Valko-Venäjän jääkiekon MM-kisat.

Suomi maksaa kovan hinnan ”paluusta normaaliin”

Joe Bidenin aikakauden alettua ovat kotimaiset amerikanistit juhlineet ”paluuta normaaliin” demokratian ja vapauden voittona pahasta Trumpista. Tämä paluu normaaliin tarkoittaa kuitenkin Yhdysvaltain imperialismiin ja sotapolitiikan kiristävää otetta maailmasta ja todellisen sodan uhan kasvamista. Tästä Suomi saa maksaa kalliin hinnan, jonka hinnan vääristyneen atlantistisen ideologian ja sen myötä täysin väärän Amerikka-kuvan omaava suomalainen poliittinen eliitti on näillä näkymin valitettavasti valmis maksamaan. Vielä tämän vuoden aikana Suomi ostaa Yhdysvalloista ammuk-sia raskaisiin raketinheittämiin lähes 80 miljoonalla eurolla. Yhdysvaltojen mukaan kauppa tukee Yhdysvaltain ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa parantamalla ”luotettavan kumppanin” turvallisuutta. Päätös pelkästään hankintahinnaltaan kymmenen miljardin hävittäjäkaupoista tehdään vielä tämän vuoden aikana. Mediapoolin ylläpitämän maailmankuvan ja Suomen surullisen EU-aikakauden kaiken väristen hallitusten hellimä Nato-optiokin on avoina. Seuraako pääministeri Sanna Marin puoluesisarensa ja Suomen Atlantti-Seuran puheenjohtajan Liisa Jaakonsaaren viitoittamaa tietä? Jaakonsaari todisti Elinkeinoelämän valtuuskunnan haastattelussa toissa syksynä ytimekkäästi, että ”Nato-jäsenyys olisi Suomelle tärkeä asia”. Pääsevätkö suomalaiset atlantistit kunnioittamaan amerikkalaisen imperialismiin puolesta kaatuneita suomalaisia sankarivainajia jonakin ”itsenäisyyspäivänä” jo kuluvan vuosikymmenen aikana?

Tulevana kesänä 240 vuotta täyttävä Yhdysvallat on ollut koko olemassaolostaan 222 vuotta sodassa eli yli 93% elinajastaan. Ainoastaan isolationistisen ulkopoliitiikan lyhyinä aikakausina heti ensimmäisen maailman sodan jälkeen ja erityisesti vuosina 1935-40 Yhdysvallat ei sotinut. Sen enempää historiallisesti tarkasteltuna kuin tämän päivän tilannetta arvioiden Yhdysvallat ei siis ole mikään vakauttaja, vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja diplomatian puolustaja, vaikka Suomen valtamedia niin väittää. Euroopalle Yhdysvallat on yhä suurempi ja myös yhä kalliimmaksi käyn- vä uhka. Yhdysvaltain 76 vuotta jatkuneen laittoman miehityksen Euroopassa soisi jo päättyvän.

P.K. Hämäläinen
Hämeenlinna

Historiallisen materialismin perusteista (6/1)

Kansan äänen numerossa 5/19 aloitimme historiallista materialismia käsittelevän artikkelisarjan, joka muodostaa pohjan aineistoksi historiallisen materialismin perusteiden opiskeluun. Nämä kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton ja DSL:n ”Marxilaisen pyhäkoulun aineistoihin.” Kirjoitimme KÄ 5/19 ingressissä työväenliikkeen haajaannuksen yhden perussyyn olevan, että meiltä puuttuu tänään yhtenäinen suuntaa luova tieteellinen maailmankatsomus. Marxilaista maailmankatsomusta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen uusiin saavutuksiin. Saman asian sanoimme myös KÄ:n numerossa 3/18 artikkelissa ”On palattava Marxiin ja Leniniin (3)”. Siinä torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme kansan käyttöön dialektisen- ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteen saavutukset ja näytetään mikä on tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle. Tässä vaiheessa olemme julkaisseet luonnoksen historiallista materialismia käsittelevän julkaisun viiteen ensimmäiseen lukuun. Oheinen kirjoitus on feodalistista yhteiskuntaa käsittelevän 6. luvun ensimmäinen osa. Siinä käsitellään feodalismia muotoutumista Rooman valtiopiirissä. KÄ:n seuraavassa numerossa 2/2021 arvioimme feodalismia Intian, Kiinan ja Arabian valtiopiirissä.

6. Feodalistinen tuotantotapa [osa 1]

6. 1 Feodalismi ratkaisi orjavaltion monia ristiriitoja

Alkuyhteisöllisestä yhteiskuntata- loudellisesta muodostumasta muodostui sekä orjanomistuksellisia että feodalistisia luokkayhteiskuntia. Tämän ymmärtämiseksi kannattaa tarkastella yhteiskuntakehitystä siten, että huomioidaan samaan aikaan tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden lain sekä geopoliittisten tekijäin yhteisvaikutus.

Orjavaltion sisäisten ristiriitojen kärjistyminen johti usein valtion hallitsijadynastian vaihdokseen. Esimerkiksi Egyptissä hallitsivat useat hallitsijasuvut. Sisäisten ristiriitojen kärjistyminen johti myös siihen, että lähialueelle syntyneet uudet orjavaltiot kykenivät nostamaan tuotantovoimiansa tasoa niin, että se riitti heikentyneen naapurin alistamiseen. Varhaiselle maailmanhistorialle oli leimallista yhä uusien orjanomistuksellisten maailmanvaltojen syntyminen (Egypti, Mesopotamia, Assyria, Persia, Kreikka, Kreikkalais-makedonialainen maailmanvalta, Rooma).

Lopulta tuotantovoimat kohosivat sellaiselle tasolle, että uudet valtiomuodostumat (germaanit, frankit, slaavit, arabit) eivät omaksuneetkaan enää klassista orjanomistuksellista tuotantotapaa, vaan siirtyivät varhaisesta luokkayhteiskunnasta feodalistisiin. Feodalistisissa olosuhteissa kyettiin tuottamaan enemmän ja nopeammin lisätuotetta kuin orjanomistuksellisessa yhteiskunnassa.

Meidän kulttuuripiirissämme Roomaa seuranneissa valtiomuodostumissa vallitsivat feodalistiset tuotantosuhteet. Tämä koski niitä kansoja, jotka olivat eläneet varhaisen luokkayhteiskunnan yhteisössä muinaisen Rooman alueella sekä sen naapurina, sekä myös niitä

uusia luokkavaltoja, jotka syntyivät siellä, missä tuotantovoimat vastaa Rooman häviön jälkeen saavuttivat varhaisen luokkayhteiskunnan asteen (Venäjä ja slaavit, useat Keski-Aasian kansat, Pohjoismaat, Arabia jne.). Rooman ajautuminen sisäiseen rappioon nopeutti Rooman naapurikansojen yhteiskunnallista kehitystä, koska Rooman valloitus edellytti nopeutetusti valtiollisen organisaation kehittämistä.

Feodalismi oli laadullinen muutos siinä määrällisessä yhteiskuntakehityksessä, joka tapahtui orjayhteiskunnan sisällä. Feodalistinen tuotantotapa syntyi ratkaisuna niihin ristiriitoihin, joihin orjayhteiskunta määrällisen kehityksen myötä yhä enenevässä määrin törmäsi.

6.2. Feodalistisen tuotantotavan peruspiirteet

Feodalistisissa tuotantosuhteissa ruhtinas, maaherra, läänittäjä, kartanonherra tms. omisti maan tai hallitsi sitä. Maata viljeli talonpoika, joka ei saanut lähteä maaltaan pois, mutta häntä ei myöskään saanut ajaa maaltaan pois. Oikeudesta viljellä maata maksoi maaorja maanomistajalle maanvuokraa (veroa). Tällainen maaorjatalonpoika oli orjaa huomattavasti paremmassa asemassa, koska hänellä oli oikeuksia. Maaorjatalonpojat saivat perustaa perheen ja oman taloutensa. He saivat pitää sen osan viljelemänsä maan tuotteesta, joka maanvuokran jälkeen jäi jäljelle. Maaorjatalonpoika voitiin kyllä myydä, mutta vain maan mukana.

Feodalistisen yhteiskunnan huipulla hallitsi kuningas (tsaari, keisari yms.), jolle feodaaliherrat olivat puolestaan alamaisia. Feodaaliherroilla olivat aina omat sotajoukkonsa, jotka suojelivat feodaaliher- ran omaisuutta (myös maaorjia). Niinpä feodaalimaanomistajat oli-

vat hyvinkin itsenäisiä ja feodalisti- sessa yhteiskunnassa käytiin alitui- seen taistelua kuninkaan keskusval- lan ja feodaaliherrojen välillä maor- jien tuottaman tuotteen uudelleen- jaosta.

Aina ei ollut selvää, kuka oli kuningas ja kuinka hyvin feodaalit tottelivat kuningasta. Feodalistinen yhteiskunta saattoi syntyä tilantees- sa, jossa työn maksimaalinen tuot- tavuus voitiin turvata vain antamal- la yhteiskunnan työtätekevälle pe- rusluokalle oikeuksia ja vapauksia enemmän, kuin mitä orjilla oli ollut. Tässä yhteiskunnallisessa tilantees- sa niin Euroopassa kuin muuallakin maailmassa väestö kasvoi ja siirryttiin lopullisesti pois heimo- ja suku- järjestelmästä. Ne yhteiskunnat, jot- ka saavuttivat varhaisen luokkayhteiskunnan asteen, tekivät ahkerasti kauppa- ja ryöstöretkiä sinne, missä yhteiskunnallinen kehitys oli pidem- mällä. Tämä oli synnyttävä viikinkien, germaani- en, frankkien, slaavien, mon- golien ja arabien joukkosiirtymiin ja liikehdintöihin.

Tällainen mahdollisuus jouk- kosiirtymisiin edellytti lisätuo- tetta, joka mahdollisti retkikuntien varustamisen. Lopputuloksena oli, että myös kansat, jotka eivät olleet orjayhteiskunnan vaihetta eläneet siirtyivät feodalistisiin. Antiikin or- javaltiot tavallaan loivat sen tuo- tannollisen, tieteellisen ja teknisen perustan, jolta myöhemmin muo- dostuneet varhaiset luokkayhteisöt saattoivat siirtyä suoraan feodalis- miin.

Varsinkin feodalismien alkuaikoina kansojen vaellukset ja maan- omistajien taistelu vallasta synnytti tilanteen, missä aseelliset ryöstelyt ja taistelut muuttuivat yhteiskun- taelämän normiksi. Tämä vahvisti feodalistiselle yhteiskunnalle tyypil- listä jakoa pieniin ruhtinaskuntiin ja puoli-itsenäisiin pikkuvaltioihin, sil- lä ruhtinaan ja feodaaliher- ran velvollisuutena ja etuna oli antaa suo- jaa alueensa väestölle.

6.3. Feodalismien tuotantosuhteiden ja tuotantovoimien sisäinen kehitys

Orjanomistuksellisessa yhteiskun- nassa orjanomistaja, joka saattoi olla esim. yksityinen henkilö tai valtio, riisti orjalta kaiken lisätuotteen. Or- jalle jäi vain niin paljon, että hän ky- keni ylläpitämään työkykynsä. Oli paljon tilanteita, että orja ”kulutetti- in loppuun” muutamassa vuodes- sa. Orjanomistuksellisessa yhteis- kunnassa myös vapaista talonpoikia ja käsityöläisiä riistettiin siten, että he olivat velvollisia maksamaan veroa.

Feodalistisessa yhteiskun- nassa pääosan työstä suorittivat maaorjatalonpojat, jotka omisti- vat oman taloutensa ja siinä tarvit- tavat työvälineet. Maaorjatalonpo- jan riisto tapahtui kolmessa perus- muodossa.

Alussa maaorjatalonpoika suoritti työkorkoa eli hän teki työtä ensin maanomistajan pellolla ja vas- ta sen jälkeen omalla palstallaan. Tämä muistutti Suomen taksvärk- kijärjestelmää. Siinä oma työ ja feodaaliher- rallle tehtävä työ olivat selvästi erillään toisistaan. Työkorko eli Euroopassa vallalla silloin, kun vanhan orjayhteiskunnan häviämi- nen vähensi kauppaa ja tavarata- loutta. Silloin elettiin paljolti kar- tanotaloutta niin, että feodaalisen talouden piirissä tuotettiin kaikki,

mitä tarvittiin.

Askel eteen- päin tapahtui, kun siirryttiin tuotekorkoon.

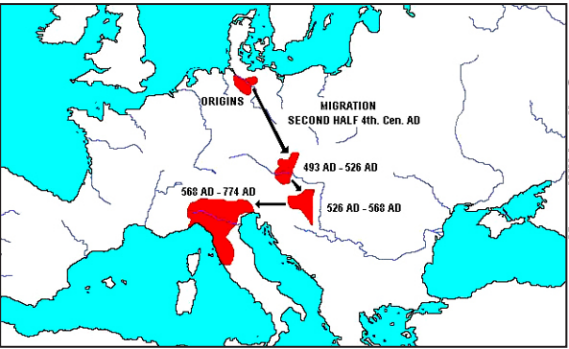
Siihen päädyttiin, kun tuo- tantovoimat ja kauppa elpyivät määrällisesti, jol- loin myös kä- sityöläisten tuot- tamia tavaroita ostettiin kaup- piailta. Tuo- tekorkoon siir- ryttyessä maaor- jatalonpoika sai viljeltäväkseen enemmän maa- ta, mutta veron t. maavuokran hän joutui suorittamaan tuot- teina. Silloin hän ei enää tiennyt, minkä osan työ- ajastaan hän teki työtä feodaaliher- ralle. Tuotekorkona talonpoika jou- tui maksamaan suurimman osan tuotannostaan.

Kolmantena muotona oli ra- hakorko. Se syntyi feodalismien lop- puvaiheessa, kun feodalistisen yh- teiskunnan sisällä tuotantovoimat (käsityö) ja kauppa kehittyivät ja yhä enemmän tavaraa oli mark- kinoilla. Yhteiskunnallisen työnjaon määrällisen kehityksen tuloksena tuotteita alettiin ostaa markkinoil- ta ja siirryttiin pois kartanotaloudesta. Silloin feodaaliherra alkoi periä maanvuokran rahana. Tämä merkit- si maaorjatalonpojan kohdalla muutosta, sillä nyt hän joutui vaihtamaan ensin tuotteensa rahaksi, jolla suoritti maanvuokran.

Feodalismi voidaan tuotantovoimien kehittynei- syyden perusteella jakaa kol- meen vaiheeseen. Kartanotalou- dessa kaikki tuotettiin itsenäisesti. Myös käsityöt tehtiin linnan (karta- non) läheisyydessä. Ylellisyystarvik- keita tuotiin feodaaliherrojen kulu- tukseen mm. itämailta, joita välit- tivät aseistetut kauppiat. Lähinnä kartanotaloudessa feodaaliset tuo- tantosuhteet vastasivat parhaiten tuotantovoimien tasoa.

Toisessa vaiheessa kehittyi kaupunkitalous. Silloin käsityöläi- set erkaantuivat maataloudesta ja alkoivat harjoittaa ammattiaan feodaalisten linnojen tai luostarien läheisyydessä. Tämän tuotantovoi- mien määrällisen kehityksen tulok- sena alkoivat syntyä keskiaikaiset kaupungit. Käsityötä harjoittavia maaorjia alettiin kutsua porvareiksi (burger), joka tulee Saksan sanasta burg (linna).

Käsityöläisten vaurastuttua, he pyrkivät eroon feodaaliher- ran ylivallassa. Ensin he taistelivat itselleen oikeuden kaupunkien hallintoon ja lopuksi he joko osti- vat kaupungit irti feodaaliher- ran holhouksesta tai taistelivat itsensä vapaaksi aseellisesti. Kaupunkital- ous vastasi feodalististen tuotanto- voimien vaihetta, jolloin siirryttiin maanvuokrassa tuotekorosta raha- korkoon. Kaupunkien porvareista syntyi feodaaliaateliston rinnalle uusi luokka, josta maaorjatalonpoika joutui riippuvaiseksi. Yleistä oli, että maaorjatalonpojat joutuivat otta- maan velkaa maankoron maksami- seen ja velkaantuivat kaupunkien kauppiaille, koronkiskureille ja por- vareille.

Rooman heikkeneminen sysäsi monet Euroopan var- haista luokkayhteiskuntaa elävät germaanikansat lii- keelle. Elben alajuoksulla elivät langobardit eli ”pitkä- parrat”. Langobardien naiset käyttivät taisteluissa pit- kiä tekopartoja hämätäkseen Wotan (Odin) jumalaa. Myös langobardit lähtivät liikkeelle. He asettuivat en- sin 400-luvun lopulla nykyisen Wienin lähelle Tonavan pohjoispuolelle. Liittoutuminen keisari Justinianus I kanssa, johti heidät nykyisen Unkarin länsipuolelle. Paikallisten valtataistelujen seurauksena Langobar- dit siirtyivät 500-luvun lopulla Pohjois-Italiaan. Siellä he taistelivat Bysantin joukkoja vastaan ja perustivat Langobardien kuningaskunnan, jonka pääkaupunki- si valitsivat nykyisen Pavian. Langobardeista Italian pohjoinen maakunta sai nimen Lombardia.

Tuotantovoimien kasvu feodalistisen yhteiskunnan sisäl- lä johti edelleen kansallistalou- teen. Tuotantovoimien kehitys johti kapitalistiseen manufaktuuri- tuotantoon, jossa suuri määrä por- varin palkkaamia köyhtyneitä käsi- työläisiä työskenteli porvarin omis- tamassa verstaassa, jota sanottiin manufaktuuriksi. Tällöin feodaalin- en ruhtinaskunta ei riittänyt mark- kina-alueeksi, vaan tarvittiin laajem- pia alueita. Porvaristo tuki politiik- kaa, jossa valtaa keskitettiin hal- litsijalle ja pyrittiin eroon läänien ja ruhtinaskuntien muodostamasta valtakunnan pirstoutuneisuudesta, joka tulli- yms. rajoineen haittasi kaupan ja tuotannon kehitystä.

6.4. Feodalistisen tuotantotavan muodostuminen Länsi-Euroopassa

Germaanit, frankit, slaavit ja muut varhaista sukujärjestelmää elävät kansat murskasivat Rooman, jonka jälkeen germaaniheimojen valtaa- mista Länsi-Rooman alueista tuli ku- ningaskuntia ja germaaniheimojen sotapäälliköistä tuli niiden kunin- kaita. VI vuosisadan alkuun tultaes- sa entisen Länsi-Rooman keisarikun- nan alueelle olivat muodostuneet seuraavat kuningaskunnat: Italiaan itägoottien kuningaskunta, Espan- jaan länsigoottien kuningaskunta, Galliaan frankkien kuningaskunta ja Pohjois-Afrikkaan vandaalien kunin- gaskunta. Britanniaassa käytiin taiste- lua paikallisen väestön ja sinne siir- tyneiden germaaniheimojen välillä. Kuninkaat ja germaani- ylmystö ottivat itselleen suuret maatilat lati- fundiot, joilla työskenteli orjia ja ko- lonneja. Silloin hajonneen Rooman pääväestön muodostivat kolonni- järjestelmään siirtyneet suurmaan- omistajat, vapautuneet orjat, kolon- nit, pientalonpojat ja käsityöläiset.

Orjille ja kolonneille annettiin maapalstat viljeltäviksi, josta he maksoivat maanvuokraa eli veroa. Kaikkialle Länsi-Eurooppaan syn- tyi myös suuri vapaa talonpoikaisto niistä tavallisista germaaneista, jot- ka asettuivat asumaan roomalaisilta vallatuille alueille. Entisten valloit- tajaheimojen alueilla, joissa elettiin sukujärjestelmän hajoamisen (var- haisen luokkayhteisön) aikaa, ky- lien maat olivat vielä yhteisiä, mut- ta valloittajaheimojen johtajilla, ”ku- ninkailla” ja sotapäälliköillä oli suuria

Suomeen feodalismi ei yltänyt, mutta eteläisen naapurimme Eestin his- toria kytkeytyy vahvasti feodaaliajan kartanolaitokseen. Kartanoihin eri tavoin liitetyt talonpojat suorittivat kaikki työt. Kartanot olivat myös hallinnollisia keskuksia. Niiden määrä oli vielä 1900-luvun alussa tois- ta tuhatta. Feodaalit laajensivat Euroopassa alueitaan. Kristinuskon ni- missä Paavin siunauksella saksalaiset maanomistajat anastivat 1200-lu- vulta lähtien Eestin talonpoikain maat ja 1300-luvulla Eestissä siirryttiin maaorjuuteen. Feodaalikartanot (moisiot) siirtyivät saksalaisten feo- daalinen omistukseen. Sagadin kartanon (kuva) omistaa Eestin metsä- hallitus. Sitä entisöitiin 1977-1987. Puoli vuosisataa siellä toimi koulu ja tänään mm. metsämuseo ja kartanomuseo.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kuva: Wikimedia Commons

Historiallisen materialismin perusteista (6/1)...

Jatkoa sivulta 14

maa-alueita ja syntynyt tilanne nopeutti sukurjärjestelmän hajoamista.

Maat siirtyivät nopeasti yksityisten perheiden omistukseen. Koko Länsi-Euroopan alueella muodostui näin kahta tietä suurmaanomistajien ohella vapaiden talonpoikain joukko. Tämä vapaa talonpoikaisto kuitenkin polari-soitui nopeasti niin, että velkaantu-misen ja erilaisten yhteiskunnallisten rasitteiden (verot, sotapalvelu) vuoksi suurin osa vapaista talonpo-jista ajautui nopeasti maanvuokraa-jiksi t. maaorjiksi. Tähän johti:

1.-Yksityisomistuksen syn-tymisen johdosta osa talonpojista köyhtyi nopeasti toisen osan ri-kastuessa.

2.-Suurmaanomistajat lujittaak-seen valtaansa itseensä riippuvai-suussuhteessa oleviin talonpoikiin nähden pyrkivät voimistamaan val-tiovaltaa.

3.-Sotilasjohtajat tukeutuen su-kuylimystöön, suurmaanomistajiin keskittivät valtaa itselleen.

4.-Maata viljelevälle talonpo-jalle asetettiin monia rasituksia (so-tapalvelus, ryöstöt, verotus) ja no-peasti suurin osa talonpojista ajau-tui maaorjuuteen.

5.-Rooman valtakunnan häviön jälkeen aika useiden vuosisatojen ajan oli niin vaarallista ja sotaisaa, että talonpoikien oli useasti pakko antautua ”feodaaliherran suojeluk-seen”. Muutoin eläminen olisi ollut mahdotonta.

Feodalisointiprosessi tapah-tui eri alueilla vähän eri tavoil-la, mutta perusasia oli kaikkialla sa-ma. Entiset vapaat talonpojat joutuivat riippuvaisiksi feodaaliomistajista, jotka anastivat heidän maansa. Entisten orjien, kolonien ja vapai-den talonpoikien eroavuudet hiou-tuivat pois, ja heistä tuli yhtenäinen maaorjatalonpoikaiston joukko.

Nopeasti Länsi-Eurooppaan muodostui kattava feodalistinen järjestelmä. Tyypillisen esimerkin tästä muodostavat frankit (germ.). Jo 400-luvulla frankkien heimot yh-distyivät ja kuninkaansa Klodovi-kin johdolla valtasivat roomalaisten hallinta-alueet Galliassa. Suurmaan-omistus syntyi niin, että Klodovik ja häntä lähellä olevat sotapäälliköt ja avustajat saivat haltuunsa suuret til-lat, tilukset ja latifundiot.

Roomalaisilta vallatuilla tiloil-la asuneet orjat ja kolonnit muu-tettiin maanvuokraajiksi t. maaor-jiksi. Suurmaanomistus frankkien

keskuudessa syntyi myös toista tie-tä siten, että eri tavoin osa kyläyh-teisöjen vapaista talonpojista on-nistui saattamaan muita talonpoikia omiksi maanvuokraajikseen. Frank-kien feodalistisiin tuotantosuhtei-siin perustuva tuotantotapa kehiti-tyi Kaarle Suuren aikana valtioksi, joka hallitsi hetkellisesti koko Län-si-Eurooppaa.

Vuonna 843 Kaarle Suuren valtakunnan hajoamisen tulok-sena syntyivät feodalistiset Rans-ka Italia ja Saksa, jotka puolestaan jakaantuivat lukuisiin feodaalien (ruhtinaat, kreivit, herttuat) hallit-semiin ruhtinaskuntiin. 900-1100 luvuilla kaikki maa Länsi-Euroopas-sa oli siirtynyt vapailta talonpojilta feodalistiseen omistukseen. Samoi-hin aikoihin syntyi uusia feodalistisia valtioita: Länsi- Eurooppaan muo-dostui Englanti ja Itä- Eurooppaan Puola ja Tšekki.

6.5. Feodaalisen järjes-telmän synty ja kehitys muualla

Yhteiskuntajärjestelmänä feodalis-mi on ollut olemassa jossain muo-dossa lähes kaikkialla maailmassa. Länsi-Euroopassa feodalismia aika-kauti käsittää ajan Rooman hajoa-misesta V vuosisadalta aina Euroo-paan porvarillisiin vallankumouksiin saakka. Venäjällä feodalismia ajan katsotaan olleen IX vuosisadalta vuoden 1861 talonpoikaisreformiin saakka. Kiinassa feodalistinen järjes-telmä jatkui n. 2000 vuotta.

Länsi-Euroopan tarkastelu feodalismia tutkittaessa on eu-rooppalaiselle ihmiselle luonnollis-ta, koska sen historian tunnemme tarkimmin ja alue on meille monessa mielessä läheisempi. Maailman eri alueilla feodalistisen järjestelmän syntymekanismit olivat geopoliti-tisten tekijöiden vaikutuksesta hie-man erilaiset, mutta järjestelmän syntymekanismien ja toiminnan pe-ruspiirteet kaikkialla samat.

6.6.1 Orjuuden loppu ja feodalismi Bysantissa

Rooman heikentymisen seuraukse-na v. 395 valtakunta hajosi Länsi- ja

Tällä aukealla keskus-tellaan marxilaisesta yhteiskuntateoriasta. Historiallisen materia-lismin osalta kehittä-mme ja testaamme tule-van opintomateriaalin sisältöä. Kritisoi-kaa, kommentoi-kaa ja kir-joittakaa.

Itä Roomaan. Itä-Rooman (Bysantti) pääkaupungiksi tuli Konstantinopo-li (Bysantium). Itä-Roomaan kuului-vat Balkanin niemimaa, Egypti ja Aa-sian provinssit. Bysantissa talouden rappio ei ollut niin syvä kuin lännes-sä. Siellä säilyi vapaata talonpoikaisto-a, jonka piiristä voitiin täydentää armeijan rivejä.

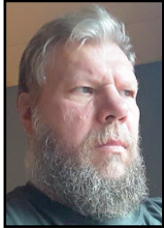
Bysantissa oli vireitä kaupun-punkeja: Konstantinopoli, An-tiokia ja Aleksandria, joista käsin käytiin laajaa kauppaa mm. Iranin, Intian ja Kiinan kanssa sekä tuoteti-in runsaasti käsityötuotteita. Kaup-pa tuotti hallitukselle runsaasti voit-toja ja viljakauppa oli kokonaan kei-sarillisen hallituksen käsissä. Or-jia, kolonneja ja kaupunkien käsi-työläisiä riistettiin ja verotettiin an-karasti. Näiden tulojen varassa kei-sari kykeni pitkään puolustamaan valtakuntansa vakautta. Orjia ja ko-lonneja alkoi kuitenkin paeta vuoris-toon, jossa ne muodostivat hallituk-sen virkamiehiä vastaan taistelevia sissiosastoja.

6.6.2. Orjanomistukselli-sen yhteiskuntamuodon restauraatio Länsi-Roo-maan ei onnistunut

Keisari Justinianuksen hallituskau-della (527-565) politiikan tavoitteek-si otettiin Rooman keisarikunnan ai-kaisen orjanomistusjärjestelmän pa-lauttaminen sekä entisen Länsi-Roo-man siirtäminen takaisin orjanomis-tusaikaan. Pohjois-Afrikassa aloitet-tiin sota vandaalien- ja Pohjois-Ita-liassa itägoottien kuningaskuntaa vastaan.

Näiden alueiden kansat eivät halunneet orjanomistuksellista järjestelmää takaisin, vaan taistelivat ankarasti Justinianuksen joukko-ja vastaan. Bysantin sotavoimat on-nistuivat valloittamaan nämä alueet ja laajenemaan myös muille alueille. Ne aiheuttivat samalla väestölle suunnatonta tuhoa. Keisarikun-nan koko väestö maksoi näiden sotien kustannukset raskaina veroina. Kansan tyytymättömyys kärjistyi. Seurasi jatkuvia orjien ja kolonniin kansankapinoita pääkaupungissa ja eri puolilla valtakuntaa.

Bysantin uusi ”suuruus” jäi väliaikaiseksi. Langobardien heimot työntyivät 6. vuosisadan lo-pulla Pohjois-Italiaan. Seuraavan vuosisadan lopulla arabit (katso: Is-lam ja feodalismi) valtasivat Bysan-tilta Syyrian, Palestiinan ja Egyptin. Voimakkaan orjanomistuksellisen riiston ja verorasituksen vuoksi väestö näillä alueilla vihasi Bysant-tia, eikä tehnyt vastarintaa valloit-tajille.

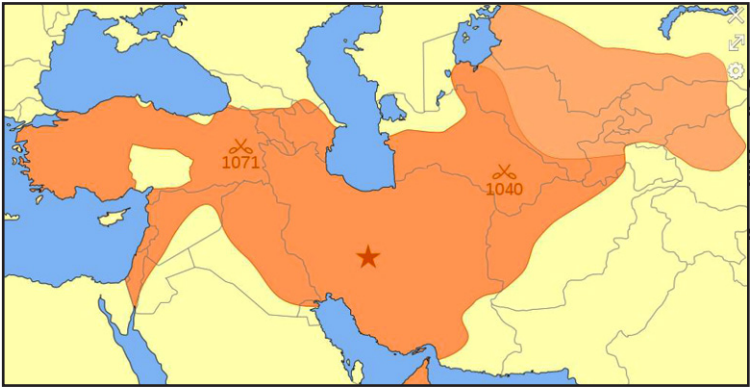
Kai Leivo

eduskunnan taustalla markkinavoi-mien suuntaviivoista.

Epäonnistuessaan tehtä-vissään kansanedustajat ja halli-tus joutuvat toimimaan kansan syl-kykuppina. Todellisuudessa syy ei ole heissä kuin osittain, vaan har-joitetussa talouspolitiikassa. Sitä ei haluta vaihtaa toiseen, kansanval-timpaan suuntaan, mikä edel-lyttäisi yhteiskunnan perusraken-teiden purkamista ja korjaamista. Sanalla sanoen tulisi poistaa luok-kajako ja saattaa yhteiskunta de-mokraattisemmin virtaavaan tilaan.

Kansanedustajien kuulles-

teessa yhteiskun-nan perusraken-teisiin ei käytän-nössä anneta mah-dollisuutta puut-tua, siitä pääoma-piirit pitävät huo-len määrittäessään yhteiskunnan ja eduskunnan taustalla markkinavoi-mien suuntaviivoista.

Kuva: Wikimedia Commons

Sekä orja-, että feodaaliajalla Lähi-idän ja Keski-Aasian alueella nousi useita laajoja valtakuntia, jotka nopeasti hajosivat. Turkinsukuiset sunnilaisuuteen kääntyneet seldžukit kykenivät luomaan XI-XII vuosisadoilla Lähi-itään ja Keski-Aasiaan laajan kehittyneen feodaalisen valtakunnan. Hallitsijan Malik-šah I kuoleman (1092) jälkeen valta-kunta hajosi valtataisteluiden seurauksena feodalistisiin ruhtinaskun-tiin. Kuitenkin jo v. 1077 Vähään-Aasiaan syntyi seldžukien Bysantilta Manzikertin taistelussa 1071 valtaamalle alueelle Rumin suttanikun-ta (1077-1301). Sitten v. 1301 Marmarameren kaakkoispuolella erään pienen seldžukien soturiheimon johtaja Osman I julisti alueensa itse-näiseksi osmannivaltioksi, josta laajeni Osmannien (Ottomaanien) im-periumi. Kuva: Seldžukien valtakunta laajimmillaan v. 1092

Slaavilaisia heimoja asui Elbe-joen, Itämeren, Volgan, Donin, Mus-tanmeren ja Balkanin rajoittamalla alueella. Yhteiskuntaluokkien väli-sen ristiriitojen kärjistyessä Bysan-tissa, alkoi alueelle siirtyä 6. vuosi-sadalla slaavilaisia kansanryhmiä. Yhdistyneiden slaaviheimojen keskuudessa tuotantovoimat ja sotatai-dot kehittyivät nopeasti. Bysantissa orjat, kolonnit ja kaupunkien köyhät kokivat slaavilaiset vapauttajina or-janomistajista ja raskaista veroista.

6.6.3 Feodalismi syrjäytti orjanomistuksellisen yhteiskuntamuodon Bysan-tissa

Balkanin pohjoispuolen slaavilai-set kansat, serbit, kroaatit ja bul-gaarit asuttivat keisarikunnan poh-joiset osat sekä siirtyivät suurin jou-koin myös Vähä-Aasiaan. Asuttamilaan alueilla slaavilaiset karkottivat pois bysanttilaiset maanomistajat ja asettuivat heidän mailleen. Orjat ja kolonnit saivat vapauden ja heistä tuli vapaita talonpoikia. Slaavit tun-nustivat keisarin vallan, palvelivat keisarin sotajoukoissa ja maksoivat veroa. Tämän siirtolaisuuden johdosta Bysantti pysyi pystyssä 1000 vuotta Länsi Rooman hajoamisen jälkeen.

Monille keisarikunnan alueil-le jäi paljon ylimysten (suur-maanomistajien) maita, joissa työskenteli kolonneja ja orjia. Rik-kaat maanomistajat eivät voineet riistää orjiaan ja kolonnejaan enti-seen tapaan, koska orjat saattoivat paeta slaavilaisten puolelle. Orjatyö ei ollut enää edullista maanomistajille. Siksi maanomistajat alkoivat

vuokrata vapaille talonpojille maata. Orjien määrä väheni ja heidän riis-tonsa helpottui. Orjanomistukseen perustuva yhteiskuntajärjestys alkoi hävitä.

Bysantissa, kuten tätä en-nen Länsi Rooman alueella, 7. -8. vuosisadalla alkoi entisistä orjista ja kolonneista muodostua vapaa-ta talonpoikaistoa. Tässä yhteiskun-nallisessa tilanteessa Bysantin kei-sarikunta säilytti edelleen keisari-vallan ja osan alueistaan. Bysantis-sa käsityö, kauppa ja kaupungit säi-lyivät elinvoimaisina, mutta maano-mistaja ylimystö säilyi voimakkaana ja tuki keisarivaltaa.

6.6.4 Feodalismi lujitti otettaan Bysantissa

Feodalismi vakiintui ja vahvistui By-santissa 9.-11. vuosisadalla, kun ta-lonpojat jälleen joutuivat riippuvai-siksi suurista maanomistajista. Ku-ten monesti historiassa aikaisem-minkin, sota- ja katovuosina talon-poijat velkaantuivat suurille maan-omistajille ja joutuivat lopulta luo-vuttamaan maansa suurtalilliselle. Samoin vapaata viljelijää köyhdyt-tivät keisarillisen hallituksen mää-räämät raskaat verot. Talonpoikaisto-ta tuli feodaalisia maaorjia. Vilje-lijät joutuivat tekemään työtä maan-omistajain pelloilla tai suorittamaan viljelemästään maasta tuoteveroa. Alistetut ihmiset kapinoivat v. 820 koko Vähä-Aasia oli sotatilassa. Ka-pinalliset piirittivät Konstantinopo-lia. Lopuksi hallitus kykeni tukahdut-tamaan kapinan ja kapinan johtajat teloitettiin.

Jatkuu sivulla 16

Porvarillinen demokra-tia tarkastelussa

”Mikä sitten voi olla sosialistisen poliittisen järjestelmän demokraat-tisuuden kriteerinä? Todellisen sosialistisen demokration kriteeri-nä ei ole poliittisten puolueiden lukumäärä, vaan se missä määrin työväenluokka ja koko työtätekevä väestö osallistuvat maan hallin-taan, yhteiskunnan poliittisen, taloudellisen ja sivistyksellisen elä-män johtamiseen. P.N.Fedosejev

Länsimainen porvarillinen demokra-tia on aina muodollista ja tosiasias-sa estää työläisiä osallistumasta yhe-teiskunnan asioiden hoitoon. Meillä on edustuksellinen, parlamentaari-nen demokratia, joka on tarkoitettu ihmisille, jotka eivät itse uskalla (eikä tähän edes pyritä) edustaa itseään, vaan valtion aina hieman autoritaa-rinen hallintomuoto huolehtii par-haansa mukaan siitä, että enemmistö pysyisi suhteellisen rauhallisena ja elämäänsä tyytyväisenä.

Valtio on syntynyt, kun al-kuyhteisöjen jälkeen ihmiskunta siirtyi luokkajakoon. Valtio toimii edelleen pakotuskoneistona luok-kien välisissä eturistiriita tilanteis-sa. Itseasiassa vallitseva parlament-idemokratia muistuttaa jossain määrin pitkälle hiottua, taitavas-ti peiteltyä diktatuuria, missä peri-aatteessa kaikki on muutettavissa, mutta käytännössä ei sovi hyppiä perustuotantovälineet omistavan pääomaluokan varpaille. Nykytilan-

ei itse yhteiskunnallisen asemansa takia voi olla porvariston kannatta-ja, muutoin kuin vääristyneen ideo-logisesti toimiessaan tosiasiallista asemaansa vastaan.

Herääkin kysymys: mitä järkeä on antaa äänensä kapitalismia kan-nattaville edustajille, joiden asema ja intressit poikkeavat täysin omastasi? Siinä on pulmaa kerrakseen. Mutta tulee vielä aika, jolloin kansa herää oikein tosissaan vaatimaan oikeuk-siaan. Muutokseen tarvitaan laa-japohjainen kansanrintama, joiden yhteinen tehtävä on kapitalistisen talousjärjestelmän nykyisen uuslib-eralistisen vaiheen kumoaminen ja siirtyminen yhteiskuntakehityksen seuraavaan vaiheeseen: socialisti-seen suunnitelmatalouteen. Kaikki kapitalismiin kyllästyneet ihmiset: vain yhdessä teissä on voimaa muu-tokseen!

Kai Leivo

Terveydenhuolto Pohjois-Koreassa

Maksuton terveydenhuolto on alkanut Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT) liki 70 vuotta sitten. Sitten, erityisesti 1990-luvulta lähtien, terveydenhuoltojärjestelmä on kohdannut suuria haasteita. Toistuvat luonnonkatastrofit, energiapula ja ulkomaankaupan vaikeutuminen YK:n pakotteiden vuoksi ovat vaikeuttaneet riittävän terveydenhuollon järjestämistä. Korea tarvitsi monenlaista ulkomaista apua ja yhteistyötä terveydenhuoltojärjestelmänsä säilyttämiseksi ja kohentamiseksi.

KDKT:n kansanterveyslaki säädettiin vuonna 1980, minkä jälkeen sitä on uudistettu useaan otteeseen. Viimeisen kerran vuonna 2012. Lain mukaisesti KDKT:n terveydenhoidon kolme keskeistä perustaa ovat maksuttomuus, panostaminen ennaltaehkäisevään hoitoon sekä aluelääkärijärjestelmä.

Maksuttomuus

Maksuton terveydenhuolto toteutettiin KDKT:ssa vuoden 1953 alusta. Korean sodan jälkeinen voimakkaan jälleenrakennuksen aika tarkoitti myös terveydenhuollon nopeaa kehittymistä. KDKT:sta tuli malliesimerkki erittäin lyhyessä ajassa saavutetusta edistyksestä terveydenhuollon saralla. KDKT:n terveydenhuoltojärjestelmä on julkinen, ja sitä tarjotaan maksutta ja elinikäisesti kaikille maan kansalaisille.

Kansanterveyslain 10. artiklan mukaan: (1) Kaikki laitos- ja avohoitopotilaiden reseptilääkkeet ovat maksuttomia. (2) Potilaan hoito on maksutonta, mukaan lukien lääkärikäynnit, diagnoosi, lääketieteelliset tutkimukset, leikkaukset ja muut toimenpiteet sekä ateriat. (3) Työntekijöiden sairaanhoitopalvelut ovat maksuttomia. Valtio tai osuuskunnat vastaavat myös syntyvistä matkakustannuksista. (4) Synnytyspalvelut ovat maksuttomia. (5) Ennaltaehkäisevät palvelut, kuten terveystarkastukset, terveysohjaus ja rokotteet, ovat maksuttomia.

Sairauksien ennalta ehkäisy

Sosialistisen lääketieteen perusta on ennaltaehkäisevä lääketiede.

Valtion velvollisuutena on toteuttaa toimenpiteitä etukäteen, jotta ihmiset eivät sairastuisi. On panostettava ensisijaisesti sairauksien ennaltaehkäisyyn. Valtion laitosten ja yritysten on annettava hygieniavalistusta ja koulutustyötä siten, että ihmiset itse osallistuvat vapaaehtoisesti hygieniakulttuurin luomiseen, hoitavat terveyttään ja mahdollisuuksien mukaan estävät sairauksien syntyä tieteeseen perustuen. Kaikkien on noudatettava tiukasti valtion määrittelemiä hygienianormeja.

Valtion tulee edistää liikuntaa, ihmisten terveyttä ja kestävyyttä. Laitosten, oppilaitosten ja yritysten on annettava päivittäinen mahdollisuus liikuntaan ja urheiluun, jotta opiskelijat ja työntekijät voivat edistää fyysistä kuntoaan ja vaikuttaa siihen, etteivät sairastuisi.

Aluelääkärijärjestelmä

Olenainen osa KDKT:n terveydenhuoltoa on aluelääkärijärjestelmä. Aluelääkäri on vastuussa tietyn alueen tai jonkun työpaikan terveydentilasta. Aamupäivällä lääkäri ottaa vastaan potilaita ja iltapäivällä hän kiertää kodeissa ja työpaikoilla valvomassa ihmisten terveyttä ja hygieenisä oloja sekä antamassa erilaista neuvontaa ja opastusta. Tämän järjestelmän avulla aluelääkärit ovat aina selvillä alueensa terveystilanteesta ja ennaltaehkäisevä hoito tavoittaa jokaisen kansalaisen.

Toimintatapa perustuu ajatukseen, että ennaltaehkäisevä hoito on sairaanhoitoa edullisempaa niin kansalaisen kuin yhteiskunnanakin näkökulmasta. Lääkäri ei saa vain istua klinikallaan, vaan hänen

pitää etsiä potilaita. Myös kouluissa tehdään erittäin aktiivista terveysvalistusta. KDKT:ssa lääkäreitä on 3,7 kpl 1 000 asukasta kohti (2014), mikä on saamaa tasoa kuin Suomessa.

Terveydenhuollon kattavuus

Kansanterveyslain mukaan valtion on sijoitettava sairaaloita ja klinikoita kaupunkiin, maaseudulle, tehtaisiin, yrityksiin, kalastajakiiliin sekä metsä- ja vuoristokiiliin ja ylläpidettävä niitä nykyaikaisella tavalla, rakennettava erikoissairaaloi- ta ja -sanatorioita ja jatkuvasti nostettava sairaanhoitopalvelujen erikoistumisastetta, jotta ihmiset voivat saada hoitoa missä ja milloin tahansa. Käytännössä monet erikoissairaalat sijaitsevat Pjongjangissa ja niiden tehtävänä on konsultoida alueiden sairaaloita haasteellisimmissä tapauksissa. Yhteydenpitoa harjoitetaan mm. videoneuvottelulaitteiden avustuksella.

Äidit, lapset ja vanhukset

Äitiysloma on 60 vrk ennen syntymää ja 180 vrk syntymän jälkeen. Naiset, joilla on kolme lasta tai enemmän tekevät vain kuusituntista työpäivää saaden kuitenkin kahdeksaa tuntia vastaavan palkan. Kansanterveyslain mukaisesti äitiyslomaa saaneille naisille sekä heidän huollettavanaan oleville perheille annetaan tukia ja ylimää- räisiä jakeluannoksia. Tämän järjestäminen on sekä valtion että osuuskuntien vastuulla.

Laitosten ja yritysten on varmistettava myös lasten terveyden ja kasvun edellyttämät ravintolisät, kuten vitamiinit. Päiväkotien on hoidettava lasten ravitsemusta ja hygieniata tieteellisten periaatteiden mukaisesti. Valtio järjestää myös orpolasten hoidon ja kasvatuksen. Toisin kuin Suomessa äidin kuollessa synnytykseen tai lapsen ollessa pieni, lapsi sijoitetaan yleensä orpokotiin siihen saakka, kun hän

Lääketieteen opiskelijat luennolla

täyttää neljä vuotta. Tämän jälkeen hän muuttaa isänsä luokse.

Eläkeikä on miehillä 60 vuotta ja naisilla 55 vuotta. Vanhustenhoito on pääasiassa perheiden vastuulla. Niissä tapauksissa, että perhe ei syystä tai toisesta voi vastata vanhusten hoidosta, valtio järjestää paikan vanhainkotiin.

Perinteinen korealainen lääketiede

Perinteisellä korealaisella lääketieteellä on pitkä historia, ensimmäiset lääketieteelliset kirjat on julkaistu jo 1400-1600 luvuilla. Korealaiset käyttivät akupunktiota, poltinhoitoa ja erilaisia yrttejä ja rohdoksia. Akupunktiossa käytetyn kivineulan kehittivät korealaiset ja sen käytön omaksuivat myös kiinalaiset. Korealaiset näkevät, että perinteisellä korealaisella lääketieteellä ei ole haitallisia sivuvaikutuksia, toisin kuin synteettisillä lääkkeillä. Perinteisen lääketieteen tavoitteena on parantaa elintoimintoja, hidastaa ikääntymistä sekä nopeuttaa energian palautumista ja auttaa siten ihmisiä elämään pitkään.

Kansanterveyslain 16. artiklan mukaan valtion on kehitettävä perinteistä lääketiedettä ”joka on kansamme erinomainen perinteinen hoitomenetelmä”. On myös hyväksyttävä laajasti perinteiset hoitomenetelmät, mutta niiden on pe-

rustuttava nykyaikaiseen lääketieteelliseen diagnoosiin. Valtion velvollisuus on varmistaa perinteinen lääketuotanto, suojeltava ja lisättävä lääkekasviresursseja sekä viljeltävä ja kerättävä niitä suunnitellusti.

Ympäristöterveys

Kansanterveyslain 22. artiklan mukaisesti valtion on estettävä ilman, maaperän ja vesien pilaantuminen kaikissa kansantalouden sektoreilla elinympäristön suojelemiseksi. Laitosten, yritysten ja järjestöjen on istutettava tienvarsille puita ja rakennettava viheralueita sekä osaltaan varmistettava, että luontoa ei saatuteta. Laitosten, yritysten ja järjestöjen on noudatettava tiukasti valtion määrittelemiä hygienianormeja tuotettaessa ja käsiteltäessä elintarvikkeita.

Terveydenhuollon haasteet

KDKT:n terveydenhuollossa on monia haasteita johtuen mm. jatkuvista luonnonkatastrofeista, YK:n pakotteista, jotka hankaloittavat ulkomaankauppaa, sekä kroonisesta energiapulaista johtuen. Tämä näkyy mm. lääketieteen perustarvikkeiden, kuten lääkkeiden ja diagnostiikkalaitteiden heikentyneenä saatavuutena.

Jatkuu sivulla 19

Historiallisen materialismin perusteista (6/1)...

Jatkoa sivulta 15

Vaikka Bysantti oli menettänyt valtaosan hallitsemistaan alueista, se oli edelleen 10-11. vuosisadoilla voimakas. Konstantinopoli oli Euroopan mahtavin kaupunki, joka kävi kauppaa Aasiaan, Eurooppaan ja slaavien alueille pohjoiseen. Sivistys, tiede, taide ja tuotantovoimat olivat edellä muuta Eurooppaa. Suuret feodaaliliomistajat rikastuivat ja kasvattivat omaisuuttaan nopeasti. Heidän voimansa ja itsenäisyytensä keisariin nähden kasvoivat. Hallitsemillaan alueilla he muodostivat omia vahvoja sotilasosastoja ja pyrkivät saavuttamaan alueillaan täyden itsenäisyyden ja irtaantumaa keisarin määräysvallasta. Keisarikunta heikkeni ja alkoi hajota feodaalisiksi osiksi. Sitten jälleen 11. vuosisadan lopulla keisarikunta vaivoin kykeni torjumaan ulkoa tulevien paimentolaisten ja normannien hyökkäykset.

6.6.5 Feodalistiset ristiretket ennakoivat idän ja lännen vastakkainasettelua?

Feodalismille oli tyypillistä, että valtakunnat ja ruhtinaskunnat kävivät alituisen keskenään hyökkäys- ja ryöstösotia. Euroopan feodaalit himoitsivat ”itämaiden rikkauksia”, joista olivat kuulleet. Paavit toivoi-

vat voivansa kääntää Bysantin kirkon omaan uskoonsa. Eri syistä Euroopan feodaalit, papit, kauppiat ja talonpojat ottivat vastaan kehotuksen lähteä ”vapauttamaan” Jerusalemiä, ”pyhää maata”, muslimeilta takaisin kristityille.

Vuonna 1099 ristiretkeläiset koven taisteluiden jälkeen valtasivat Jerusalemin ja järjestivät hirvittävän joukkoteurastuksen. Ketään kaupunkilaista ei armahdettu. He perustivat Jerusalemin feodaalisen kuningaskunnan ja saivat vallattua myös Palestiinan ja Syyrian, koska alueen muslimiuskoiset feodalistiset kuningaskunnat kävivät keskinäisiä sotia. Sitten 12. vuosisadalla pienet muslimifeodalistiset valtiot yhdistyivät yhdeksi valtioksi. Tämän jälkeen sulttaani Saladinin (Salad-ad-Din) joukot aiheuttivat ristiretkeläisille tappion Genesaretin järven luona v. 1187 ja valtasivat Jerusalemin takaisin muslimille.

Ristiretkeläiset saivat Euroopasta apua (IV ristiretki), mutta eivät enää yrittäneetkään edetä Palestiinaan, vaan valloittivat v. 1204 salakavalalla rynnäköllä Konstantinopolin, jossa he ryöstivät omaisuutta, tuhosivat taideteoksia,

surmasivat armotta väestöä ja saivat suuren sotasaaliin.

Bysanttilaiset vetäytyivät Vähään-Aasiaan, josta käsin he tekivät rosvoritareille vastarintaa. Vuonna 1261 kreikkalaiset valloittivat Konstantinopolin takaisin ja Bysantin keisarikunta pystytettiin uudelleen. Bysantti ei kuitenkaan enää toipunut länsimaiden ristiretkeläisten toimeenpanemasta hävityksestä. Ristiretkien johdosta Bysantin kauppa siirtyi genovalaisten ja venetsialaisten kauppiaiden haltuun.

6.6.6 Uudet feodaalivaltiot vahvistuivat Bysantin ympärillä

Pohjoisesta käsin Bysanttia ahdistivat nyt Serbia ja Bulgaria. Uusi vihollinen ilmaantui turkkilaisten taholta, kun islamilaisuuteen 10. vuosisadalla kääntyneet turkkilaiset loivat feodaalisen seldžukkien sunnivaltion 11. vuosisadalla, joka nopeasti hajaantui toisiaan vastaan taisteleviksi feodaalisiksi ruhtinaskunniksi.

Osman yhdisti näistä pienistä turkkilaisista alueista Mar-marameren kaakkoispuolella laajenevan feodaalisen Osmannien valtakunnan. Osmannit suuntautuivat Balkanille, koska huomasivat, että keskinäisten feodaalisten sotien heikentämät Bulgaria ja Serbia eivät kyenneet voimakkaaseen vas-

tarintaan. Osmannit tuottivat Serbialle Kosovo Poljessa suur tappion 15.6.1389 ja valtasivat myös Bulgarian 25.9.1396. Bysantti ja Konstantinopoli olivat nyt täysin Osmannien saartamia. Turkkiilaisten ja Bysantin lopputaistelu kuitenkin siirtyi.

Keski-Aasian alueella 14. vuosisadan lopulla feodaaliruhtinas Timur yhdisti paimentolaisheimoja ja ruhtinaita käyttäen hyväkseen feodaalien keskinäisiä riitoja. Timur loi ison valtion, jonka pääkaupunki oli Samarkand, johon kuuluivat 1400-luvun alussa mm. Keski-Aasia, Iran, Pohjois-Intia, Syyria ja Vähä-Aasia.

Ankaran lähellä v. 1402 Timurin armeija aiheutti Osmannien joukoille tappion ja Osmannien sulttaani joutui Timurin vangiksi. Tämä pysäytti väliaikaisesti turkkilaisten etenemisen. Sulttaani Muhammed II:n johdolla turkkilaiset v. 1453 uudistivat hyökkäyksensä Bysantin valloittamiseksi ja Konstantinopoli vallattiin rynnäköllä 53 päivän piirityksen jälkeen. Osmannit tekivät Konstantinopolista laajenevan imperiuminsa pääkaupungin ja antoivat sille uuden nimen, Istanbul.

6.6.7 Maailmankartta piirretti Bysantin ympärillä lähelle nykymuotoa

Tuotantovoimien kehityksen ja jat-

kuvan alueellisen kilpailun vauhdittamana viimeisetkin Bysantin ympärillä elävät kansat siirtyivät yhteiskuntakehityksessään varhaisesta luokkayhteiskunnasta feodaalisen luokkayhteisön vaiheeseen. Ensimmäisten suurten orjavaltioiden kohdalla jo ilmeni, että niiden naapurina sukuyhteisössä elävät kansat kykenivät historiallisesti lyhyessä ajassa saavuttamaan valtiollisessa kehityksessä vahvemmat ja vanhemmat naapurinsa. Tämä edellytti tuotantovoimien kasvua ja kykyä ottaa huomioon vallitsevat luokkataistelun olosuhteet. Yhteiskuntakehitykseen tuli mukaan politiikan taito.

Samoista syistä Vähä-Aasian, Pohjois-Afrikan, Mustan meren, Keski-Aasian alueilla ym. alueilla nousi toinen toisensa jälkeen uusia feodaalisia valtioita. Valtioiden määrällinen kasvu vietiin usein niin pitkälle, että syntyynyttä valtiota oli lähes mahdoton hallita. Siksi ne yleensä hajosivat pienemmiksi orjanomistukselliseksi tai feodaaliseksi valtioiksi. Bysantin 1000-vuotisen historian kuluessa muotoutui alueen maantieteellinen kartta, joka hyvin alkoi muistuttaa nykyistä maantieteellistä jakoa.

Filosofian työryhmä

-jatkuu seuraavassa numerossa-

Navalnyin erikoistapaus

Olen jo edellisissä artikkeleissani useasti korostanut, että lisääntyvän sosiaalisen ja poliittisen jännityksen korkeasuhdanteiden oloissa mittavat mielenilmaisut ovat ehdottoman väistämättömiä. Näiden tapahtumien syy saattaa olla mikä tahansa. Usein syyinä ovat virkamiesten omat toimet. Viime vuonna sellaisia tapahtumia oli useampia. Mutta jos tähän asti kyseiset mielenilmaukset olivat luonteeltaan paikallisia, niin viime tammikuussa oli kaksi suhteellisen voimakasta tapahtumaa, jotka olivatkin valtakunnallisia. Niiden sytykkeenä oli Navalnyin pidättäminen heti sen jälkeen, kun hän oli palannut Venäjälle.

Navalnyin poliittiset laskeimat

Olen jo ennenkin kirjoittanut yksityiskohtaisesti mainitsemani oppositiojohtajan myrkyttämisestä, enkä lähde esittämään tätä tapahtumaa uudestaan. Kuten tunnettua, viimeisten kuukausien aikana Navalnyi on ollut hoidossa ja toipumassa Berliinissä. Sanottakoon se, että mukaan venäläinen politiikan tutkija ei odottanut häneltä näin nopeata paluuta Venäjälle.

Ja kuitenkin hän järjesti kaikille sellaisen yllätyksen, jonka lopputulos ei ollutkaan hänelle mitenkään miellyttävä. Navalnyi ei ilmeisesti odottanut tapahtumien sellaista käännettä, kun hän ilmoitti itsevarmasti lehtimiehille lentokoneessa, ettei mitään pidätystä tule tapahtumaan. Hänen myöhempi käytöksensä oli samoin osoitukseksi tästä. Näin ollen versio siitä, että hän oli tietoisesti päättänyt palata Venäjälle uhkasta huolimatta vain jonkin moraalisen velvollisuutensa täyttämiseksi, tuntuu minusta epätodennäköiseltä.

Jokaisen yhteiskunnallisen vaikuttajan elämässä saattaa seurata sellaisia tapahtumia, että ihminen joutuu tekemään moraalisen valinnan. Jouduin itse sellaiseen tilanteeseen, kun 3. lokakuuta 1993 olin menossa Neuvostojen Talolle, jota uhkasi rynnäkkö. Luulen kuitenkin, että Navalnyi ei ollut aivan sellaisen valinnan edessä. Tuskinpa hänen kannattajansa olisivat syyttäneet häntä pelkuruudesta, jos hän olisi pysynyt Berliinissä. Näin ollen hänen päätök-

sensä perustana oli jokin poliittinen laskelma. Mutta mikä se oli?

Kannatuksensa kehityksen kannalta hänellä ei ollut mitään syytä palata Venäjälle juuri nyt. Viime vuosina hän muutenkin teki etätöitä lähtemättä mihinkään Moskovasta ja osallistumalla vain harvoin joihinkin julkisiin tilaisuuksiin. Näin ollen sillä asialla, missä hän oleskeli, ei ollut suurta merkitystä. Sellaisten materiaalien avulla, kuten elokuva Putinin palatsista Genenzhikissa, hän saattoi huolehtia kannatuksensa säilyttämisestä ja jopa lisäämisestä.

Laskelmia tulevan poliittisen kriisin varassa?

Tilanteen järkiperäinen selitys voisi olla seuraava. Jonkinlaisen saamansa tiedon perusteella hän päätti, että vallan siirto tai transito (jota nimitystä käytetään Venäjällä Putinin erottamisesta vallasta) klanien välisen taistelun kärjistymisen tai Putinin terveyden huononemisen tuloksena tapahtuisi jo aivan lähiaikoina. Ja siinä tilanteessa ”järjestäytymättömän opposition” johtaja saattaisi yrittää hyödyntää hänen yhteiskunnallista- ja nyt myös ulkopoliittista tukeaan ennen kaikkea mittavien mielenilmausten järjestämisen muodossa. Se tarkoittaisi sitä, että olisi jo korkea aika aloittaa se viimeinen rynnästy.

Navalny on jo itse asiassa pitkän aikaa harrastanut yhteistyötä eräiden vaikutusvaltaisten klanien kanssa, jotka ovat hänen kauttaan saattaneet julkiseksi heidän kilpailijoitaan paljastavaa aineistoa.

Sergei Skvortsov

Kaiken lisäksi Navalnyin arvovallan lujittumisen myötä poliittisena vaikuttajana, tämän yhteistyön olisi pitänyt vain lujittaa entisestään ja kehittyä. Mutta sitten epäonnistuneen myrkytyksen jälkeen tilanne muuttui perusteellisesti. Navalnyista tuli eräs Venäjän tunnetuin venäläinen poliitikko, Häntä alkoivat tavata maailman suurimpien valtioiden johtajat, mikä nykyoloissa oli otettava huomioon kaikkien asiasta kiinnostuneiden piirien taholta. On jopa olemassa tietoja siitä, että Venäjän eräät voimakakeskukset alkoivat asettaa laskelmansa häneen tulevana presidenttinä, joka pystyy sopimaan Lännen kanssa ja alkoivat avata hänelle pääsyä hyödyntämään laittomien kauppajen avulla hankkimiaan huvipursia ja omakotitaloja. On hyvin paljon mahdollista, että juuri nämä klanit antoivat Navalnyille eräänlaisia turvallisuuden takuita, jotka eivät siten valitettavasti toteutuneetkaan.

Minulla ei ole olemassa tiedottajia hänen esikunnassaan, koska Navalnyi ei ole meidän liittolainen, pikemminkin päinvastoin. Tästä syystä ei voi täysin varmastakaan väittää mitään, mutta siitä huolimatta on kuitenkin vahvistumassa vaikutelma siitä, että Navalnyin päätös järjestää 23. tammikuuta Venäjällä valtakunnallinen mielenosoitus poliittisten vankien (ja ennen kaikkea hänen itsensä) vapauttamisen puolesta, olisi ollut ex tempore - tempaus. Mahdollisesti tämä päätös tehtiin tunteiden eikä seikkaperäisen laskelman tuloksena.

Tästä huolimatta sellainen kutsu Navalnyin puolelta esitettiin ja 23. tammikuuta Venäjän useissa kymmenissä kaupungeis-

Venäjällä käytiin syyskesällä 2018 kamppailu eläkeiän nostoa vastaan. Silloin osoittautui, että myös kommunisteilla on kykyä ja voimaa organisoida joukkoja liikkeelle oikean asian puolesta. Aivan kuin Suomessa, myös Venäjällä kommunistinen liike on hajaantunut lukuisiin ryhmiin ja puolueisiin. Näissä protesteissa eläkeiän nostoa vastaan kommunistit ja heitä lähellä olevat järjestöt kykenivät myös yhteisiin esiintymisiin. Uutiset Venäjältä viestivät, että kyllä kommunistien keskuudessa tämän ”Navalnyin erikoistapauksen” poliittinen luonne havaitaan, mutta aloitetta tulisi olla kommunisteilla.

sa mielenosoituksiin osallistui noin satatuhatta osanottajaa. Tätä tuloista voidaan nimittää menestysiksi, koska nk. perestroikan ajoista lähtien syrjäseudulla ei näin mitattavia mielenosoituksia ole nähty. Menestys oli tietysti suhteellinen, koska kyseiset mielenosoitukset eivät horjuttaneet vallitsevan järjestelmän perusteita. Tuolloin, vaikka mielenosoitusten syynä oli todellakin Navalnyin pidätys, niin valtaosaa mielenosoitusten osanottajista tuskin voidaan pitää hänen faneina tai edes kannattajina. Selkeimmin tämän asian esitti Tulassa järjestetyn forumin eräs osanottaja: ”Ihmiset marssivat viranomaisten mielivaltaa vastaan, eikä Navalnyin tukemiseksi. Miksi te joka paikassa sotkette asiaan Navalnyin?”

Mielenosoitukset kääntymässä itseään vastaan

Mutta ensimmäisen menestyksen yliarvioinut Navalnyin esikunta kehotti yllättäen viikon kuluttua osallistumaan uuteen samanlaiseen mielenosoitukseen. Tämä johti tietenkin osanottajien määrän huomattavaan supistumiseen - mielenosoitusten järjestäminen liian usein heikentää nopeasti poliittista aktiivisuutta siinäkin tapauksessa, jos mielenosoitukset ovat täysin laillisia. Ja täysin laillisia nämä mielenosoitukset eivät tietenkään olleet. Venäjän lainsäädännön kannalta ne olivat ”luvattomia mielenosoituksia”. 31. tammikuuta lupa sellaisten järjestämiseen saatiin vain yhdessä paikassa - Magadanissa Kauko-idässä.

Ja jos 23. tammikuuta Venäjän viranomaisten käytös oli suhteellisen pidättyväinen nyky-Venäjän tilanteen kannalta, niin toisen kerran, kun selvisi, että tilanne on laantumassa, niin eräissä paikoissa poliisi järjesti mielenosoittajille oikean löylytyksen ja yli viisittuhatta mielenosoittajaa pidätettiin.

Kuten olemme jo ilmoittaneet alusta alkaen, mielenosoitusten järjestäminen liian usein johtaa niiden heikentymiseen. 31. tammikuuta jälkeen, kun mielenosoitusten osanottajien määrä supistui huomattavasti, asia ymmärrettiin myös Navalnyin esikunnassa. Sen johtaja Leonid Volkov ilmoitti mielenosoitusten keskeyttämisestä toteamalla, että mielenosoitusten aalto on keskeytettävä korkealla tasolla ja selitti edelleen, että jos nyt alkaa lasku, niin silloin motivoituminen heikkenee ja kaikille tulee huono mieli. Tuolloin hän myös korosti, että Navalnyin esikunnat

vastustavat mielenosoitusten radikalisoitumista ja niiden muuttamista ”väkivaltaisiksi toimiksi”.

Volkovin sanoen mukaan Navalnyi on pyytänyt kannattajiaan ”keskittymään enemmän syksyyn” ja Valtionduuman vaaleihin. Navalnyin esikuntien poliittisen työn perustaksi Volkov nimitti ”viisaan äänestyksen” perustan laajentamista (kun kehoitetaan äänestämään sen opposition edustajan puolesta, jonka mahdollisuudet tulla valituksi ovat suurimmat). Ja Navalnyin kannattajat tulevat pyrkimään johtajansa vapauttamiseen ”ulkopoliittisin keinoin”.

Onko tilanne nyt hallinnassa?

Verkossa kiihtyi heti keskustelu siitä, toimiko Volkov oikein aina lausuntoihin asti siitä, että hän ”ilmitaan mielenosoituksia”. Tarpeellisen tiedon puutteessa en lähde kommentoimaan viimeistä lausuntoa, mutta joka tapauksessa tuollainen ratkaisu tuntuu väistämättömältä. Ja väistämättömäksi se muuttui silloin, kun esitettiin kehoitus lähteä kaduille tunteiden vaikutuksesta. Ajallisesti sopimaton kampanja ei olisi voinut päättyä muulla tavalla.

Tammikuun 31. päivän jälkeen ja erityisesti sen jälkeen, kun Navalnyin ehdollinen tuomio hänelle aikoonan keksitystä oikeusjutusta muutettiin ehdottomaksi ja Navalnyi lähetettiin kärsimään tuomiotaan, ”ylhäällä” huokaistiin helpotuksesta ja korkattiin mahdollisesti kuohuviinipullo. Tilanne on kuulemma nyt hallinnassa ja ”pääjärjestäjän” puuttuessa mielenosoituksia ei lähiaikoina tule tapahtumaan ja yleisesti ottaen vihollinen on itse asiassa ilmaistun tahtonsa pelata valtion sääntöjen mukaan.

Mutta toisaalta Venäjän viranomaisten ei kannata herpaantua liikaa. Ensimmäistä aaltoa seuraa aina väistämättömästi toinen aalto - joko Navalnyin kanssa tai ilman häntä. Yhteiskunnallisen tyytymättömyyden aiheuttajana on kuitenkin Venäjän valtiotalon ja sen tehottomat ja kansan vastaiset toimet. Viime vuosisadan alussa esitetty ajatus siitä, että ”hallituksemme on ensimmäinen vallankumouksellinen” on oikeudenmukainen myös nykypäivän Venäjällä. Historia on vain siirtynyt uudelle kierrokselle.

**Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäisen (pää-)sihteerin
02.03.2021**

-toimituksen väliotsikot-

Kahdenlaista oppositiota Venäjällä

NKP:n Sergei Skvortsov antoi Kansan äänessä joskus aiemmin tietoa esimerkiksi Venäjällä käynnissä olevista lakoista ja niissä mukana olevista paikallisista ammattijärjestöistä. Näitä asioita ei ole ollut esillä pitkiin aikoihin. Mikään media ei meillä kerro niistä. Ihmiset luulevat, että Venäjän ”markkinataloudessa” kaikki sujuu hienosti eikä ristiriitoja esiinny. Työväenlehdissä eikä edes facebookissa näy juuri sanaakaan Venäjän poliittisesta ja ammatillisesta työväenliikkeestä.

Oppositioista kirjoitettaessa ja puhuttaessa tarkoitetaan aina vain länsimielistä porvarillista liikettä, jossa Navalnyit ja Pussy Riotit näyttelevät pääosaa. Todellisuudessa vasemmistolainen, kapitalisminvastainen oppositio on paljon laajempi ja paremmin järjestäytynyt, kuin nämä länsimedian mainostamat väri-vaihtoliikkeet. Siitäkin huolimatta, että esimerkiksi kommunistisia puolueita ja niitä lähellä olevia työväen- ja vasemmistorintamia on liiankin kanssa. Omien selvitysteni mukaan yhteensä toistakymmentä. Ne ovat kuitenkin perinteiseen tapaan järjestäytyneitä ja niillä on oma lehdis-

tönsä sekä monilla myös verkkosivunsa. Ajoittain järjestöt ovat pystyneet myös yhteistoimintaan. Aatteellispoliittiset ohjelmat ovat keskeisissä asioissa samansuuntaisia.

Venäjän Kommunistinen Työväenpuolue VKTP julkaisee sivuillaan muutaman viikon välein tiedotteen maassa meneillään olevista merkittävimmistä työtaisteiluista. Näitä on ollut jatkuvasti mm. teollisuudessa, kuljetusaloilla ja kairoksissa. Usein aiheena ovat olleet saamatta jääneet palkat ja sovittujen palkankorotusten nojautuminen. Poliittisella puolella kommunistien järjestöt ovat joutuneet joissain tilanteissa viranomaisten mielivallan kohteiksi. Näin esimerkiksi viime marraskuun 7. päivänä, jolloin vietettiin perinteen mukaan Lokakuun vallankumouksen vuosipäivää muistomerkeillä. Tjumenissa ja Pietarissa poliisi keskeytti muistopäivän vieton koronasyihin vedoten. Tjumenissa VKTP:n alueellisen järjestön johtohenkilöt pidätettiin ja vietiin säilöön pitkäksi aikaa. Syytteitä tuli myöhemmin - täysin aiheetta.

Vasemmisto-oppositio koe-

taan vaaralliseksi tai ainakin kiussalliseksi tekijäksi joissain vallan keskuksissa. ROTFrontin eli Venäjän yhdistyneen työväenrintaman hakemus vaaleihin rekisteröitymistä varten hylättiin korkeimmassa oikeudessa. Näin ollen vain kaksi rekisteröinnin saanutta kommunistista puoluetta tulee olemaan mukana syksyn Duuman vaaleissa. Venäjän Federaation Kommunistinen Puolue ja Venäjän Kommunistipuolue. Edellinen on ollut Duumassa edustettuna. ROTFrontin oli tarkoitus toimia Venäjän KTP:n vaaliorganisaationa.

Vain kerran olen voinut lukea Helsingin Sanomista, että Venäjällä on olemassa sellainenkin kuin vasemmisto-oppositio. Toimittaja Jussi Niemeläinen joutui eräässä jutussaan viime vuoden lopulla myöntämään, että vasemmisto on ainoa, joka pystyisi Venäjällä saamaan aikaan huomattavia yhteiskunnallisia muutoksia, toisin kuin esimerkiksi Navalnyin nimeen vannova hajanainen yhden asian liike.

Jaakko Ahvola

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Miklossyn päätelmiä

Aleksanteri-instituutin tutkija Katalin Miklossy kirjoittaa Antti Ronkaisen ja Jyri Mykkäsen toimittamassa kirjassa VAPISEVA EUROOPPA EU:n itälaajenemisen myötä syntyneistä ongelmista. Odotukset olivat korkealla, kun pidettiin itsestään selvänä, että länsi toivottaa idän tervetulleeksi, kun länsipropaganda oli toistellut sitä koko kylmän sodan ajan. Länsi ei ollutkaan valmis ottamaan itää vastaan. Miklossy kirjoittaa, että itäisten maiden liittyminen Euroopan unioniin tapahtui yhtä aikaa liian myöhään ja liian aikaisin. Jähkailulla meneettiin innostusta ja arvostusta. Hyötynäkökulmien sanelema ja demokratian ulkokuoriin keskittynyt nopeutettu prosessi tuotti vain keinotekoisen ja toimintahäiriöisen järjestelmän.

Harvoin kiinnitetään huomiota siihen, mikä onkaan kansainvälisten suuryritysten varsinainen rooli epädemokraattisten järjestelmien ylläpitämisessä, arvioi Miklossy. Länsimaisten suuryritysten tulo idän markkinoille loi epäreilua kilpailua kotimaisille yrityksille. Maat vajosivat asteittain tytäryhtiötalouksiksi. Kotimaiset yhtiöt suuntasivat koti-

markkinoille, tai niistä tuli kansainvälisten yhtiöiden alihankkijoita. Tilanne oli epäreilu, kun suuret länsimaiset yritykset saivat idässä veroetuja, joista kotimaiset yritykset eivät saaneet nauttia. Ylikansalliset firmat rajoittivat ay-toimintaa, pitivät palkat matalina ja karsivat työntekilöiden jo saavuttamia etuuksia. Nämä suuryritykset, jotka hyötyivät halvasta mutta koulutetusta työvoimasta, välttivät yhteiskuntavastuuta ja kotiuttivat voittonsa eivätkä investoineet asemamaihinsa, vaan vaativat niiltä valtioinvestointeja, sanoo Miklossy.

Suuri osa Itä-Euroopan maista oli maatalousvaltioita, joiden tulon EU:n sisämarkkinoille katsottiin heikentävän Ranskan, Italian ja Espanjan maataloustuottajien asemaa. Työvoiman liikkuminen polkisi lännen työntekijöiden palkkoja. EU alkoikin pelata aikaa voidakseen sopeutua uuteen tilanteeseen. EU-byrokraatit pyrkivät suojelemaan lännen etuja. Täytettyään rakenteelliset ehdot maat olisivat riittävän demokraattisia liittymään Euroopan unioniin.

EU-jäsenyys ei kuitenkaan lu-

nastanut ihmisten odotusta elintason noususta länsimaiden tasolle, sanoo Miklossy. Valtiosotalismin romahduksen jälkeen siirtymä minimaaliseen hyvinvointimalliin kostaui eriarvoistumisen lisääntymisenä. EU:n vapautuvat työmarkkinat tuottivat myös pettymyksen, koska siirtotyöläisille maksettiin usein murto-osa länsimaisten työntekijöiden palkoista, eivätkä idän työntekijät saaneet samoja työetuuksia kuin läntiset kollegansa. Työelämän murros ja tietoyhteiskunta jättivät vähemmän koulutetut ja pitkäaikaistyöttömät hankalaan asemaan. Tavallisten ihmisten kokemaa jokapäiväiseen toimeentuloon liittyvä epävarmuus yleistyi EU-jäsenyydestä huolimatta, kertoo Miklossy.

Suuret kansainväliset yritykset viihtyvät autoritäärisissä järjestelmissä, sillä niissä ei tarvitse pelätä ay-liikettä, lakkoja ja palkan korotuspaineita, saati varautua vallanvaihdoksiin, jotka voisivat vaarantaa jo kertaalleen sovitut veronalennukset, Miklossy päättelee.

Elina Tala

Suomen metsät voivat huonosti

Pertunmaan kunnan yksi suurimmista tavoitteista on mainostaa itseään mökkiläisille ja mahdollisesti kuntaan muuttaville esimerkiksi ulkoilu- ja virkistyskohteita tarjoavana kuntana. Kunta toimii kuitenkin erikoisella tavalla, suorittamalla avohakkuun virkistysalueeksi tarkoitettulla alueella. Taustalla on kai kunnan heikko taloudellinen tila ja rahaa pyritään etsimään kaikkialta.

Avohakkuita on tehty jopa satoja hehtaareja Pertunmaalla hyvin laajalla alueella ja tämä uhkaa metsien monimuotoisuutta ja tiettyjen kasvien ja eläinlajien katoamista. Marjat ja sienet ovat katoavien kasvien listalla. Myös hyödylliset hyönteiset ja pölyttäjät häviävät. Pertunmaan kunta on käyttänyt metsän hoidossa ja hakkuissa asiantuntijana metsänhoitoyhdistystä. Heräähin kysymys, ovatko metsänhoitoyhdistykset tekemässä enemmän tuhoa kuin hyötyä.

Suomessa on alueita, joissa metsiä on siirtynyt ulkomaiden sijoittajien omistukseen, jotka ovat kiinnostuneita vain nopeasta voitosta. Nykyistä metsänhoitolakia muutettiin vuonna 2014 ja sil-

loin siitä poistui hakkuumetsien vähimmäisikä. Sen sijaan ennen oli tarkat senttimäärät puun halkaisijalle ja puille oli olemassa myös vähimmäisikä. Vuonna 2018 peräti 31 prosenttia uudistushakkuista oli sellaisia, jotka olisi kielletty vanhan lain aikana. Puut olisivat olleet liian ohuita tai nuoria.

Tämän kaiken takana on riis-tojärjestelmä, joka ei kunnioita mitään muuta kuin rahan valtaa. Metsänomistajat ja metsäyhtiöt ovat valmiit parturoimaan ranteen pakuiset puut suurilla metsäkoneilla. Suuret avohakkuualueet ovat lohuton näky. Ihminen on tuhonnut sellaisella voimalla metsiä, että sen seurausta on monien eläinlajien katoaminen kokonaisuudessaan. Metsien monimuotoisuus on tärkeää kaikkien lajien olemassaololle, myös meille ihmisille. Jos jatkamme metsien totaalista tuhoamista, se vie ihmisiltä elämän edellytykset ja mikäkin raha ei korvaa sitä, mitä met-sillemme on tehty.

Metsät tarjoavat meille ihmisille paljon. Ne antavat rikkauksiaan meille marjat ja sienet ja metsiä on pidetty aina yhteisenä kansallisuusomaisuutena. Ikimetsät ovat moni-

muotoisuuden kannalta tärkeitä siksi, että se mahdollistaa eri lajien lisääntymisen ja tasapainottaa luonnossa olevia elämään liittyviä seikkoja. Ihmisen ei tule puuttua lajien säätelyyn, koska luonnossa kaikki tapahtuu luonnollisesti. Jokaisen lajin olemassaolo on toisen lajin elämisen ehto ja myös meidän ihmisten pitäisi ymmärtää, että olemme lähtöisen alkuaan luonnosta.

Mitä enemmän vieraannumme luonnosta, sitä enemmän altistumme sairauksille. Menetämme vaistomaisia ominaisuuksia, joita ihmiselläkin oli aikoinaan luonnossa. Nykyinen kilpailuyhteiskunta, joka perustuu jatkuvan kasvun ajatukseen, ei ole mahdollista tulevaisuudessa johtuen uusiutuvien luonnonvarojen ehtymisestä. Siksi ihmiskunnan olisi muutettava elintottumuksiaan saavuttaakseen tasapainon luonnon kanssa. Tietenkin ihmiskunnan suurin ongelma on maapallon ylikansoitus, johon pitäisi löytää ratkaisu. Meidän on pysähdyttävä miettimään, minkälaisen maailman jätämme lapsillemme.

Risto Tammi

Nuoriso ja maanpuolustus

Eräät tahot, joista käytän nimitystä militaristit, ovat huolissaan nuorison laskevasta maanpuolustustahdosta. Syitä tähän on haettu koirien ja kissojenkin kautta, mutta ehkä todelliset syyt eivät ole valjenneet. Yksi ja tärkein syy on nuorison järkevytymisen. Tietysti aina osa nuorisosta siirtyy poliisien, oikeusviranomaisten ja vankiloitten asiakkaisiksi. Tämä tapahtuu sukupolvesta toiseen, eikä se riipu poliittisista organisaatioista, vaikka hallituksessa olisi pientalonpojat tai Trumpin kloonit. Se osa nuorisosta ei ole kiinnostunut maan-eikä taivaan puolustuksesta.

Uusia aseita aiotaan hankkia Yhdysvalloista miljardeilla. Uusien hävittäjien hankinnasta on silmänlumeek-

si järjestetty ”tarjouskilpailu”. Yhdysvaltojen nöyristely ja nuoleminen on siinä mallissa, ettei eduskunnasta löydy montaa edustajaa, joka rohkenisi vastustaa jenkkihävittäjiä. Jonkinasteinen korruptionäytelmä on menossa. Koronan loppulaskua ei tiedä kukaan, velkaa pitäisi kuitenkin tehdä monia miljardeja, että aseet saataisiin maksettua.

Nykyinen nuori polvi halutaan maksajiksi. Siinä on yksi tärkeä syy maanpuolustustahdon laskuun. Järkevät nuoret ymmärtävät asemiljardeja tarvittavan lukemattomiin muihin kohteisiin. Koronaa ei voi torjua hienoillakaan Horneteilla. Turvallisuutta ne eivät tuo, turvatomuutta kylläkin. Venäjällä on voi-

massa ensi iskun doktriini, voi käydä sodan syttyessä niin, että yksikään Hornetti ei ehdi nousta ilmaan.

Viisainta ja halvinta maanpuolustusta on viisas ulkopoliitiikka. Tosin sen tekemiseen ei ole nyky-Suomessa kykyä eikä tekijöitä. Jos jossain hullussa maassa pitää olla myös hullu presidentti, ei se estä Suomen päättäjiä tekemästä viisaampia ratkaisuja. Yksi olisi uusien hävittäjien tilauksen peruuttaminen.

**Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta**

Rumat ja pahat

Mies näyttää väsyneeltä. Hartiat kumarassa. Housuissa polvet ovat rikki. Ne haisevat pahalta, kuten koko mieskin. Sellaisia sanoja kuin jalkahiki ja kainalohiki hän ei ole kuullutkaan. Kerran viikossa saunassa hän on pessyt itsensä pois lian, jonka sanan tuns

Onko hän laiska? Niin usein sanotaan, vaikka ei pitäisi. Hänellä on kahdentoista tunnin pituinen työpäivä pelloilla tai metsissä. Jokioisten kartanon maat sijaitsevat neljän kunnan alueella. Työpaikka saattoi olla kymmenen kilometrin päässä hänen mökistään. Kestää kaksi tuntia kävellä töihin ja sama aika takaisin. Työpäivän pituudeksi matkoi-neen tulee 16 tuntia! Väsyttää.

Sunnuntai tuo helpotuksen. Onneksi pyhätyö on määritelty synniksi. Silloin hän voi levähtää ja jopa lukea. Käydä vaikka työväentalossa kuulemassa miten muualla maailmassa eletään. Kerrotaan, että Yhdysvalloissa on työpäivän pituus lyhennetty kahdeksaan tuntiin. Se herättää toivoa, jospa täälläkin. Keväällä 1917 pannaan toimeksi. Kun puheet ja pyynnöt eivät auta alkaa lakko. Nyt näyttää jo paremmalta, työmiestä kuunneltiin. Työpäivän pituus lyheni. Lasku lankesi vuoden kuluttua.

Oskari Selkälällä on oma torppa. Hän pääsee osallistumaan Forsan kokoukseen 1903. Oskari opiskelee ja oppii. Hän pitää myös puheita. Hänestä tulee elintarvelautakunnan puheenjohtaja. Talvella 1918 myös kunnanvaltuuston puheenjohtaja. Aseitten hankkimista työväestölle hän ei hyväksy.

Urheilu ja ihmisoikeudet

Otsikon asiat ovat viime aikoina olleet tapeetilla. Jääkiekon kisat Valko-Venäjällä on siirretty muualle. Onhan ymmärrettävää etteivät kansalaiset Valko-Venäjällä voi samanaikaisesti olla jääkiekko-ottelujen katsojina ja Lukashenkan vastaisessa mielenosoituksessa.

Jos kyseessä olisi ihmisoikeuksien yleismaailmallinen puolustus, myös Yhdysvaltojen osallistuminen kisoihin pitäisi estää. Onhan kyseessä maailman vaarallisin valtio, joka on vuosikymmenten aikana syyllistynyt lukemattomiin sota ja ihmisoikeusrikkoihin sekä salamurhiin. Kyllä Venä-

Huhtikuu 1918. Ruotsinkielisiä saariston vapaajoukkoja saapuu Jokioisiin Turun suunnasta 26.4. Laajat vangitsemiset alkavat seuraavina päivinä. Lyhyet kuulustelut, mutta ei oikeudenkäyntiä. Vain syytökset ja tuomiot luetaan ilman mitään puolustuksen puheenvuoroa. Oskari Selkälä ja viisi muuta miestä viedään 29.4. suojeluskuntapäällikön asunon lähelle ja ammutaan klo.17.00 jälkeen. Oskarin 14. vuoden ikäinen poika Sulo näkee kaiken ja kirjoittaa. Sen jälkeen Jokioisilla ammuttiin vielä yli 230 ihmistä kolmeen eri kuoppaan. Oskarin nimeä ei paksu Jokioisten kunnan historiakirja ”Kartanosta kunnaksi” edes mainitse.

”Ankan rangaistuksen uhalla kielletään arvostelemasta sotilastoimenpiteitä”, uhosi Forssan Lehti jopa kaksi kertaa. Pelko pani köyhän kansan vaikenemaan. Sanaa murha ei maininnut kukaan. Yläluokka, joka käytti itsestään ilmausta sivistyneistö, saattoi joskus myöntää puhdistuksen tai teloituksen. Kirkkoherra siunasi tapahtumat sanomalla, ”rikkaruohot täytyy kitkeä pois herran seurakunnasta”. Kitkentään osallistui neljä poliisia, joiden työ ei tainnut olla ”likais-ta”. Heillä on kiiltävät saappaat, puhdas silitetty puku. He luulevat mainettaan puhtaaksi ja uskovat ansioittensa perusteella, että pääsevät taivaaseen.

Rumat, köyhät ja pahat odottavat hyvää, oikeudenmukais-ta maailmaa. Sellaisten toiveitten täyttymyksen he saavat pian tode-ta maan päällä vallitsevaksi.

**Unto Kiiskinen
tietokirjailija
Jokioinen**

Urheilu ja ihmisoikeudet

jän ihmisoikeusrikkokset ovat pyhäkoulupoikien kolttosia jenkkien tekojen rinnalla.

Sota ja ihmisoikeusrikkokset ovat joillekin maille kuten Yhdysvalloille ja Israelille sallittuja, toisille ei, maailma on aina ollut epäoikeudenmukainen. Ei ole väliä onko Yhdysvaltain johdossa vanha höppänä vai ei. Nuorisosta ei ole senkään vertaa johtajiksi.

**Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta**

Pertti Myllerille

”Pari sanaa” Pertti Myllerin 3.2.2021 Heilissä olleeseen Tiedonantajain-mainokseen:

Joensuussa ilmestyyssä ilmaisjalkulehti Karjalan Heilissä kirjoitti muuan P. Myller 3.2. jotensakin kiterään sävyyn siitä, kun paikallinen rauhantyöaktiivi H. Ketoharju arvosteli HX (lentävä tykkilavetti) -hankkeen kelvotonta valmistelua. Koko hankkeesta on eri ihmisillä tietenkin paljonkin sanottavaa, mutta mie nyt tässä yhteen puutun, näes....

Minkähän sortin ostaja semmonen on, joka maksaa kalliista tavaraista vaikka itsensä kipiäksi, tietämättä mitä vastineeksi saa - ratkaisuja vai lisää pulmia? En epäile yhtään, etteivätkö lentäjät osaisi valita

itselleen mukavinta työkalua, mutta kun tämän nyt kyseessä olevan lentävän kalun kylkiäisenä on tyrkyllä - ja tiukasti kiinni niitattuna - ihan useampikin ei-toivottu ominaisuus. On välittömiä ja välillisiä vaikutuksia. On ainakin taloudellisia, ekologisia ja poliittisia vaikutuksia.

Vakuuttavasti perusteltuja etuja ei edes häämötä... Asian-tuntijat esittäkööt kukin osaamis-alansa tuottamat perustelut, jonka jälkeen maksajat (kansan)edustajiansa välityksellä päättävät, mitä mistäkin maksetaan... tai mistä mitäkin maksetaan - ja kuka tai mikä jää Mopen osalle?

**Ari Sulopuisto
Joensuu**

Tukea Kansanäänelle

Bruno Bärs 30 e, Risto Koivula 8 e, Heikki Männikkö 76 e, Viljo Heikkinen 20 e, Juha Kovanen 20 e, Esko Rintala 110 e, Tarja Männikkö 38 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10e, Kai Kontturi 50 e, Jartsev 12 ja Reine Lindeman 30 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2020/1128 24.9.2020

Julkiset keskustelufoorumimme FB:ssa:

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantöön, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille FB

Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehto nykyiselle kovalle markkinavoimien yhteiskuntapolitiikalle ja toteuttaa yhteiskunnallinen muutos Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä sallitaan ja on toivottavaa keskustelu marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettävissä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietikettiä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

Terveystenhoito Pohjois-Koreassa...

Jatkoa sivulta 16

Tuotteiden ostaminen ulkomailta on mahdotonta, koska ulkomaankauppaa, jolla voitaisiin hankkia ulkomaista valuttua, ei pakotteiden myötä sallita. Myös erilainen avustustyö on käynyt vaikeaksi, sillä kaikkeen vientiin tarvitaan YK:n lupaa, vaikka lääkkeiden ja terveydenhuoltotarvikkeiden viennin pitäisi olla sallittua. Esimerkiksi KDKT:aan matkalla olleet koronatutkimuslaitteet jumiutuivat kuukausiksi Kiinan vastaiselle rajalle pakotteiden vuoksi.

Myös sähköön saannin ongelmat hankaloittavat sairaaloiden toimintaa.

WHO:n mukaan korealaisella terveydenhuollolla on kolme erityistä haastetta - tuberkuloosin torjuminen, malarian torjuminen sekä hyvän rokotekattavuuden säilyttäminen. Rokotekattavuus on ollut Koreassa hyvällä tasolla (yli 90 %). Malarian osalta on myös saavutettu edistystä niin, että malariatapauk-

set vähenivät 300 000 tapaukseen vuonna 2000 4 626 tapaukseen vuonna 2017. Kuitenkin noin yhdeksän miljoonaa ihmistä on edelleen vaarassa saada malarian.

Kroonisista sairauksista tärkein on korkea verenpaine, jota sairastaa noin 20 % korealaisista miehistä ja 11 % naisista. Diabetesta esiintyy noin kolmella (3) prosentilla väestöstä. Miesten tupakointi on merkittävä miesten elinikään vaikuttava asia (miesten eliniänodote 2015 on 68,4 vuotta, kun se naisilla on 75,6). Korealaisista miehistä tupakoi 37 % (2016). Tupakkavalistuksessa on toki saatu merkittäviä edistysaskeleita. Tupakoivien miesten määrä oli vielä pari vuosikymmentä sitten noin 50 %.

Juha Kieksi

Kirjallisuutta:

-The Public Health law in the Democratic People's Republic of Korea 2012
-WHO, the Country Cooperation Strategy, DPRK, 2018.
-Kirjoitus julkaistu aiemmin **Korean Ystävät** - lehdessä, Nro 4/2020

Parlamentarismi kommunistien ongelmana...

Jatkoa sivulta 12

muistelmansa.

Vuonna 1964 kuoli Ranskan kommunistisen puolueen pitkäaikainen johtaja Maurice Thorez. Hänet mainitaan wikipediassa stalinistiseksi, sitähan ne kaikki vakavuukselliset kommunistit ovat. Kun kylmä sota ei kaikille porvareille riittänyt, niin Thorez varoitti; jos Ranska hyökkää Neuvostoliittoon niin kommunistit menevät partisaaneiksi taistelemaan Neuvostoliiton puolesta. Hänen sanoillaan oli painoarvoa, joka hillitsi hyökkäyshaluja. Tämä hyökkäysaikeet eivät olleet kommunistien keksintöä sillä jo Ranskan ollessa Saksan miehittämänä Ranskasta lähti joukkoja sotimaan Neuvostoliittoa vastaan.

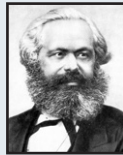
Länsi-Euroopan kommunististen puolueiden tarina tunnetaan. Ainoastaan Kreikan kommunistisella puolueella on merkitystä kansainvälisessä politiikassa. Muut ovat parlamentarismien lumoissa eivätkä saa edes edustajia europarlamenttiin kuten Kreikkalaiset kommunistit. Suomen kommunistisen puolueen ohjelma kirjoitettiin 1960-luvun lo-

pulla uusiksi Erkki Rauteen johdolla. Ohjelmasta poistettiin proletariaatin diktatuuri ja korvattiin sanoilla työväenvalta. Diktatuuri oli uudistajien mielestä joutunut natsien diktatuuriin vuoksi huonoon valoon. Ja nyt vaan uuden demokratian nimissä tekemään vaalityötä ja voittamaan enemmistö eduskunnassa. Sen jälkeen tarvitaan ainoastaan yksi äänestys ja ollaan sosialismissa ilman vallankumousta ja diktatuuria.

Porvaristoa ei kuitenkaan sananmuutoksilla petetä. Porvaristo tietää, että valta on aina jonkun luokan valtaan toisten yli. Virkakoneisto ja tiedotusvälineet ovat tiukasti porvariston hallussa ja mielipidemuokkauksella porvariston valta pysyy porvaristolla. Kommunistisen puolueen on aloitettava uudelleen työ, joka sille työväenluokan puolueena kuuluu, tietoisuuden vieminen hajallaan olevien työtätekevien joukkoon. Ilman luokkatietoisuutta työläiset eivät ole luokka vaan hajalle lyötyjä, harhautettavia yksilöitä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

"Marxilainen lauantaitiimi jatkuu"

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista tiedettä ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa. **Jatkamme opintotoimintaa Korona-pandemian sallimissa rajoissa kunnes tilanne normalisoituu.**

Seuraava opintotapahtuma järjestetään keskiviikkona 31.3.2021 klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Aiheena on **"Feodalistisen yhteiskuntataloudellisen muodostuman kehitys Kiinassa"**. Alustavan puheenvuoron käyttää **Juha Kieksi**. Seuraavina aiheina käsitellään mm. **"Kapitalismi, imperialismi ja globalisaatio"** yhteiskuntakehityksessä. Opintotilaisuuksista tarkemmin Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com Hyviä lukuaineistoja ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Lovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); Friedrich Engels: **Ludvig Feuerbach ja klassisen filosofian loppu** (Marx-Engels, valitut, osa 6); Kommunistien Liitto: **Dialektisen materialismin perusteet**;

Seuraava Kansan ääni (2/2021, vappunumero) ilmestyy ma. 26.4.2021 Siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa la. 17.4.2021. Työkansalle osoitettujen vapunpäivän tervehdyksen tulee olla toimituksessa pe. 23.4.2021 mennessä. Seuraava numero (3/2021) ilmestyy ma. 21.6.2021 ja siihen tulevien kirjoitusten ja muun aineiston tulee olla toimituksessa la. 12.6.2021.

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton hallituksen kokous järjestetään keskiviikkona 31.3.2021 klo 17.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 Helsinki. Käsitellään ajankohtaiset vaali- ja koronakevään toimintaan liittyvät kysymykset sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä sekä mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Kevään 2021 kuntavaalit, (3) Ajankohtaiset kansainvälisen yhteistyön kysymykset, (4) Opinto ja julkaisutoiminta, (5) Alkuvuoden lehti- ja järjestötyö, (6) Kansan äänen 6/20 arviointi ja seuraavan numeron 1/21 ideointi. Käsittelemme klo 18.00 Marxilainen lauantaitiimi- sarjaan kuuluvan opintoteeman: **"Feodalistinen yhteiskuntamuodostuma Kiinassa"**. Aiheesta alustavan puheenvuoron pitää Juha Kieksi.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät, Koronasuojat !

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 3408

KOMINFORM
Päivän uutisotsikot:
<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR:n johtokunta

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu keskiviikkona 31.3.2021 klo17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki. Kokous pidetään ainakin osittain videokokouksena.

Käsitellään mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä keväällä 2021, (2) Kevään 2021 kuntavaalit, (3) Kansainvälisen yhteistyön kysymyksiä, (4) Opinto- ja julkaisutoiminnan suunnittelu, (5) Alkuvuoden lehti- ja järjestötyö

Kokouksen yhteydessä pidetään Kansan äänen toimituslupakokous. Arvioimme edellisen numeron (1/21) sisältöä ja suunnittelemme lehden seuraavaa numeroa (2/21).

Opintotapahtuma (nettiyhteys) alkaa klo 18.00. Marxilainen lauantaitiimi- sarjaan kuuluvan opintoteeman **"Feodalistinen yhteiskuntamuodostuma Kiinassa"** esittelee Juha Kieksi
Tervetuloa ! Koronasuojat !

Tilaisuus järjestetään yhdessä Kommunistien Liiton kanssa

Kansainvälisen naistenpäivän onnittelet 2021:

Rauhan, ystäväyden ja kansainvälisen yhteistyön puolesta - hävittäjämiljardit kuntapalveluihin ja kansan hyvinvointiin. Rauhanrintamaa rakentamaan.
Kevät terveisin:
Reine Lindeman
Tampereelta.

Sote-palvelut kuntien vastuulle, ei maakuntien. HX-hankinnat peruttava ja säästyneet varat terveydenhuoltoon.
Tarja Männikkö
Ingrid Hämäläinen
Hermannin Naiset

Uuden vuoden tervehdykset 2021:

Terveystenhoito sekä vanhustenhuolto kuntoon Helsingissä ja Turussa.
Anne Luukkonen
Turku.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

M.A. Nummisen muistelmat ja sosialismin historia

M.A. Nummisen muistelmat ovat juuri ilmestyneet. Numminen viittaa Tšhekkoslovakian ja Bulgarian tapahtumiin 1960-luvun lopulla. Sen lisäksi, että häneltä puuttuu poliittinen erittely aika lailla täydellisesti, hänen välittämänsä tiedot ovat pinnallisia ja vahvasti värityneitä. Teosta on nautinto lukea ja siksikin koen tarpeelliseksi tehdä pari korjausta.

Numminen siteeraa Prahan uudistajia vuodelta 1968 - ”talouspolitiikka oli rappeuttanut maan aineelliset ja henkiset voimavarat sekä johtanut yhteiskunnan pysähtymiseen ja elintason laskemiseen. Asuntokanta oli katastrofaalinen ja yleinen ilmapiiri kulttuuriton. Nyt vallitsevan välinpitämättömyyden tilalle luotaisiin ihmiskasvoinen sosialismi.”

Olivatko asiat todellakin tällä tavoin? Keväällä 1968 asiasta epäilemättä väiteltiin. Porukat jakautuivat puolesta ja vastaan. Olisi ollut reilumpaa esittää myös kertomuksen toinen puoli. Ei jää epäselväksi, mitä kantaa Numminen itse suosii.

Nyt yli 50 vuotta myöhemmin voimme vertailla näitä kah-ta järjestelmää. Sosialismin aikana rakennettiin oma teollisuustuotanto ja luotiin sangen vahva maatalous. Tšhekkoslovakia oli tässä työssä eturintamassa. Sosialismin ajan jälkeen oma tuotanto ajettiin alas. Miljoonien ihmisten oli lähdettävä omista maistaan työn perässä. Edistyskellisen ja korkeatasoisen kulttuuripolitiikan on korvannut länsi-mainen roskaviihde ja Prahan kadut täyttyivät humalaisista matkailijoista, jotka melusivat yötä myöten aina kulkutaudin alkamiseen saakka.

Socialismin ajan mittavan asuntotuotannon ja erittäin edullisen kustannustason tilalle on tul-lut keinottelu ja raskas velkaantu-minen. Nuo uudistajien ja niin kut-sutun Prahan kevään sepustuk-set olivat perusteettomia ja utopis-tisia. Niiden esittäjät jättivät myös

täysin huomioimatta, mitä kansain-välisiä seurauksia ”ihmiskasvoisella sosialismilla” olisi ollut, ja jos he ol-ivat olleet vilpittömiä toivomuksis-saan, olisimme oletettavasti saaneet kuulla heidän suustaan jyrkän tuo-mion sille, kuinka Prahasta tehtiin 1990-luvulla ihmiskaupan keskus ja vieraiden maiden laillisten hallitus-ten horjuttamisen tukipiste.

Heti sodan jälkeen Yhdysval-lat, Britannia, Kanada ja Australia ryhtyivät kouluttamaan itäblokin maiden emigrantteja. Näin syntyivät eräänlaiset varjohallitukset, jot-ka tilaisuuden tullen voitiin ottaa käyttöön. Vanhan vallan uudistajat saivat 1990-luvulla ja 2000-luvun alussa pitää paikkansa, jos alistuivat asemaansa. Numminen kirjoittaa niin kuin ei olisi koskaan kuullutkaan tällaisesta. Tunnetuilla henkilöillä ei selvästikään ole mitään moraalista velvoitetta ottaa asioista selvää.

Bulgarian nuorisofestivaal-in tapahtumat ansaitsevat myös muutamia tarkennuksia. Ennen toista maailmansotaa kommunisti-nen liike toimi Suomessa maan alla. Moskovan nuorisofestivaalit vuon-na 1957 olivat suurmenestys ja 1960-luvulla sosialismin vetovoima oli sitä luokkaa, että kommunistien järjestämiä nuorisouhliä ei millään muotoa voitu jättää vaille asianmu-kaista huomiota.

Yhdysvallat oli sodan jälkeen aloittanut mittavan ja salaisen poliittisen ja kulttuurisen vaikut-tamisen, jonka avulla se pyrki teke-mään kaiken sosialismiin liittyvän joko vastenmieliseksi tai nauretta-

vaksi. Suomen oikeisto ja kommu-nismin vastustamiselle omistautu-neet sosiaalidemokraatit olivat hyvin huolissaan nuorison radika-lisoitumisesta.

Vielä 50-luvulla vaikutti siltä, että pelkkä tuomitseminen riittää, mutta rauhanliikkeen myötä kävi selväksi, että tarvitaan tehokkaam-pia keinoja, jotka eivät voi olla avoi-mia. Juuri tällaisen piilotetun vaikut-tamisen ja mustamaalaamisen an-siosta länsimaiset vieraat näkivät so-sialismin äärimmäisen värittyneessä valossa. Nummisen kuvaus Bulga-rian matkalta kulkee täysin käsikir-joituksen mukaan. Hän kertoo kuin-ka ilkeät kommunistit estivät avoi-men keskustelun. Mitä jos tarina olisikin hieman monimutkaisempi? Bulgarialaiset olivat selvästi varau-tuneet provokaatioihin.

SKP:n romahdus 1960-luvul-la, joka heijastuu Nummisen Pra-han tapahtumien kuvauksessa, on oma lukunsa. Television vaikutuk-sesta 70-luvulle tultaessa SKP:n enemmistö näki tapahtumat oikeis-ton näkökulmasta. Vielä 80-luvulla puoleen enemmistö esitteli itsensä aitoina kommunisteina. 2000-luvul-la Vasemmistoliiton johto oli jo avoi-men antikommunistinen. Tiedän tämän, koska minut ajettiin pois puolueesta pelkästään sen tähden, että halusin keskustella asiasta (olin juuri eronnut Vihreistä ja yritin esit-tää puoluesihteerille, ettei mennei-syyttä voi kieltää).

Mutta ei tässä vielä kaikki, nykyään monet muinaisen laululiik-keen veteraanit ovat hekin valmiita tuomitsemaan sosialismin ajan. Nummisen kertomukset sen sijaan ovat puolueettomien humanistien käsityksiä. Olisin odottanut häneltä hieman syvällisempää kuvausta.

Tauno Auer
Helsinki 30.12.2020

Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon plan 80 vuotta

Ensi kesänä 22.6.2021 tulee 80 vuotta siitä, kun Hitlerin Sak-sa aloitti sodan Neuvostoliittoa vastaan liittolaistensa Suomen, Unkarin ja Romanian kanssa. Tänään, kun tästä tapahtumas-ta on kulunut 80 vuotta, Naton ja EU:n hallitsema media pyrkii muuttamaan todellista historian kirjoitusta ja esittää Neuvosto-liiton yhdessä Hitlerin ohella so-dan aloittajaksi.

On muistettava, että Neuvostoliit-to teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen liiton toi-sen maailmansodan ehkäisemi-seksi. Silloiset Englannin, Ranskan sekä muiden länsimaiden hallituk-set olivat kuitenkin uskomattoman sokeita sekä kykenemättömiä ja haluttomia näkemään, mihin Hit-ler-Saksa suuntasi maailman kehi-tystä. Länsivallat kiistelivät silloin maailman taloudellisten resurs-sien uudelleenjaosta ja yrittivät samanaikaisesti ohjata Saksan laa-jentumishaluja itään tuhotakseen Neuvostoliiton ja välttyäkseen Hit-lerin fasistijoukkojen hyökkäyksel-tä omalle maaperälleen.

Ne kieltäytyivät Saksan vastaisesta liitosta Neu-vostoliiton kanssa. Suursota kyp-syi kuitenkin kapitalistien suun-nitelmissa maailman uudelleen-jakamiseksi ottamalla samanai-kaisesti hyökkäyksen kohteeksi

Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä kapitalistivalto-jen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa ja sen merkitystä tun-netaan tänään hyvin huonosti.

Kun kesällä 1939 lopulli-sesti selvisi, että länsivalloil-la ei ole aikomustakaan lähteä hitleriläisten vastaiseen liittoon, oli Neuvostoliitto vaikean val-linnan edessä. Tuli jättäytyä yk-sin länsivaltojen ja hitleriläisten uhkaamiksi tai suostua Saksan esittämään hyökkäämättö-myys sopimukseen. Neuvosto-liitto valitsi jälkimmäisen. Sol-mitun Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta tuli 23.8.2019 80 vuotta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoit-teena oli ohjata Saksa hyök-käämään Neuvostoliittoon ja jot-ka tämän vuoksi jarruttivat Hit-lerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa.

Siksi Kansan ääni paneutui tähän kysymyksen 9-osaises-sa artikkelisarjassa (KÄ 4-6/2017 ja 1-6/2018), jossa selvitimme sitä diplomaattista toimintaa, joka edel-si toista maailmansotaa. Julkai-simme nämä kirjoitukset yhtenä koosteena ”Toisen maailmansodan syylliset”. Kansan äänessä aloitimme myös 10 vuotta sitten (KÄ 4/2011) itärintaman sotatapahtumista ker-

Tämä aineisto selvittää sotaan johta-neet tapahtumat ja sodan todelliset syylliset. Se löytyy www.kommunistienliitto.com/opintomateriaalit

tovan kirjoitussarjan (”70-vuotta sitten”), jota jatkoimme jokaisessa KÄ:n numerossa Berliinin valtauksen 70-vuotispäivään saakka.

Lähiaikoina nämä tapahtu-mat nousevat porvarimediassa enemmän esille. Siksi on syytä juuri nyt perehtyä Molotov-Rib-bentrop-sopimusta edeltäviin tapahtumiin. Itärintaman tapah-tumia seuraamme kesästä lähtien erilaisilla tieto-iskuilla.

KÄ/toimitus

Uskottava utopia

Utopia on kreikan kielen olematon paikka, mielikuvituksellinen ihannemaa. Porvaristo on viimeiset parisataa vuotta todistellut, että sosialistinen yhteiskuntajärjestelmä on mahdottomuus, mie-likuvituksellinen taivasten valtakunta. Meillä on olemassa ja käy-tännössä hyväksi havaittu ainoa oikea ja todellinen talous- ja yh-teiskuntajärjestelmä, vapaa markkinatalous eli kapitalismi.

Ilmaston muutos ja eliölajien sukupuutto on todettu tosiasia. Syistä voi-daan keskustella, mutta seuraukset pysyvät. Jouko Jokisalo on arvioinut Rauhan puolesta lehdessä 6/2020 David Wallace – Wells’in kirjaa Asu-miskelvoton maapallo: Elämä lämpenemisen jälkeen. Kohti ”Helvetin vuosisataa”? Aika mairitteleva kuva kapitalismista, tästä ihmiskunnan tärkeimmästä luomuksesta. Ellei siitä päästä eroon suhteellisen lyhyes-sä ajassa, niin maapallon elinkelpoisena säilymisen aika nykyinen kuluu loppuun. ”Kaikki elävä tuhonsa ansaitsee” Dante Alighieri (1265 – 1321) italialainen kirjailija.

Kuukausijulkaisu Tiedonantaja (12.2020) esittelee tieteen ja tai-teen edustajien laajan vetoomuksen HX – hankkeen uudelleenar-vioimiseksi. Samassa numerossa kirjailija Risto Isomäki kommentoi:” - Jos Suomi haluaa vahvistaa puolustuskykyään Venäjää vastaan, hävit-täjät ovat suurin piirtein typerin mahdollinen valinta. Olisi paljon älyk-käämpää hankkia esimerkiksi automatisoituja telatykkeitä tai tykistöoh-jausjärjestelmiä, jotka ovat selkeästi puolustusaseita, mutta joilla olisi merkittävä hyökkäyshaluja hillitsevä pelotusvaikutus.”

Tässä on paikallaan yksinkertainen kysymys, riippumatta sii-tä kuka johtaa Venäjää, mikä tarve sillä on hyökätä juuri Suomeen, jolla on tuhat kolmesataa kilometriä vakaata rajaa? Venäjän sotilaalli-set jännitteet johtuvat meidän isäntämaamme USA:n tarpeista järjes-tää niitä tänne.

Niin kuin hyvin tiedetään, porvaristo on kaikkivaltias, kaikki-tietävä ja kaukaa viisas. Se varautuu tulevaan, jolloin porvariston her-ruus joutuu koetukselle. Porvaristolla on vuosisatainen kokemus hallit-semisesta ja mielipidevaikuttamisesta. Mielenmuokkaus näkyy selväs-ti näissä sivistyneistön vetoomuksissa. Vihollinen on ikuisesti sama. Ku-kaan muu ei hyökkää kuin Pohjois – Korea ja Venäjä ja sen vuoksi sitä pi-tää pelotella. Porvariston tarve saada viimeisetkin Euroopan maat soti-lasliitto Naton jäseniksi on myös varautumista siihen aikaan kun nykyi-nen 2000-luvun utopistisocialistien sukupolvi nuutuu pois. Sukupolvi, joka 1700-luvun utopistien tavoin luottaa valistukseen, että kapitalistit luopuvat vallasta kun sille lepperellään demokratiasta. Naton ylikansal-liset kuolemanpartiot tulevat olemaan porvariston viimeisenä keinona, kun kansanjoukot nousevat taisteluun sen herruutta vastaan.

Yrjö Rautio, entinen Kansan Uutisten päätoimittaja, jatkaa ikui-sen Talvisodan valistusupseerina taistelua viimeistenkin vasemmisto-laisten saamiseksi USA:n sotavankkureiden vetäjäksi. ”Minusta maan-puolustus on kuin talon perustukset, katto, seinät ja lattia. Vasta kun se on tehty, on aika miettiä, miten talon sisustaisi, mitä kalusteita ja mu-kavuuksia hankkisi ja minkä verran rahaa niihin käyttäisi. Yhteiskunnan sosiaalinen turvallisuus ja hyvinvointi ovat tärkeitä, mutta niitä voidaan suojella ja kehittää vain, kun valtakunnan ulkoinen turvallisuus ja kos-kemattomuus on taattu, kun saamme itse päättää omista asioistamme.

Sanna Marinin hallitus tekee päätöksen Hornetien korvaajista ensi vuonna. On hyvä, että päätöksen tekee juuri vasemmiston, vihrei-den ja keskustan hallitus eikä porvarihallitus. Näin tulee vahvasti ma-nifestoiduksi, että maanpuolustus on koko kansan ja kaikkien poliittis-ten voimien yhteinen asia.”Olin Kansan Uutisten päätoimittaja, kun Es-ko Ahon porvarihallitus päätti kalliiden Hornet-hävittäjien hankinnasta vuonna 1992, keskellä syvintä lamaa. Asemani ja poliittisen viiteryhmä-ni perusteella minun olisi pitänyt tuomita päätös jyrkästi. En tuominut, vaan laadin pääkirjoituksen, jossa kiittelin ratkaisua. Köyhän ei kannata halpaa ja huonoa ostaa, perustelin.” (HS 4.12.2020)

Köyhä ostaa sanomalehden, rikas päätoimittajan.

Yrjö Rautio kirjoittaa; ”Yhteiskunnan sosiaalinen turvallisuus ja hyvin-vointi ovat tärkeitä, mutta niitä voidaan suojella ja kehittää vain, kun valtakunnan ulkoinen turvallisuus ja koskemattomuus on taattu, kun saamme itse päättää omista asioistamme.”

Kuka se itse on sen jälkeen, kun Suomi ostaa ne erinomaiset ja kalliit hävittäjät kuten Rautio haluaa. Niitä voidaan käyttää ainoas-taan Venäjää tai sen liittolaisia vastaan. Siitäkin Rautio on yhtä mieltä isäntämaamme USA:n kanssa. Hävittäjien kaukosäädin on USA:n sota-johdon hallussa ja hävittäjän lento loppuu alkuunsa, jos se poikkeaa sal-litusta suunnasta. Sellaista on omista asioista päättäminen kapitalistien sotakoneen osana.

Uusiin sotaseikkailuihin valmistautuvan kapitalismin vallites-sa mitkään suuret ihmiskunnan olemassaoloa uhkaavat vaarat eivät ole torjuttavissa. Tarinat ilmastomuutoksen torjunnasta ovat katteetonta pötyä, kun samanaikaisesti käytetään valtavat määrät työtä ja luonnon-varoja asevarusteluun ja joka päivä poltetaan sotaharjoituksissa tuhan-sia tonneja polttoainetta.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 29.1.2020